

Ketabton.com

فهرست

شمیره عنوان

۱. د کتاب په اړه خوټکي
۲. لومړی فصل - اسلامي اقتصاد څه ته وايي
۳. غربي اقتصادي نظرياتو ته لنډه کتنه
۴. د اسلامي اقتصاد ظهور
۵. د اسلامي اقتصادي سيستم اصول
۶. د اسلام له نظره د مصرف کوونکي تيوري
۷. اوسنی اقتصادي سيستم څه ډول اسلامي شي؟
۸. دوهم فصل - د اسلامي او غير اسلامي اقتصادي سيستمونو پرتله
۹. اسلام او سوسياليزم
۱۰. اسلام او کپيتاليزم:
۱۱. اسلامي اقتصادي سيستم
۱۲. په اسلامي اقتصادي سيستم کې ثبات
۱۳. دريم فصل - اسلامي بانک
۱۴. په نړۍ کې د اسلامي بانکونو لست
۱۵. اسلامي بانکونه څرنگه کار کوي:
۱۶. د اسلامي بانکي سيستم غوره والی

۱۷. څلورم فصل - د تمويلولو اسلامي لارې
۱۸. سود يا ربا:
۱۹. ربا په قرآن او حديث کې:
۲۰. د سود په اړوند څو شبهات او اعتراضات:
۲۱. د ربا(سود) د حراموالي اقتصادي منطق:
۲۲. د تمويلولو اسلامي طريقې
۲۳. سکوک (اسلامي بانډ):
۲۴. پنځم فصل - اسلامي اقتصادي پرمختگ
۲۵. د اقتصادي پرمختگ د کچې لارې:
۲۶. پرمختگ د اسلام له نظره:
۲۷. ځنې غربي اقتصادي تيوريو ته کتنه
۲۸. د اقتصادي پرمختگ غربي تيوريو په اړه څو وروستۍ خبرې
۲۹. شپږم فصل - د اسلامي هيوادونو تر مينځ اقتصادي همکاري
۳۰. په اقتصادي برخه کې پر نورو تکيه کول او پايلی يې
۳۱. اقتصادي يووالي ته ليوالتيا او په مخ کې پراته خنډونه
۳۰. د اقتصادي اتلاف لارې
- اووم فصل - انفلاسيون:
۳۴. د انفلاسيون ډولونه
۳۵. د انفلاسيون اغيزې:
۳۶. اسلامي اقتصاد او انفلاسيون:
۳۷. د انفلاسيون د کنترول ځانگړې لارې
۳۸. اتم فصل - د اسلامي اقتصاد مهمی مسئلې
۳۹. نرخ ټاکل د اسلام له نظره
۴۰. بيمه (انشورينس):

د معاصر اسلامي اقتصاد پيژندنه

بشير الله نجيمي

- ۳ ۴۱. بیمه د اسلام له نظره:
۴۲. د مروجې بیمې خلاف د اسلامي علماوو دلایل
- ۴ ۴۳. تکافل یا اسلامي بیمه
۴۴. نهم فصل - په اقتصاد کې د حکومت رول
۴۵. د حکومت دندې
۴۶. د حکومت د عاید سرچینې
۴۷. لسم فصل - د اسلامي دولت مالي او پولې پالیسي
۴۸. د اقتصادي پرمختګ لپاره ضروري ټکي
۴۹. په اسلامي هیواد کې ماليه (ټکس)
۵۰. زکات
- ۷ ۵۱. زکات او اقتصادي ثبات
- ۱ ۵۲. د زکات او ټکس تر منځ توپیر
- ۱ ۵۳. اسلامي پولې پالیسي
- ۷ ۵۴. ماخذونه

دوهم چاپ
کال ۱۳۸۸/۲۰۰۹ م

د کتاب پيژندنه

نوم : د معاصر اسلامي اقتصاد پيژندنه
تاليف : بشير الله نجيمي
کمپوز : مؤلف
ناشر : د القلم د ژباړې او خپرنې خپرنډويه اداره
آدرس : يونيورسټي روډ، ارباب روډ، گل حاجي پلازه، اطاق: ۴۰۶
شمير : ۱۰۰۰
نيټه : حمل ۱۳۸۸، مارچ ۲۰۰۹ م
د چاپ نوبت : دوهم

د چاپ حقوق خوندي دي

ليکلو څخه زما هدف دا دی چې که وکولی شم د اقتصاد محصلينو ته د اسلامي اقتصاد په اړوند تازه مفکوره او نوي معلومات وړاندې کړم تر څو دوی د پوره وده شوي شي چې د اوسني اقتصادي سيستم اسلامي کولو لپاره متې راوغاړي او پدې ډول سره ځانونه او ملت د دنيا او آخرت دواړو په کاميابيو سره سرلوړي کړي .

کونښن کړی مې کړی په کتاب کې د اقتصاد د محصلينو اړتياوې په پام کې ونيسم، د پېرې اقتصادي موضوعگانې په لنډ ډول راوغاړم او له ډېر ژور او اوږده بحث څخه ډډه وکړم. همدا راز پدې کتاب کې ځينې اقتصادي ترمنالوژۍ او اقتصادي اصطلاحات کارول شويدي او دا فرض شوېده چې گران لوستونکي به تر يوه حده د اقتصاد په بنسټيزو اصولو او قواعدو پوهېږي. همدا راز په کتاب کې اسلامي اقتصاد له غير اسلامي اقتصاد سره په پرتليزه توگه څېړل شوی او د اسلامي اقتصاد په اړوند معاصرو پرمختگونو او د اسلامي اقتصاد د عملي کولو هڅو ته پکې اشاره شويده.

دغه کتاب د اقتصاد پر محصلينو سربيره د هغه چا لپاره هم گټور بولم چې غواړي د اسلامي اقتصاد په اړوند تازه معلومات تر لاسه کړي، خو هغوی شايد په ځېنو اقتصادي اصطلاحاتو او تحليلونو کې له څه مشکل سره مخ شي، خو بيا هم تمه ده پوره گټه ورنه واخلي. کونښن مې کړی ټول هغه څه چې ما د تحصيل په دوران کې د اسلامي اقتصاد په اړوند زده کړي وليکم او ددې ترڅنگ مې دا هم کړي چې د ځېنو اسلامي اقتصاد پوهانو مقالې په لنډه توگه راوژباړم او په کتاب کې ځای ورکړم. د يادولو وړ ده څرنگه چې زه په خپله د ډاکټر عبد الرحمان يسري له نظرياتو څخه ډېر متاثر يم نو ځکه دغه کتاب هم په زياترو مسايلو کې د نوموړي د نظرياتو تر سيوري لاندې ليکل شويدي.

درنو لوستونکو، څرنگه چې دا زما لومړنۍ ليکنه ده، نو ښکاره خبره ده چې تيروتنې او غلطۍ به پکې شوې وي، که څه هم ما تر خپله وسه کونښن کړی چې د اشتباهاتو مخه ونيسم، خو بيا هم کتاب له غلطيو نه تش نه وينم، نو که تاسو ښاغلو ته کومه غلطې په مخه درځي، هيله ده چې په بنسټي سره مې ونماځئ او د خپلې مهربانۍ له

د کتاب په اړه څو ټکي

علم نعمت دی، خو مونږ خوار افغانان له نورو نه زيات له دې لوی نعمت نه بې برخې يو، هغه افغان نيکمرغه او بختور دی چې پدې بده ورځ کې د زده کړې امکانات تر لاسه کوي، او زيات بختور خو هغه دی چې د لوړو زده کړو فرصت په لاس ورځي. پدې حساب زه هم ځان بختور شميرم چې الله تعالی په داسې ځای کې د تحصيل شرايط راته برابر کړل چې د نورو ساينسي علومو ترڅنگ د اسلامي علومو ښوونه او تدريس هم په کې کېږي، زما مطلب د اسلام آباد نړيوال اسلامي پوهنتون دی، کوم چې پر نورو خدمتونو سربيره يې افغاني ټولني ته هم زيات شمير په پوهه او علم سمبال خادمان وړاندې کړيدي. ما د اسلام آباد په نړيوال اسلامي پوهنتون کې د اسلامي اقتصاد د ليسانس په دوره کې د خپلې زده کړې په دوران کې د غربي اقتصاد او اسلامي اقتصاد په اړه گټور معلومات تر لاسه کړل او همغه وخت دا هيله راسره پيدا شوه چې د اسلامي اقتصاد په اړوند څه وليکم، دا مې خپله دنده وبلله ځکه چې د اسلامي اقتصاد زده کړه او تدريس په ډېرو لږو اسلامي هيوادونو کې تر سره کېږي او زمونږ په هيواد کې خو د جنگونو او د کفارو د تېريو په وجه دې خواته هيڅ پاملرنه نه ده شوې . له نيکمرغه چې د ماسترۍ په دوران کې د اسلامي اقتصاد يو مشهور او تکړه اقتصاد پوه ډاکټر عبد الرحمان يسري (1) له مصر څخه د اسلام آباد نړيوال اسلامي پوهنتون ته د تدريس لپاره تشریف راوړ او ما ته دا وياړ راپه برخه شو چې له نوموړي څخه د Current issue in Islamic Economic په نامه د اسلامي اقتصاد يو مضمون ولولم. په دغه دوران کې مې د اسلامي اقتصاد په اړه د يوه داسې کتاب ليکلو ته پيل وکړ چې معاصرې اقتصادي نظريې او تيورۍ په کې رانغښتې وي. ددغه کتاب له

¹ - د مصر په سکندريه پوهنتون کې د اقتصاد استاذ دی.

مخې يې راته په گوته کړې تر څو په راتلونکې کې سمه او تصحيح شي.
 په پای کې له محترم استاذ سلطان محمود صلاح څخه ډیره مننه کوم چې د کتاب په
 تصحيح او چاپ کې يې مرسته راسره وکړه او هم له محترمو وروڼو هر يو عزت الله ،
 قاري محمد نعيم او محیب الله رحیمی نه ډیره مننه کوم چې د ليکلو په بهير کې يې
 خپله مرسته نه ده رانه سپمولې.

له رحمان خداى نه د خپل دې عاجزانه خدمت د قبول سوال کوم او ټولو هغو دوستانو
 ته د اجر او ثواب دعا کوم چې له ما سره يې په دې برخه کې مرسته کړيده.

په درنښت

بشيرالله نجيمي

اسلام آباد، پاکستان

۲۰۰۵/۹/۱۱

لومړی فصل

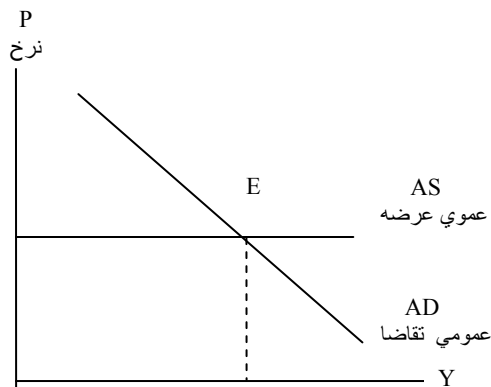
اسلامي اقتصاد څه ته وايي؟

په نړۍ کې درى غټه اقتصادي سيستمونه موجود دي چې هغه عبارت دي له:
 کپيټاليزم، سوسياليزم او اسلام څخه. سوسياليزم يا کمونيزم په ځينو هيوادونو لکه
 روس، چين او داسې نورو کې پلى شو، خو نن سبا دغه هيوادونه بيا دکپيټاليزم په لور
 روان دي او کمونيستي اقتصادي سيستم له مينځه تللى دى. کپيټاليزم اقتصادي
 سيستم تر اوسه په پښو ولاړ دى مگر دغه دواړه وضعي اقتصادي سيستمونه يوازې د
 انسان مادي اړتياوو ته درناوى کوي او د هغې د لاسته راوړنې او پوره کولو لارې چارې
 بڼي، روحي اړتياوو ته په کې پام نه دى شوى، بل دا چې دا اقتصادي سيستمونه
 انسانانو د خپل فکر په اساس جوړکړي دي، د آسماني لارښوونو او اصولو په اساس نه
 دي ولاړ، نو ځکه کامياب او گټور نه دي، خو اسلامي اقتصادي سيستم يوازينى
 سيستم دى چې د مادي او روحي اړتياوو دواړو د پوره کولو لارې چارې په کې ښودل
 شوې دي. (اسلامي اقتصادي سيستم له نورو سيستمونو سره په دوهم فصل کې په
 پرتليزه توگه خپرل شوى دى). اسلامي اقتصادي سيستم د الله (ج) د اوامرو او احکامو په
 رڼا کې جوړ شوى، خو متاسفانه چې داسلامي خلافت له زرينې دورې څخه وروسته په
 بشپړه توگه نه دى پلى شوى که څه هم په دې وروستيو کې په دې برخه کې هڅې روانې
 دي.

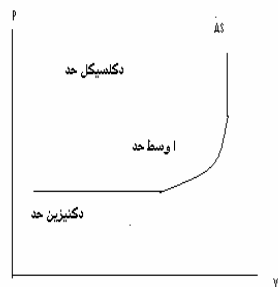
ولې اسلامي اقتصاد؟ غريبانو چې کوم اقتصادي سيستم جوړکړى دى هغه د دوى د
 خپلو اقتصادي او کلتوري عاداتو او حالاتو په نظر کې نيولو په اساس جوړ شويدي. د
 بيلگې په توگه سود، خود غرضي او داسې نور په کې گډ شوي دي او د دوى ټول
 اقتصادي سيستم په همدغو اصولو ولاړ دى او څرگنده ده چې د دوى ټول اصول د
 انسانانو په وسيله جوړشوي دي، نو مونږ نشو کولای چې غربي اقتصادي تگلاره په پټيو

کبنزین اقتصادي نظريه:

کبنز وويل چي حکومت بايد په مارکېټ کې فعال رول ولري او عمومي تقاضا (غونبته) (Aggregate Demand) بايد ترتيب شي. پدې سيستم کې دوی دا فرض کوي چې د عمومي عرضې (Aggregate Supply) له اړخه کوم مشکل نشته او هر څومره شي چې وغواړو توليد کړو توليد کېدی شي، اصلي مشکل يوازې د تقاضا له اړخه دی.

او تقاضا بايد د حکومتي لگښتونو په وسيله کنټرول شي، دوی دا هم وايي چې د تنخوا اندازه يا حد ثابت دی، (Wages are Rigid)

په دغه گراف کې د عرضې د خط (Supply Curve) درې واړه برخې

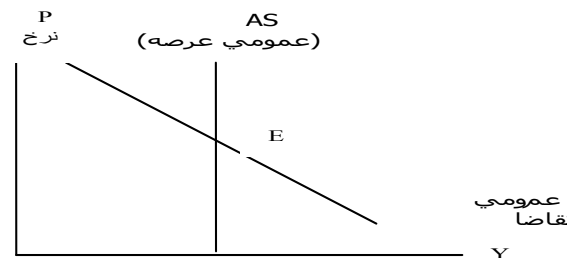
سترگو عملي کړو، ځکه مونږ خپل بشپړ نظام لرو او الله (ج) د ځني کارونو او اعمالو له کولو څخه منع کړي يو او څرنگه چې دا ژوند يوه آزموينه ده، نو مونږ بايد نه يوازې د دنيا د ژوند په اړوند فکر وکړو بلکې آخرت هم بايد په نظر کې ونيسو، په همدې بنسټ زموږ اقتصادي سيستم بايد د قرآن او احاديثو د اصولو په مراعاتولو او د هغې په رڼا کې جوړ شي.

غربي اقتصادي نظرياتو ته لنډه کتنه:

په عمومي ډول سره غربي اقتصادي تيوري په دوو برخو ويشل شوې ده کلاسيکل او کبنزین اقتصادي مفکوره.

کلاسيکل اقتصادي نظريه: ددې نظريې اقتصاد پوهان پدې نظر دي چې په اقتصاد کې بايد هميشه ټول وسايل پکار اچول شوي وي، بشپړ توظيف (Full Employment) وي نوځکه دوی فرض کوي چې د عمومي عرضې خط عمودي دی او دوی پدې نظر دي چې حکومت بايد په مارکېټ کې هيڅ مداخله ونکړي، سربيره پردې دوی دا هم فرض کوي چې مارکېټ فعال (موثر يا Efficient) دی او د تنخوا اندازه بدلیدونکې ده (Flexible Wage)، او که مارکېټ (تقاضا او عرضه) په خپل حال پرېښودل شي تعادل مينځته راځي.

مگر کلاسيکل اقتصادي سيستم د لوی زوال (Great depression 1930) نه وروسته له ناکامۍ سره مخ شو او د کبنز نظريو ډېر شهرت وموند.

ښودل شوې دي اسلامي هيوادونه ټول په اوسط حد کې واقع دي، ددې دا معنی شوه چې اسلامي هيوادونو خپل ټول وسايل په کار ندي اچولي او ددې ترڅنگ دوی د توليد له اړخه هم مشکلات لري.

مگر مونږ ته دا معلومه ده چې له اوو اسلامي هيوادونو (کويت، سعودي، ليبيا، قطر، متحده عرب امارات) څخه پرته چې ټول تيل توليدونکي هيوادونه دي نور ټول اسلامي هيوادونه د غريبو يا وروسته پاتې هيوادونو په ډله کې راځي. زمونږ مارکېټونه او زمونږ مالي سيستم دومره موثر او فعال نه دی چې د غربي هيوادونو له حالت سره د برابري وي او زمونږ حالات او شرايط له هغو شرايطو نه ډير توپير لري د کومو په بنا چې د لويديځ اقتصاد پوهانو اقتصادي تيوري جوړې کړې دي.

له بل اړخه په اسلامي هيوادونو کې اصلي مشکل د عرضې (Supply) او يا توليد له لوري دی، تقاضا موجوده ده مگر مونږ د خپلې اړتيا وړ شيان په خپله نشو توليدولی، اسلامي هيوادونو ته پکار ده چې د عرضې اړخ ته (Supply) Side د ډيره پاملرنه وکړي ځکه د تقاضا له اړخه مشکل کم دی، په اسلامي هيوادونو کې چې کومه کمه تقاضا موجوده ده مونږ هغه هم په خپله نشو پوره کولای او د نورو بهرنيو هيوادونو څخه ډير تجارتي وسايل اخلو.

نن سبا په غربي هيوادونو کې د اقتصادي ثبات ساتنه (Stabilization) غټه مسئله ده، يعنی د هغه بشپړ توظيف چې دوی ترلاسه کړی ثابت ساتنه او د هغې ترڅنگ د انفلاسيون کنټرولول يوه مهمه مسئله ده. خو زمونږ (اسلامي هيوادونو) مشکل دا نه دی، زمونږ په هيوادونو کې پوره توظيف (full employment) نشته، بېکاري زياته ده، مونږ ته لومړی دا پکار ده چې خپل توليدات زيات کړو، ترڅو خلکو ته روزگار برابر شي او د عوامو د ژوند سطحه ورسره ښه شي.

له بله پلوه غربي هيوادونو د الله (ج) اوامر له پامه غورځولي دي، دوی يوازې د مادي اړتياوو (material need) د پوره کولو په هڅه کې دي او روحي خوشحالي يې له پامه غورځولي ده چې ددې په وجه د دوی په وگړو کې د ځان وژنې کچه ورځ په ورځ زياتيږي

او سره له دې چې د ژوند ټول مشکلات يې هم حل دي بيا هم ذهني او روحي راحت او ډاډ نلري ددوی ځينو اقتصاد پوهانو دغه خبره منلې ده. يو غربي اقتصاد پوه وايي چې د مال او دولت زياتيدل حتما د خوشحالی د زياتيدو باعث نگرځي، بلکې يوازې د انتخاب ساحه (Range of Choice) ورسره زياتيږي.

يعنی که يو سړی ۱۰۰۰۰۰ افغانی عايد ولري او بل سړی ۲۰۰۰۰۰ افغانی عايد ولري پدې صورت کې لومړنی سړی يوازې هغه شيان اخستلاي شي چې قيمت يې د افغانیو ۱-۱۰۰۰۰۰ تر مينځ وي او دوهم سړی د ۱-۲۰۰۰۰۰ افغانیو تر مينځ قيمت لرونکي شيان اخستلاي شي دا د دې معنی ورکوي چې د لومړي سړي د انتخاب ساحه د دوهم سړي د انتخاب له ساحې څخه کمه ده، مگر دا ددې معنی نه ورکوي چې هر ورو دې هغه سړی چې ډير عايد لري خوشحاله او آرامه وي، کېدای شي چې هغه سړی چې کم عايد لري له هغه بل نه ډير آرام او روحا سوکاله وي.

الله(ج) په قرآن کې فرمايي: **الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ**. (الرعد: 27)

ترجمه: (دغه رجوع کوونکي) هغه کسان دي چې ايمان يې راوړی دی او آرام نيسي زړونه ددغو (مومنانو) په ذکر دالله (ج) سره، واورى خبردار شئ چې په ذکر دالله (ج) سره مطمئن کېږي آرام نيسي زړونه.

يعنی خوشحالي د الله(ج) له اړخه ده او هر څوک چې د الله (ج) اوامر مني او د هغه عبادت کوي الله (ج) هغوی خوشحاله او آرام ساتي.

سره له دې چې ډيرو اسلامي هيوادونو کوبښښ وکړ چې د غير اسلامي اقتصادي نظرياتو او فارمولو په عملي کولو سره، خپل اقتصادي مشکلات حل کړي مگر د دوی ټولي هڅې ناکامې شوې او ددې په وجه ډير اسلامي هيوادونه د سود تر بوج لاندې راغلل، د مثال په ډول پاکستان د خپلو پيداوارو (داخلي ناخالص محصول GDP) تقريبا ۲۵% يوازې د سود په ورکولو مصرفوي، نو مونږ ته پکار ده چې اسلامي اقتصاد عملي کړو او لدې لارې د دواړو دارينو کاميابي ترلاسه کړو.

اقتصاد علم په غرب کې د يوه مستقل علم په ډول وپيژندل شو. خو اسلامي اقتصاد تر دوهم نړيوال جنگ پورې همداسې له نورو علومو سره گډ پاتې شو، زيات اسلامي هيوادونه له دوهم نړيوال جنگ څخه وروسته آزاد شول په دغه وخت کې اسلامي هيوادونه د خپلو ويجاړو سيستمونو ترڅنگ د اقتصادي سيستم د جوړولو او بيا پر پښو دريدلو په هڅه کې شول ځکه دغه سيستمونه د نړيوال جنگ او د کفارو د حملو په وجه له مينځه وړل شوي وو، څرنگه چې په هغه وخت کې نور اقتصادي سيستمونه په سود ولاړ وو او سود د اسلام له نظره ناروا دی (د اسلامي اقتصاد او نورو اقتصادي سيستمونو ترمينځ ډېر توپيرونه شته او يوازې سود ندي، نو ځکه دوی دا اړتيا وليده چې خپل اقتصادي سيستم د اسلام د اصولو او قوانينو په چوکاټ کې جوړ کړي.

په هر صورت لکه څرنگه مو چې وړاندې يادونه وکړه انفرادي هلې ځلې په دې بريالۍ نشوې چې اسلامي اقتصاد د يوه مستقل علم په ډول نړيوالو ته ور وپيژني نو د گډو هلو ځلو اړتيا پيداشوه. تر څو پورې چې په کال ۱۹۷۶ د فبروري په مياشت کې د اسلامي اقتصاد په اړه په مکه مکرمه کې لومړنی نړيوال کنفرانس جوړ شو او پدې وسيله اسلامي اقتصاد د يوه مستقل علم په ډول دنيا ته معرفي شو او همدې د اسلامي اقتصاد مشهورتيا او پدې لاره کې د کار کولو لپاره لاره برابره کړه. ددغه کنفرانس په جوړولو کې ډاکتر محمد نجات الله صديقي، ډاکتر محمد عمر او پروفيسر خورشيد احمد فعال رول ولوبولو. په دغه کنفرانس يا سيمينار کې د ډاکتر محمد نجات الله صديقي لخوا د پخوانيو اسلامي علماؤ د اقتصادي نظرياتو په باب يوه مقاله يا رساله وړاندې شوه، دغې مقالې په اسلامي اقتصاد باندې د بحث کولو بنسټ کېښود. ځينو نورو ادارو هم په دې اړوند مهم رول اداکړی دی چې لدې جملې څخه مهمې په لاندې ډول دي:

- دې اسوسيشن اف مسلم ساينټيسټ (The Association of Muslim Scientist)، داسلامي ساينسي علماؤ ټولنه، چې په ۱۹۷۲ کال په امريکا کې جوړه شويده.

داسلامي اقتصاد ظهور:

اسلامي اقتصاد په تدريجي ډول پرمختگ کړی، په تيرو وختونو کې له نورو علومو سره گډ و، لکه د قرآنکريم په احکامو کې، د فقهاء او تاريخ ليکونکو په لیکو کې د اسلامي اقتصاد په برخه کې لاندنيو علماؤ ډېر کار کړی دی:

امام ابويوسف (d182/798)²، ماوردي (d450/1058)، ابن حزم (d456/1046)، الغزالي (d 505/1111)، ابن تيميه (d 728/1328)، ابن قيم (d 751/1350)، ابن خلدون (d 808/1406) او شاه ولي الله (d 1176/1762) ډېر د قدر وړ کار کړی دی. مگر لکه څرنگه مو چې مخکې ذکر وکړ په دې دوران کې اسلامي اقتصاد له نورو علومو لکه فلسفه، فقه او نورو سره گډ و.

د ابن خلدون کتاب (مقدمه) کوم چې د تاريخ د معرفت په اړوند ليکل شوې، خو ځينو اقتصادي نظرياتو ته هم پکې ډېره توجه شوې ده. ابن خلدون په دې کتاب کې د اقتصاد، سياست، ټولنيزو عاداتو او رواجونو او د حکومتونو د زوال او عروج ترمينځ د اړيکو او تړاو مسئله څيړلې ده. د ابن خلدون ځينې اصول او نظريات کوم چې ده تقريبا شپږ پيړۍ وړاندې ويلي وو دومره پرمختللي وو چې د نننۍ زمانې له نظرياتو او تيوريو سره ډير ورته والی لري. ابن خلدون په هر صورت په داسې وخت کې ژوند کولو چې د مسلمانانو سياسي او ټولنيز زوال شروع شوی و. هغه صحيح ويلي وو چې: علم او ساينس هغه وخت پرمختگ کوي کله چې يوه ټولنه په خپله د پرمختگ په حال کې وي، له دې څخه وروسته کله چې مسلمانان د زوال سره مخ شول د اقتصاد په برخه کې کله ناکله پرمختگ مينځ ته راتلو مگر دا په پراخه پيمانه نه و، يعنی له ابن خلدون څخه وروسته پدې برخه کې چا کوم غټ کار ونکړ، پرته له يو څه کارڅخه چې ځينو علماؤ لکه المقريزي، الدواني او شاه ولي الله وکړ نور کوم د پام وړ کار ندي شوی.

پدې دوران کې غربي اقتصادي علومو ډېر پرمختگ وکړ، د ۱۸۹۰ لسيزې په دوران کې د الفرډ مارشال لخوا د اقتصادي اصولو په نامه کتاب چاپ شو او لدې څخه وروسته د

² - (d182/798) دغه ۱۸۲ ميلادي کال، او د هغه لاندی ۷۹۸ هجري کال شیی

- دي اسلامك فونډيشن ، لاييسيسٽر ، بریتانیا ، (The Islamic Foundation, Leicester, UK,) اسلامي موسسه په برتانيا کې په کال 1973 کې جوړه شوې ده.

- اسلامك ډيولوپمنټ بنك (Islamic Development Bank) اسلامي پرمختيايي بانك، اسلامي ريسرچ او ټريننگ اداره، كال ۱۹۸۳، جده سعودي عربستان.

- نړيواله اسلامي اقتصادي پوهنځۍ ماليزيا، ۱۹۸۳ کال.

- نړيواله اسلامي اقتصادي پوهنځۍ اسلام آباد، پاکستان ۱۹۸۳

د اسلامي اقتصادي بانك په اړوند د ډېر کار په وجه اسلامي پرمختيايي بانك نړيوال اسلامي اقتصادي پوهنځۍ اسلام آباد ته يوه جايزه هم ورکړيده (IDB Prize).

"الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا" (الفرقان: 1)

ترجمه: هغه (الله ج) چې خاص هم ده ته دی ملک سلطنت د آسمانونو او د ځمکې او نه یې دی نیولی هیڅ ولد او نشته ده ته شریک (مل) په ملک سلطنت کې او پیدا کړی دی الله (ج) هرشي پس په اندازه کړی یې دی هغه (شي) په اندازه کولو سره.

لدينه دا څرگندېږي چې د وسايلو کمی نشته، مگر مشکل دا دی چې مونږ پدې نه يو توانيدلي چې ددغو وسايلو څخه په موثر ډول کار واخلو. ددې خبرې مطلب دا شو چې الله (ج) د انسانانو لپاره پوره وسايل او د اړتيا وړ شيان په دې ځمکه کې پيدا کړي دي، خو دا دې ته اړتيا لري چې مونږ د هغو د پلټنې او کارونې لپاره موثر گامونه اوچت کړو او دا ويره غلطه او بې ځايه ده چې ځينې خلک وايي که د نړۍ نفوس زيات شي نو انسانان به له لوږې سره مخ شي.

اوس دا سوال پيدا کيږي چې اسلامي اقتصادي سيستم ولې ندی عملي شوی؟

مونږ بايد پدې پوه شو چې اسلامي اقتصاد د نبی کریم صلی الله علیه وسلم په وخت کې او د هغه نه وروسته وجود درلود، سود حرام شوی و، د زکات سيستم وجود درلود او اسلامي دولت په خپله زکات را ټولولو، حتی د حضرت عمر بن عبد العزيز رضي الله عنه په وخت کې د مسلمانانو اقتصاد دومره پياوړی شوی و چې داسې څوک نه پيدا کېدل د زکات پيسې واخلي، مگر وروسته بيا د کفارو له خوا اسلامي سيستم له مينځه يوړل شو او هم په وروستيو کلونو کې د اسلامي دولتونو مشرانو دې ته سمه توجه ونکړه. خو بايد ووايو چې پدې وروستيو کلونو کې اسلامي اقتصاد ته ډېر کار شوی دی او ډېر اسلامي بانکونه جوړ شوي دي او څرنگه چې دغه بانکونه کامياب دي ، نو ځينو سودي بانکونو هم د اسلامي بانکونو کړکۍ (Islamic Banking window) خلاصې کړې دي لکه د سیتي بانک (City Bank)، د چین د شانگهاي بانک (Shang

اسلامي اقتصادي سيستم :

لکه څرنگه مو چې مخکې وويل مونږ نشو کولای غير اسلامي اقتصادي سيستم عملي کړو، نو ځکه را ته پکار ده چې يو داسې اقتصادي سيستم جوړ کړو چې د اسلام په اصولو ولاړ وي. اسلامي اقتصادي سيستم هغه سيستم ته وايي چې ټول اقتصادي مشکلات د قرآن او احاديثو په رڼا کې حل کړي.

دکتور عبدالرحمان يسري اسلامي اقتصاد په لاندې ډول تعريفوي:

اسلامي اقتصاد هغه علم دی چې له هغو اقتصادي وسايلو نه بحث او خبرې کوي کوم چې د الله تعالی له خوا د حلالو شيانو د لوړ امکانې توليد او هغو خدمتونو د برابرولو لپاره ورکړل شويدي کوم چې نن او په راتلونکې کې د ټولنې لپاره په کار راځي.

کپيټاليزم او نور اقتصادي سيستمونه وايي چې وسايل محدود دي او اړتياوي لامحدودې دي. مگر په اسلام کې دا نظريه نشته، اسلام وايي چې الله تعالی ټول وسايل او موجودات په يوه ټاکلې اندازه پيدا کړي دي لکه چې الله (ج) فرمايي :

(Hai Bank)، سنتر چارټر بانک او داسې نور غیر اسلامي بانکونه اسلامي بانکي سیستم په مخ بیایي. نوره تفصیلي څیړنه د اسلامي بانک تر عنوان لاندې فصل کې کتلی شئ. ددې ترڅنګ غربي هیوادونه هم په دې هڅه کې دي چې د اسلامي اقتصاد په اړوند معلومات ترلاسه کړي چې په دې لړ کې په انگلستان کې د اسلامي اقتصاد او فایننس په نامه یوه پوهنځی هم جوړه شویده.

له نیکمرغه پدې وروستیو کې په ځینو اسلامي هیوادونو کې د اسلامي اقتصاد پوهنځی جوړې شوي دي لکه په پاکستان، ایران، مالیزیا، سعودي عربستان او داسې نورو هیوادونو کې، دوی کوبنښ کوي چې د اسلامي اقتصاد د عملي کولو لپاره اسلامي اقتصاد پوهان وروزي او د اسلامي اقتصاد د پلي کولو لپاره لاره برابره کړي. پدې اړوند ډېر پرمختګ شوی دی او ان شاء الله په نژدې راتلونکې کې به په مکمل ډول د اسلامي هیوادونو اقتصاد اسلامي شي.

د اسلامي اقتصادي سیستم اصول:

په لنډ ډول د اسلامي اقتصاد اصول په لاندې ډول دي، یعنی اسلامي اقتصاد په لاندینو ستونزو ولاړ دی:

1. د سود حراموالی:

سود چې په عربي کې ورته ربا وايي، داسې ندي چې یوازې د اسلام په دین کې حرام دی، بلکې په ټولو اسماني ادیانو لکه نصرانیت، یهودیت کې هم حرام دی، خو متاسفانه چې اوس یهودانو او نصرانیانو خپل دین پرېښی او سود خوري.

سود اخستل له کبیره گناهونو څخه یوه لویه گناه ده او څوک چې سود اخلي الله (ج) هغوی ته ویلي چې له الله (ج) سره د جنگ لپاره دې تیار شي، الله (ج) فرمایي:

"يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٧﴾ فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنَّا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَّا تَظْلَمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ".

(البقرة: ٢٧٧-٢٧٨)

ترجمه: ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړې دی وویرېږئ له الله (ج) نه او پرېږدئ هغه چې پاتې شوي دي له سوده که یې تاسې مومنان. پس که ونه کړ تاسې (داکار) نو آگاه شئ (ځان تیار کړئ) تاسې په جنگ له (طرفه د) الله (ج) او رسول دده، او که توبه گاره شوی تاسې (له اخستلو د سوده) نو شته تاسو لره اصل د مالونو ستاسې مه کوی تاسې ظلم (چې سود به هم غواړئ) او نه دې ظلم کاوه شي پر تاسو (چې له راس المال څخه مو څه کم کړی شي).

اوسني بانکونه چې گټه ورکوي هغه سود دی. په اسلام کې د پانګونې ډیرې داسې لارې شته چې د سود څخه پاکې دي چې تفصیل به یې وروسته (د تمویلولو اسلامي لارې) تر عنوان لاندې راشي.

2) زکات:

زکات په لغت کې پاکوالي او په اصطلاح کې ودې او زیاتوالي ته وايي. زکات د اسلام دریمه بنا ده، زکات د نصاب د پوره کیدو په صورت کې له لاندینو دریو شیانو پرته په هر څه کې فرض دی:

○ د تولیداتو وسایل یا فکتورونه هغه وسایل چې یو شخص په خپل کاروبار کې ور څخه کار اخلي، مثلاً یو سړی یوه کمپنی لري نو په هغه کمپنی باندې زکات نشته بلکې د هغې په تولید کې زکات فرض دی.

○ لومړنۍ اړتیاوې، لومړنۍ اړتیاوې هغه دي چې د یوه شخص د ژوند لپاره ضروري وي چې په هغه باندې زکات نشته مثلاً یو شخص یو کور لري او په خپله په کې اوسېږي، نو په هغه زکات نشته، مګر که ډیر کورونه ولري او په کرایه یې ورکړي وي نو بیا زکات ور باندې شته.

○ د نصاب له حد نه کمه شتمني.

زکات په هر بډای مسلمان فرض دی او نصاب یې په لاندې ډول سره دی (3):

- په بیکاره سپما او شتمنی (روپیو، پیسو) باندې 2.5% زکات دی.
 - طبعی زیرمې (معدنیات...) چې د زکات اندازه یې ۲۰% ده.
 - هغه شیان چې په تولید کې یې له کپیتل (capital) او محنت (labor) دواړو څخه کار اخستل شوی وي پدې ډول شیانو کې ۵% زکات دی. مثلاً یو سپری یوه کارخانه لري او په هغه کې په خپله هم کار کوي په دې صورت کې نوموړی باید ۵% زکات ورکړي.
 - هغه تولیدات چې په هغه کې یوازې د کپیتل یا محنت (labor) څخه استفاده شوي وي چې پدې کې د زکات اندازه ۱۰% ده، مثلاً یو سپری د شاتو د مچيو کار و بار کوي په دې کې د نوموړي سپري یوازې کپیتل په کار اچول شوی دی او دده څه خاص محنت په کې نه شته، نو په دې صورت کې نوموړې باید ۱۰% زکات ورکړي.
 - هغه ځمکه چې د باران په وسیله اوبه کېږي د هغې په پیداوړو کې ۱۰% زکات دی او هغه ځمکه چې په بله وسیله اوبه کېږي مثلاً د واټر پمپ په وسیله د هغې په پیداوړو باندې ۵% زکات دی
 - په څارویو کې هم زکات شته چې د نصاب حد یې مختلف دی، او د بحث د نه اوږدولو په خاطر یې دلته له یادولو نه تیرېږو.
- نوټ: دغه پورته ذکر شوي اندازې د زکات د ځینو معاصرو اسلامي علماوو او اقتصاد پوهانو نظریه ده او دوی خپل نظر د باراني او غیر باراني محکې د پیداوړو په زکات باندې قیاس کړی دی، خو مشکل په دې کې دا دی چې څرنگه معلومه کړی شي چې په یوه کار و بار کې یوازې کپیتل او یا یوازې محنت کارول شوی دی؟ دغه کار لږ شاتته

3- د زکات دغه حد (اندازه) یا ریټ د محترم استاذ حسن الامین د لیکچر څخه را اخستل شوي نوموړی د اسلام آباد په نړیوال اسلامي پوهنتون کې د اسلامي اقتصاد استاذ دی.

4- کپیتل هر هغه شي ته وایي چې اقتصادي ارزښت ولري لکه ماشین آلات، کور، موټر او داسې نور.

مشکل دی او د دقت غوښتنه کوي.

د زکات د لگښت ځایونه:

د زکات د لگښت د ځایونو په اړوند الله (ج) په قرآن شریف کې فرمایلي دي: « إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةَ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ » (التوبة: 59)

ترجمه: بیشکه همدا خبره ده چې صدقې (زکات صرفیږي) لپاره د فقیرانو او مسکینانو او عاملانو د هغه او هغو ته چې الفت اچولی شي په زړونو د دوی کې (له اسلام سره) او (صرفیږي) په (خلاصولو) د غاړو کې او پور وړو او په لاره د الله (ج) کې او مسافرانو (چې مال ورسره نه وي)، (مقررره او لازم کړې شوې ده دغه) فریضه (زکات) له (جانبه) د الله (ج) او الله (ج) په هرڅه بڼه پوه او د حکمت خاوند دی.

په دغه آیت شریف کې الله (جل جلاله) د زکات آته مستحقین ذکر کړي دي:

- I. فقراء
- II. مساکين
- III. العاملین (د زکات راټولونکي یا د زکات راټولولو عمله)
- IV. مولفه القلوب (هغه کسان چې زړونه یې اسلام ته مایل شوي وي)
- V. ابن السبیل (مسافر)
- VI. في الرقاب (غلامان) چې ځانونه پرې آزاد کړي.
- VII. في سبيل الله (جهاد).

زیات شمیر اسلامي علماء پدې نظر دي چې د زکات پیسې یوازې په دغه پورته ذکر شويو آتو لارو کې مصرف کېدای شي او حکومت نشي کولی چې دا په نورو حکومتي کارونو او خدماتو کې لکه سپرک جوړولو او داسې نورو کې مصرف کړي، خو ځنې نور معاصر علماء عقیده لري چې دغه پورته ذکر شوي لست ته وسعت ورکولی شو، دوی

وايي چې په عاملين کې نه يوازې زکات راټولونکي شامل دي بلکې پدې کې د حکومت ټول مامورين شامل دي او په في سبيل الله کې نه يوازې مجاهدين او جهاد شامل دي بلکې دا حکم هر نیک کار ته شامل دی لکه د بنوونځيو، سرکونو او روغتونونو جوړول او داسې نور.

د زکات نور تفصيل په لسم فصل کې داسلامي دولت مالي او ټولني پاليسي تر عنوان لاندې ولولئ.

3) عدل او د عايد منصفانه ویش:

عدل په اسلام کې د ملاد تير حيثيت لري، نو په اقتصادي چارو او د عايد په ويشلو کې عدل ډير ضروري دی. اسلام ددې خلاف دی چې دولت د څو کسانو په لاس کې جمع او ذخيره شي او د ټولني نور وگړي په غربت کې ژوند وکړي. د عايد د منصفانه ویش او له غريبانو سره د مرستې په خاطر زکات فرض کړی شوی دی، لدې څخه علاوه شتمنو مسلمانانو ته د صدقې او خيرات ورکولو توصيه هم شوی ده، چې دغه پورته ذکر شوي شيان د عايد د منصفانه ویش او عدل د مينځ ته راتگ لارې برابروي. د عدل د تامين او فقر د له منځه وړلو په هکله ډيرې اسلامي لارښوونې وجود لري د مثال په توگه په يوه حديث شريف کې راځي:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيْتَةً فَهِيَ لَهُ وَمَا أَكَلَتْ الْعَافِيَةُ مِنْهُ لَهُ بِهِ صَدَقَةٌ 5.

ترجمه: د جابر بن عبد الله څخه روايت دی چې رسول الله (ص) وفرمايل: چا چې شاړه ځمکه آباده کړي له نو دا د هغه شوه.....

لدې نبوي ارشاد څخه دا څرگندېږي چې وسایل بايد په موثر او عادلانه ډول وویشل شي او داسې کوښښ وشي چې ټول شته وسایل وکارول شي او خلک ترې گټه اوچته کړي ددې

5-المصدر: سنن احمد، الكتاب: باقي مسند المكثرين، الباب: مسند جابر بن عبد الله (رض)، رقم الحديث: ۱۴۵۵۰

تر څنګ دا هم بايد له ياده و نه ايستل شي چې دا جواز نلري چې يو کس ډېره مخکه ونيسي او بيا د هغه د آبادولو توان ونه لري او شاړه پاتې شي. د عدل په اړوند الله تعالی فرمايي:

إِيَّايَهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ [المائدة: 7]

ترجمه: «اي هغو کسانو چې ايمان مو راوړې دی (يعنی اي مومنانو!) اوسئ تاسې محکم ولاړ (په حق باندې) لپاره دالله (ج) (اوسئ تاسې) شاهدان په قسط (عدل او انصاف) سره».....

اسلام د عايد د عادلانه ویش امر کوي او له اميرانو څخه غواړي چې د ټولني له غريبانو سره مرسته وکړي او څوک چې د غريبانو سره مرسته نه کوي، زکات نه ورکوي او تل د مال او دولت د جمع کولو په هڅه کې وي دهغوی په اړوند الله (جل جلاله) فرمايي:

.....وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ (التوبة: 33- 34)

ترجمه: «او هغه کسان چې خزانه کوي سره زر او سپين زر او نه لگوي هغه په لاره د الله (ج) کې، نو زيری ورکړه دوی ته په عذاب دردناک سره، په هغه ورځې چې سختې سرې به کړې شي دغه خزاني په اور د جهنم (دوزخ) کې نو داغلی به شي په هغه سره وچولي (ټنډې) د دوی او اړخونه د دوی او شاگانې د دوی «او ویلی به شي ورته» دا هغه شي دی چې خزانه کړي ووتاسې د پاره د نفسونو (ځانونو) خپلو، نو وڅکئ تاسې «خوند د سزا» هغه «مال» چې وی تاسې چې خزانه کاوه به مو «په دنيا کې اوس درته بلا شو په عقبا کې»

4) اقتصادي آزادي:

اسلام کې ټول وگړي او ادارې په خپلو اقتصادي فعاليتونو کې پوره خپلواکي لري. او

حکومت بې ځايه مداخله نشي کولی، مگر دغه آزادي د شريعت تر چوکاټ پورې محدوده ده، هغه پدې معنی څه شي چې شريعت منع کړي هغه منع دي د بيلگې په توگه يو صنعت کار نشي کولی چې په يوه اسلامي هيواد کې شراب توليد کړي.

5) د شخصي ملکېت حق:

د شخصي ملکېت مطلب دا دی چې يو وگړی کولی شي شخصي دارايي او شتمني ولري او حکومت بيځايه په هغه کې د مداخلې حق نه لري، نا ويلي دي پاتې نه وي چې په کمونيستي سيستم کې د شخصي ملکېت حق نشته.

6) حلال او حرام:

اسلامي اقتصادي سيستم د نورو اقتصادي سيستمونو په خلاف د حلال او حرام سرحدونه لري دا په دې معنی چې هر هغه شي چې شرعا ناروا دی په اسلامي هيواد کې څوک ددې حق نه لري چې هغه توليد کړي او يا هغه وپلوري. د بيلگې په توگه څوک ددې حق نه لري چې شراب توليد کړي او يا د خنزير غوښه وپلوري که څه هم خلک يې غوښتنه وکړي. په دې اړوند الله (ج) تعالی فرمايي:

[يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ] (البقرة: 167)

ترجمه: اي خلکو! خورئ تاسې له (ځينو هغو) شيانو څخه چې په ځمکه کې دي حلال پاک (بې شبهې) او پيروي مه کوئ تاسې د (اثر د) قدمونو د شيطان! (شيطان پسې مه ځئ! او دده په وسوسه د هوی او هوس متابعت مه کوئ!) بيشکه چې شيطان تاسې لره د بنمن دی بېکاره.

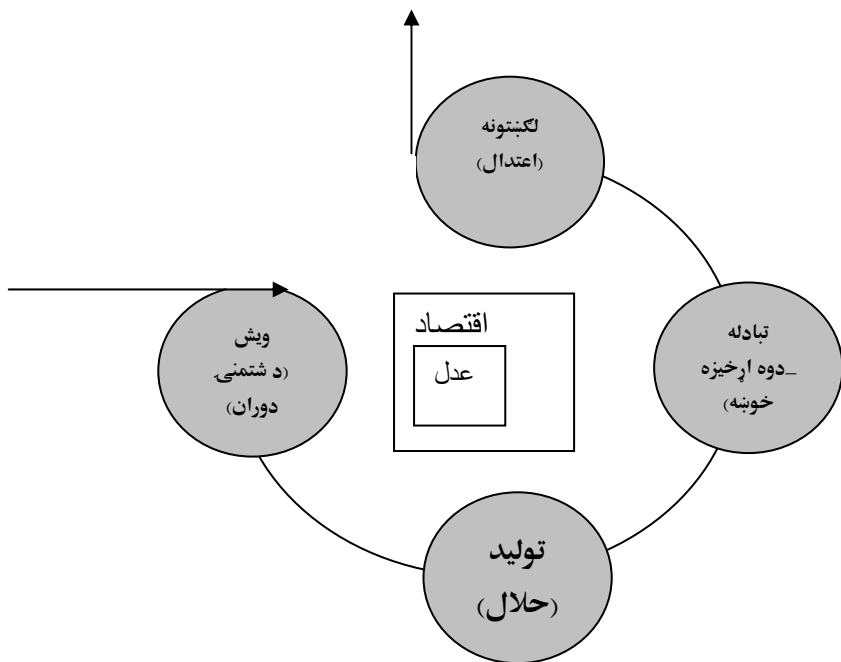
7) د عايد په لگښت کې اعتدال (د اصراف، او تذيير منع):

الله تعالی په قرآن کریم کې فرمايي:

1 يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ [الأعراف: 30]

ترجمه: اي زامنو د آدمه! واخلئ تاسې زينت (بنايست) خپل په نزد د (وخت) د هر لمانځه (په آغوستلو د پاكو كاليو د عورت ستر) او خورئ او چښئ او اسراف ((بې ځايه خرڅ)) مه كوئ تاسې، بيشکه چې الله (ج) نه خوښوي مسرفان (بې ځايه خرڅ كوونكي).

لدينه خرگندېږي چې مسلمانان د بيځايه مصرف (په نا موثر ډول سره د وسايلو د کارونې) څخه منع کړی شويدي. موږ کولی شو چې د اسلامي اقتصادي سيستم دغه پورته ذکر شوي اصول او ځانگړنې په لاندې شکل کې وښيو:

په پورتنی شکل کې وینو چې اسلامي اقتصاد په عدل ولاړ دی او د اسلام د حکم په اساس تولید باید یوازې تر حلالو شیانو پورې محدود وي او د شیانو تبادلې باید د دواړو خواوو په خوښه وي، لگښت کې اعتدال یا میانه روي عملي شي او عاید باید په عادلانه ډول وویشل شي او شتمني د یو څو کسانو په لاسونو کې جمع نه شي.

8) د میراث اسلامي قانون:

د میراث د اسلامي قانون په مراعاتولو سره فیوډالیزم له مینځه ځي او په ټولنه کې د امیر او غریب تر مینځ د توپیر په کموالي کې لویه مرسته کیدلی شي. مونږ په دې ځای کې د میراث د احکامو او د هغې د ویش د لارو چارو له یادونې څخه تیرېږو ځکه هغه ځانگړی بحث دی او ددې کتاب موضوع نه ده.

9) د حکومت مثبت رول:

په اسلامي اقتصاد کې حکومت د یوې مرکزي پلان جوړونکې ادارې په شکل کار نه کوي، لکه څرنګه چې په کمونستي اقتصادي سیستم کې دی بلکې په اسلام کې حکومت د اقتصادي سیستم د خرابیو یا کمزورتیاوو د لیرې کولو لپاره کار کوي، د احتکار د له منځه وړلو او په مارکېټ کې د شرعي قوانینو د پلي کولو دنده په غاړه لري. د موضوع نور تفصیل په نهم فصل کې په اقتصاد کې د حکومت رول تر عنوان لاندې راځي.

10) د غرر، قمار، نجش او دوکې منع:

غرر د قرارداد یا تړون پیر او پلور د معاملې د له مینځه وړنې (فسخه) کولو له اهمو اسبابو څخه یو دی. غرر په لغوي ډول سره د خطر (Risk) او دوکې معنی ورکوي. د غرر

تعریف 6، امام سرخسي (Sarakhsi) په دې ډول کړی دی: غرر هغه وخت مینځ ته راځي کله چې د یوه تړون یا سودا پایله او انجام مبهم او ناپېژندل شول وي پدې معنی چې که د یوه قرارداد یا سودا پایله او عواقب مبهم پاتې شي، نو غرر منځ ته راځي. د ابن خلدون له نظره په خرڅلاو کې هغه وخت غرر مینځ ته راځي کله چې پلورونکي ته دا نه وي معلومه چې هغه څه خرڅ کړي دي او پیروونکي (اڅستونکي) ته دا نه وي معلومه چې څه یې پیروډلي دي.

مثال: په یوه تړون کې دوې بیعې: دا معنی ورکوي چې یو قرارداد یا سودا په دوو عقدونو یا تړونونو پورې تړاو ولري، دا په دې ډول چې پلورونکي (باع)، پیروونکي (مشتري) ته ووايي چې زه دا څیز (شي) په تا باندې په ۱۰۰ افغانیو نقدو او په ۱۵۰ افغانیو قرض خرڅوم، او پیروونکي یې قبول کړي، ووايي قبوله مې ده خو بې له دې څخه چې نرخ مشخص کړي چې په کوم قیمت به یې اخلي، په نقدو یې اخلي او که په قرض؟. په دې کې غرر، نا معینتوب شته یعنی نرخ یا قیمت ټاکلی او معین نه دی. ځکه چې پلورونکي په دې نه پوهیږي چې په کوم قیمت یې ورنه واخیست.

د گټې او یا پیسو تر لاسه کولو ټولې هغه طریقي او لارې کومې چې په خالص ډول سره په قسمت پوري تړلې (متکي) وي د قمار تر حکم لاندې راځي. همدا راز دوکه ورکول هم د اسلام په مبین دین کې په کلکه منع شویده، په قرآن کریم کې اللّٰه (ج) تعالیٰ فرمایي:

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ.] (المائدة: 89)

ترجمه: ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی (یعنی ای مومنانو!) بیشکه هم دا خبره ده چې شراب او قمار او بتان او غشي (د فال، دا څلور واړه ټول) پلټي دي له کار د شیطان څخه دي نو ځان وساتئ تاسې له دې څخه له پاره ددې چې نجات ومومئ تاسې (په ځان ساتلو سره).

⁶ د ډاکټر ظاهر منصورې کتاب (Islamic law of contract)، آتم فصل، صفحه ۹۵-۹۸

په يوه حديث شريف کې د دوکې په اړوند پيغمبر (ص) فرمايي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى صَبْرَةَ طَعَامٍ فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِيهَا فَنَالَتْ أَصَابِعُهُ بَلَلًا فَقَالَ مَا هَذَا يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ قَالَ أَصَابَتْهُ السَّمَاءُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ كِي يَرَاهُ النَّاسُ مِنْ غَشِّ فُلَيْسَ مَنِّي. ⁷

ترجمه: له ابو هريره (رض) څخه روايت دی چې نبی کریم (ص) د غلې (خوراک) په يوه درمن تير شو، خپل لاس يې پکې وردننه کړ گوتې يې لمدې شوې نو ويې فرمايل دا څه دي اي د غلې څښتنه! هغه وويل باران پرې شوی دی اي د الله (ج) رسوله، رسول (ص) وفرمايل: نو دا لاندۀ غنم دې سرته نه راوړل چې خلک يې ويني، څوک چې چل ول کوي له مونږ څخه نه دي.

نجش (تيزول) هم منع دي، او هغه دا چې يو څوک د يوه شي د پيرودلو لپاره قيمت جگ ووايي خو د اخستلو اراده يې نه وي بلکه صرف ددې لپاره چې بل سپری پری ورتيز کړي لورۀ بيه وايي تر څو دغه شي بل څوک په لورۀ بيه واخلي.

نبی کریم صلی الله عليه وسلم او د هغه ځينو اصحابو به په مارکېټ کې پيرودل او پلورل مشا هده کول او نظارت به يې کولو او لدينه يې هدف په مارکېټ کې مداخله نه وه بلکه هدف يې د ظلم (دوکې او فريب) مخنيوی و.

الله پاک په سوره المطففين کې فرمايي:

﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾ الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ﴾.

ترجمه: افسوس، هلاک، خرابي يا کنده د دوزخ ده کم کونکېو لره (په پيمانۀ او تول کې) هغه (کسان) هر کله چې ځان ته اخلي پيمانۀ نو پوره اخلي او کله چې پيمانۀ ورکوي يايې تلي هغوی ته نو کمي کوي (پوره يې نه ورکوي).

11) احتکار:

12) احتکار کونکی هغه شخص دی کوم چې په قصدي ډول غذايي مواد ذخيره کوي او يا يې ددې لپاره پټوي چې بيه لوړه کړي.

په اسلام کې احتکار (يا انحصار) منع دی، نبی کریم صلی الله عليه وسلم داسې فرمايلي دي: عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ أَحْتَكَرَ عَلَى الْمُسْلِمِينَ طَعَامًا ضَرَبَهُ اللَّهُ بِالْجَذَامِ وَالْإِفْلَاسِ ⁸.

ترجمه: له عمر بن الخطاب (رض) څخه روايت دی وايي چې ما له رسول الله (ص) څخه واوريدل چې ويل يې: څوک چې له مسلمانانو نه غله منع کړي (احتکار وکړي)، الله پاک به يې د جزام په ناروغۍ او په تنگدستی اخته کړي.

د اسلام له نظره د مصرف کونکي تيوري

د غير اسلامي اقتصادي سيستمونو فکري مشران وايي چې انسان خود غرضه دی او غواړي چې صرف خپلې اړتياوې پوره کړي. او د دوی په اند د انسان اړتياوې (ضروريات) لامحدود دي. خو سمه خبره دا ده چې حتمي نده ټول خلک په عام ډول او مسلمانان په خاص ډول خود غرضه واوسي، د بيلگې په توگه که يو بډايه سپری يوه غريب سپری ته خيرات ورکړي پدې سره هغه (شتمن) ته روحي خوښي ورپه برخه کېږي او مونږ وينو چې ځينې کفار هم بيله کوم شخصي هدف څخه د غريبانو مرسته کوي، خو ټول دا ډول ندي.

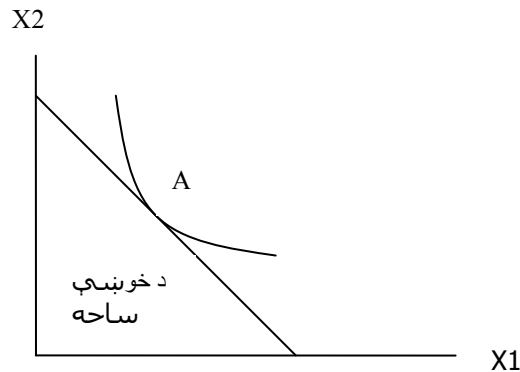
کفار يوازې د دنياوي خواهشاتو پوره کول خپل هدف گڼي، مگر مسلمانان په خپلو مصرفي فعاليتونو کې آخرت هم په نظر کې نيسي او د خپلې شتمنۍ يوه برخه د الله (ج) په لاره کې او بله برخه د خپلو اړتياوو د پوره کولو لپاره کاروي. په عامه توگه د انسانانو اړتياوې په درې ډوله دي:

⁸ - المصدر: سنن ابن ماجه، الكتاب: التجارات، الباب: الحكرة والجلب، رقم الحديث: ٢١٤٦

⁷ - المصدر: صحيح مسلم، الكتاب: الايمان، الباب: قول النبي من غش فليس منا، رقم الحديث: ١٤٧

په کپیتالستي سيستم کې د مصرفونکي انتخاب:

لکه مخکې مو چې یادونه وکړه په کپیتاليزم کې مصرف کونکی خپل عايد د دنيوي شيانو له جملې څخه په هغو توکپو يا شيانو مصرفوي چې هغه ته ډېره یوتيليتي (فايده ، خوند) پکې ښکاره شي په لاندې شکل کې مونږ فرض کوو، چې یوازې دوه اجناس موجود دي x_1 او x_2

نو مصرف کونکی به خپل عايد په دغه دواړو اجناسو په داسې ډول ویشي یا مصرفوي چې د دواړو اجناسو څخه لاسته راتلونکی یوتيليتي یا خوند اعظمي شي. او په دغه شکل کې هغه د (A) په نقطه کې مینځ ته راځي چیرې چې د توپیر نه موجودیت منحنی (Indifference Curve)، د بودیجې (Budget Line) له خط سره مماس دی.

د لگښت لپاره د اسلام عادي فورمول:

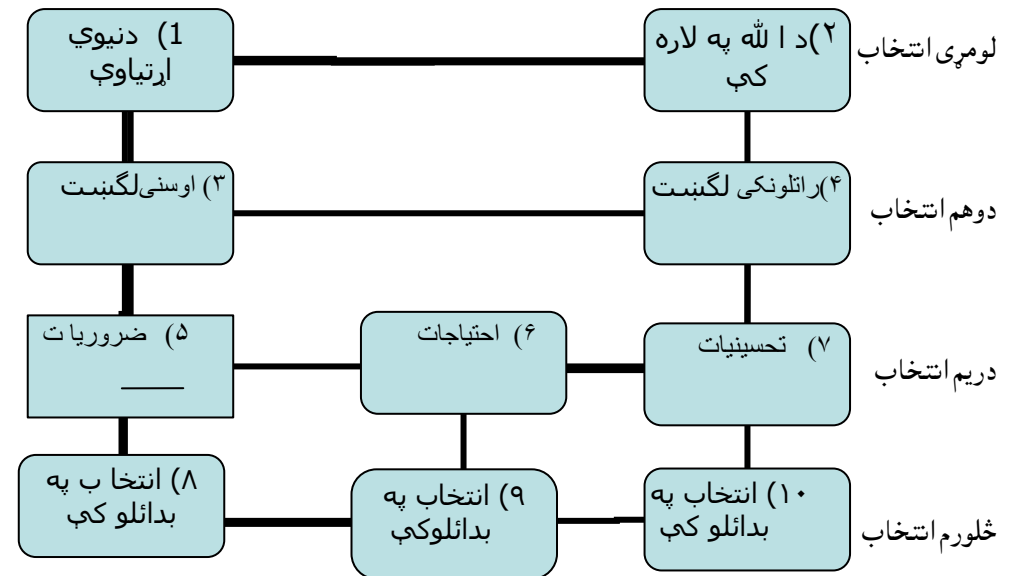
مسلمان مصرفونکي (Consumers) خپل عايد یوازې په دنيوي توکپو (شيانو) باندې نه

۱- ضروريات ۲- احتیاجات. ۳- تحسینيات.

پورته ذکر شوي اړتیاوې ځنې لږ او ځنې نورې ډېر اهمیت لري.

د وسایلو په ویش کې د مصرفونکي انتخاب:

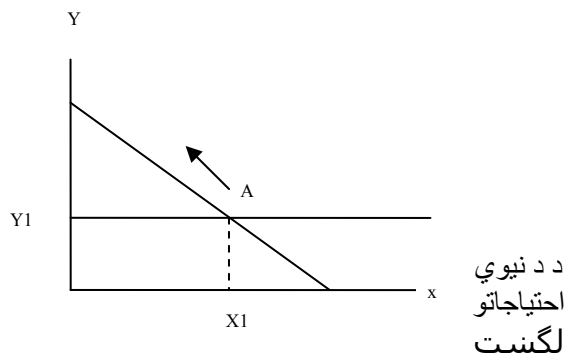
په لاندې چارټ کې د مصرف کونکي مصارف په ترتیبي ډول سره ښودل شويدي:

په اړتیاوو د وسایلو د توزیع یا ویش قانون: وسایل لوړمې ضروریاتو، بیا

احتیاجاتو او که بیا هم وسایل پاتې شي نو تحسینياتو ته گونبي کېدی شي

د الله په لاره
کې لگښتونه

د اسلام له نظره یو سړی خپل عاید په دوو شیانو مصرفوي یو د نبيوي اړتیاوې او بل د الله په لاره کې (اخری اړتیاوې) که چیرې فرض کړو ددغه سړي د دنیا اړتیاوې (X_1) وي، نو دغه شخص به د خپل عاید (Y_1) برخه د الله په لاره کې په مصرف رسوي او ددغه سړي تعادل د (A) په نقطه کې مینځ ته راځي پدې ځای کې مونږ د توپیر د نه شتون خط (Indifference Curve) مفکوره نه کاروو، د (A) نه پورته ټولې نقطې غوره دي معنی دا چې د الله په لاره کې چې څومره ډېر مصارف وشي هغومره ثواب لري، مگر د نبيوی اړتیاوې هم له پامه نشو غورځولای. اوس سوال دا دی چې څومره لگښت با ید وشي؟ ددې لپاره یو خاص قانون نشته مگر تر ټولو ښه منځنۍ لگښت یا اوسط مصرف دی، رسول الله (ص) فرمایي:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجَسَ الْمَزْنِيِّ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ السَّمْتُ الْحَسَنُ وَالتَّوَدُّةُ وَالْاِقْتِصَادُ جُزْءٌ مِنْ أَرْبَعَةٍ وَعِشْرِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ.

ترجمه: عبدالله بن سرجس مزني (رض) وايي چې رسول الله (ص) فرمایلي: غوره اخلاق، دوستي او میانه روي د نبوت له څلورويشتمې برخې نه یوه برخه ده.

مصرفوي بلکې د الله (ج) په لاره کې هم مصرف کوي او د هر شي پیرودل (اخستل) نه غواړي د مسلمان اړتیا تر مصلحت پورې اړه لري، هر هغه شي چې مصلحت په کې وي هغه د مسلمان اړتیا ده.

د امام شاطبي له خوا مصلحت په پنځه ډوله بنودل شوی دی چې هغه ته المقاصد الشرعيه هم ویلای شو او هغه پنځه مصلحتونه په لاندې ډول دي:

۱- د ځان ساتنه ۲- د دین ساتنه ۳- د مال ساتنه ۴- د عقل ساتنه ۵- د نسل ساتنه. نو هر هغه شي چې له انسان سره د پورته ذکر شوو مصلحتونو په ساتنه کې مرسته کوي مصلحت گڼل کېږي، خو ټول مصلحتونه یو شان اهم ندي. د بیلگې په توگه که یو سړی له ډېرې لوږې سره مخامخ شي چې دده د مرگ خطر وي پدې حالت کې ډیر مصلحت پدې کی دی چی یو څه وخورې حتی چې مرداره هم خوړلی شي، اما که یو څوک مور وي او بیا هم یو شي اخلي نو پدې کې کم مصلحت دی.

احتیاجات درې مرحلې یا پولې لري، او هغه په لاندې ډول دي:

۱- د اړتیا هغه حد یا پوله چې د پورته ذکر شویو پنځو مصلحتونو (شرعي مقاصدو) ساتنه ورباندې کېږي.

۲- د اړتیا هغه حد چې د پنځو مصلحتونو (شرعي مقاصدو) محافظت نور هم ورباندې تقویه کېږي.

۳- د اړتیا هغه حد چې د دغو مصلحتونو (شرعي مقاصدو) ساتنه ورسره ښه یا غوره کېږي.

په لاندې شکل یا گراف کې د یوه مسلمان لگښت بنودل شوی دی او په دې ډول سره یو مسلمان د نبيوي او اخروي لگښت یا اهدافو تر مینځ حرکت کولی شي.

اوسنی اقتصادي سیستم څه ډول اسلامي شي؟

ټول اسلامي امت په دې باندې توافق لري چې د اسلامي هیوادونو اوسنی اقتصادي سیستم په داسې اصولو ولاړ دی چې له اسلامي شریعت سره په تضاد کې دی. لدینه مو مخکې هم یادونه وکړه. ټول مسلمانان دا هیله لري چې زر تر زره اسلامي اقتصادي سیستم جوړشي ترڅو د دنیا او آخرت دواړو بری تر لاسه کړي. اوس دا سوال پیدا کېږي چې څرنگه کولی شو خپل اقتصادي سیستم اسلامي کړو او هغه اعمال چې له اسلامي شریعت سره په تضاد کې دي څه ډول له مینځه یوسو؟ پدې اړوند اسلامي اقتصاد پوهان دوه نظریې لري:

۱- یو دم اسلامي کول

۲- په تدریجي توګه اسلامي کول

یو دم اسلامي کول: ددې نظریې پلوي اقتصاد پوهان لکه دکتور سید طاهر⁹ پدې نظر دي چې اسلامي حکومت ته پکار ده یو دم ټولې اقتصادي ادارې په اسلامي اصولو برابرې کړي یعنې په ټولو ادارو کې لکه بانکونو او داسې نورو کې سود بند کړي او ددې ترڅنګ نور اسلامي قوانین عملي کړي. د دوی دلیل دا دی چې اسلام مکمل دین دی او د اسلام د اصولو نه مراعاتول لویه ګناه ده که څه هم د لږ وخت لپاره وي، دغه ډله اقتصاد پوهان د قرآنکریم په دې آیت باندې استدلال کوي چې فرمایي: **الْيَوْمَ يَتَسَاءَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ** (المائدة: 2)

ترجمه: نن ورځ نا امیده شول هغه کسان چې کافران شوي دي له (ابطال د) دین ستاسې نو مه ویرېږي له دغو (کفارونه اې مومنانو) او ویرېږئ له مانه، نن ورځ مکمل کړ ما

⁹ - دکتور سید طاهر د اسلام آيا د په زړه وال اسلامي پوهنتون کې د اسلامي اقتصاد استاذ دی

نو مونږ باید په دنیوي کارونو کې اصراف ونکړو ځکه چې هغه نا روا دی. په غیر اسلامي سیستم کې د یوه سړي ضرورت یا خواهشات د ټولنې له اړتیاوو سره په ټکر کې واقع کېږي شي، مګر په اسلام کې د یوه شخص ضرورت د مصلحت په بنا ټاکل کېږي او هغه شخص یې په خپله بڼه ټاکلی شي مګر شخصي مصلحت د ټولنې له مصلحت سره سمون لري یعنې په تضاد کې نه واقع کېږي. د بیلګې په توګه د اسلام له نظره یو سړی نشي کولی چې شراب وخوري او یا یې تولید کړي که څه هم دا سړی اصرار وکړي چې زه د پته ضرورت لرم او یا دا چې د شرابو په تولید کې ګټه کوم، ځکه چې دا لومړی مصلحت ندی او که چیرې شخصي مصلحت د ټولنې له مصلحت سره په تضاد کې واقع کېږي نو بیا د ټولنې مصلحت د اولیت حق لري.

ددې لپاره چې مقاصد شرعيه تر لاسه شي دوه ډوله موسسې یا ادارې پکار دي:

۱- داوطلبانه اداره: دغه ته فرض کفایي کارونه هم ویلي شو چې یو مسلمان له بل سره په داوطلبانه ډول مرسته کوي او یو بل ته امر بالمعروف او نهی عن المنکر کوي (په نیکو کارونو امر او له بدو څخه منع کوي)

۲- اجرائي اداره: دغه اداره ددې لپاره جوړېږي ترڅو مصرف کونکي له ناروا کارونو څخه منع کړي او هغوي د پته اړ باسي چې د اسلام مطابق کار وکړي دغه ادارې ته حکومت ویلی شو چې د مصرف کونکي په عمل کې په لاندې صورتونو کې مداخله کولی شي:

I. د حرامو شیانو پیرودل - پلورل

II. په تحسیناتو او یا حاجیاتو کې اصراف

III. په تحسیناتو ټول یا زیات مصرف کول او د ضروریاتو له پامه غورځول.

تاسې ته دین ستاسې او تمام (پوره مې کړ پر تاسې) نعمت (ددین په اکمال) او غوره کړ ما تاسې ته اسلام له جهت ددین، نو هر څوک چې اړشو (خوراک دحرام شي ته) په سخته لوربه کې حال دا چې نه وي مائل گناه ته پس بې شکه چې الله (ج) بڼه مغفرت کونکی دی (د خطایاتو) ډېر رحم والا.

دغه ډله اقتصاد پوهان وایي چې د اسلام دین مکمل دین دی نو اقتصادي سیستم باید په تدریجي ډول سره نه بلکې یو دم اسلامي کړی شي.

۲- تدریجي اسلامي کول: دغه ډله اقتصاد پوهان لکه دکتور عبد الرحمان یسري (10)، او داسې نور دا وایي چې ننني اسلامي هیوادونه د شریعت د اصولو څخه لیرې تللي دي او په لنډ وخت کې دا ممکنه نده چې ټول اقتصادي سیستم اسلامي کړي شي، ددې لپاره یو څه وخت ته اړتیا شته او دوی وایي چې دغه کار باید په تدریجي ډول سره وشي، او دوی له غیر اسلامي اقتصادي سیستم څخه اسلامي سیستم ته اوږدېدل په مختلفو مراحلو ویشي:

د ضرورت مرحله:

په اسلامي فقه کې دا قاعده شته چې وایي: [الضروریات تبیح المحضورات] یعنی کله داسې حالات راتلای شي چې یو مسلمان دینه اړ باسي په موقتي ډول د شریعت له عمومي حکم څخه لیرې شي، سرغړونه وکړي او دا استثنايي حالات دي، دبیلگي په توگه که څوک له سختې لورې سره مخامخ شي یعنی دمرگ خطر یې وي او د خوراک لپاره حلال څه نه وي هغه کولی شي مرداره، یا د داسې حیوان غوښه وخورې چې د غوښې خوړل یې په عادي حالت کې حرام وي. دینه ضرورت ویل کېږي، مگر دومره باید

10- پروفیسور دکتور عبد الرحمان یسري د مصر په سکندریه پوهنتون کې د اقتصاد استاذ دی، او د اسلامي اقتصاد له غټو علماوو څخه شمیرل کېږي.

وخورې چې یوازې ژوندی پرې پاتې شي او ځان پرې مړول جواز نلري.

په اوسني وخت کې د اسلامي اقتصادي سیستم د پلي کولو لپاره ډېر کمزوري کونښنونه روان دي او هغه هم په تیت او پرک ډول سره، نو ځکه اوس اضطراري حالت دی او ددې لپاره چې اقتصادي سیستم د شریعت د اصولو مطابق وگرځولې شي، په موقتي ډول سره به د ځینو غیر شرعي کارونو له سرته رسولو څخه خلاصی شونی نه وي. په دې مرحله کې اقتصاد پوهان باید لاندې تحقیق (څیړنه) وکړي:

(الف): اسلامي اقتصاد پوهان باید اضطراري حالت وڅیړي او هغه پروژې یا کارونه چې خلک یې ضروري او اضطراري بولي وڅیړي او د هغې په اړوند ډیټا او معلومات راجمع کړي او هم ددیني علماؤ او فقهاوو سره ورباندې مشوره وکړي، چې آیا دا ضرورت دی او که نه؟

(ب): هغه کسان یا پروژې چې په رښتیا ضرورت لري هغوی ته باید لارښوونه وشي، او هغوی ته ددغه مشکل داسې حل وښودل شي چې شریعت ته نژدې وي (البته که پوره شرعي حل ممکن نه وي) او هم د ضرورت د اوږدوالي موده وټاکل شي ځکه ضرورت د شریعت په بنا یو موقتي شي دی نه دايمي، نو اقتصاد پوهان باید په ډېر دقت او احتیاط سره د ضرورت د مرحلې اوږدوالي وټاکي.

مثال: که اوسنی اقتصادي سیستم په نظر کې ونیسو په ډېرو اسلامي هیوادونو کې اسلامي بانکونه وجود نلري، که چیرې یو مسلمان صنعتکار د خپلې فابریکې د چلولو لپاره قرض ته اړتیا ولري او داسې څوک وجود ونلري چې له ده سره مرسته وکړي او دغه صنعتکار په سود باندې د قرض اخستلو د شرعي حکم په اړوند فتوی وغواړي او ووايي چې زه دا منم چې سود حرام دی، خو زه پیسو ته اړتیا لرم آیا د ضرورت په بنا په موقتي ډول سودي قرض واخلم او که نه؟ اسلامي اقتصاد پوهان ددیني علماؤ سره په مشوره دا باید وڅیړي او وگوري چې دا د ضرورت تر حکم لاندې راتلی شي او که نه؟ او دا دې په

پام کې ونیسي چې که دغه سپری پور وانه خلی نو کېدی شي دده کمپنی بنده شي او په دې سره به ډېر غریب کارگران له کاره گوښه شي او دا هم له یاده ونه باسي چې په اسلام کې یوه فقهي قاعده ده که چیرې څوک له دوو غیر شرعي کارونو سره لاس او گریوان وي او له دواړو څخه خلاصی ناشونی وي، نو هغه کار به کوي چې کمه گناه ولري.

I. اوسطه مرحله

په منځنۍ یا اوسط مرحله کې د ځینو ټاکل شوو اهدافو لاسته راوړل ضروري دي. مخکې لدې څخه چې آخري مرحله (Structural Change) عملي کړی شي. په دغه مرحله کې باید په عوامو او ټولنه باندې کار وشي تر څو زیات کسان یا یوه لویه ډله جوړه کړی شي چې د اسلامي اقتصاد اصول قبول کړي او د تقویې هڅه یې وکړي. ددې تر څنګ ځنې داسې پروژې یا فابریکې جوړې شي چې د شریعت په اصولو برابرې وي.

په دغه مرحله کې اسلامي اقتصاد پوهانو ته بنایي لاندې کارونو ته پاملرنه وکړي:

(الف): د هغو قواوو او ځواکونو په اړوند معلومات او ډیټا راجمع کول چې د اسلامي اقتصاد د اصولو خلاف دي او د اقتصادي سیستم د اسلامي کولو په مخ کې خنډ واقع کېږي او بیا ددغو ځواکونو کمزورې او پیاوړې نقطې (ټکي) معلوم شي او بیا ددې کوښښ وشي چې لومړی د هغوی ضعیفې نقطې له مینځه یووړل شي او په موقتي ډول د هغوی قوي ټکي یا عناصر پرېښودل شي.

(ب): اقتصادي محققین (څیړونکي) باید دغه کمزوري ټکي په خپلو څیړنو او مطالعو کې په نښه کړي او داسې لارې او پالیسۍ وښيي چې هغه ورباندې له مینځه یووړل شي.

(ت): داسې پروژې پیدا کول او په هغوی باندې تحقیق کول کومې چې په بشپړه توګه د اسلامي اقتصاد په اصولو جوړېدی شي. دغه پروژې به د آخري مرحلې لپاره د ستنې یا

بنسټه شکل ولري او په دغو پروژو باندې به آخري مرحله (Structural change Phase) ولاړه وي.

(ث): د اسلامي اقتصاد اصول او گټې باید د خبري رسنیو (Media) له لارې عوامو ته وښودل شي او ددې تر څنګ په منځنیو، عالي ښوونځیو او پوهنتونونو کې زده کوونکو ته د اسلامي اقتصاد په اړوند زده کړه ورکړل شي.

مثال: په هغو قواوو کې چې د اسلام د اصولو د پلي کولو په مخ کې خنډ ګرځي یو کمزوری ټکی انحصار (Monopoly) دی، چې د ډېرو اسلامي هیوادونو وګړي ورسره مخ دي. ددې مسئلې اسلامي حل دا دی چې ددغو شیانو یا تجارتي توکېو بدیل (Substitute) جوړشي، خو پداسې شکل دا ډول پروژې او یا کمپنۍ جوړول په کار دي چې دغه شیان تولید کړي او پرینږدي چې قیمتونه یې ډېر جګ شي او په دغو پروژو یا کمپنیو کې د اسلامي لارو په وسیله لکه د مشارکت او یا د مضاربت پانېو (Mudaribah Certificate) د عرضه کولو په ذریعه او یا د تمویلولو د یوې بلې اسلامي لارې په وسیله د زیات شمیر خلکو ګډون یقیني کړی شي. په دغه شکل سره به په راتلونکې کې د انحصار (Monopoly) (11)، د مینځ ته را تګ مخنیوی وشي.

دوهم مثال: انفلاسیون هم یو له هغو مشکلاتو څخه دی چې اسلامي هیوادونه ورسره مخ دي او دا په مخالفو قواوو کې (غیر اسلامي اقتصاد کې) یو ضعیف ټکی دی، اوس ددې لنډ مهاله اسلامي حل په مینځنۍ مرحله کې تر څو پورې چې مکمل سیستم اسلامي کېږي څه کول په کار دي؟ په داسې حال کې چې په اسلامي هیوادونو کې مالي او پولي پالیسۍ په سودي سیستم باندې ولاړې دي؟ په موقتي ډول د انفلاسیون حل باید پیدا کړي شي. ددې لپاره چې د انفلاسیون مضر اثرات کم کړي شي. دغسې حل باید د

11- مناپولي هغه حالت ته وايي چې په هغه کې یوه کمپنی یا یو سوداګر په دې وتوانېږي په انفرادي ډول سره په نرخ باندې اغیز وکړي یعنې کم یا زیات یې کړي شي. چې زیاتره وخت نوموړی شخص د خپل شخصي مفاد لپاره په بي انصافه ډول قیمتونه جګوي.

دوهم فصل

داسلامي او غير اسلامي اقتصادي سيستمونو پرتله

د اسلامي اقتصادي سيستم او نورو اقتصادي سيستمونو تر مينځ ډېر توپيرونه وجود لري چې مهم يې په لاندې ډول دي:

- اسلامي اقتصاد د اسلامي دين او ژوند لپاره د اسلامي دود لارې يوه برخه ده او نور اقتصادي سيستمونه د انسانانو پر نظريو او قوانينو ولاړ دي.
- په اسلامي اقتصادي سيستم کې زکات شته په نورو سيستمونو کې زکات نشته.
- په اسلام کې سود حرام دی مگر په نورو اقتصادي سيستمونو کې سود کارول کېږي.

اوس به په هر يوه باندې په لنډ ډول سره رڼا واچوو.

اسلام او سوسياليزم:

سوسياليزم د انفراديت يوه نظريه ده، چې په هغه کې حکومت ته پراخ واک ورکول کېږي. سوسياليزم د کارل مارکس په وسيله مينځ ته راغی لومړی په روسيه او وروسته په شمالي کوريا، کېوبا، چين او د شرقي اروپا په ځينو هيوادونو کې عملي شو، پدې وسيله يې ډېر شهرت پيدا کړ. مارکس دا نظريه درلوده چې مادي او اقتصادي حالات د تاريخ د مهمو پيښو د راولړ کېدو اساسي وجه يا عامل دی او دغه فکتور(ماده، اقتصادي حالت) د ټولني دود، عنعنات او طبيعت جوړوي او نور ټول فکتورونه لکه کلچر، مذهب، دين، ټولنيز تعلقات او سياسي کارونه ټول په اقتصاد

شريعت لخوا تصديق شي او دا بايد په تدريجي توگه وي تر څو مکمل اسلامي حل پيدا کړي شي. د مثال په ډول آيا انډيکسيشن¹² کېدی شي او که نه؟ او يا کوم بل حل وموندل شي. بل مثال: وگورئ د ټيکس سيستم چې په اسلامي هيوادونو کې په ځانگړې توگه په حقيقي مسلمان باندې کوم چې د زکات په اداکولو کې صادق دی لوی فشار او بوج دی.

آيا دا ممکنه ده چې په سياسي سطحه کې داسې يو حرکت په کار واچول شي چې د زکات پيسې له ټيکس څخه کمې کړي او پدې اړوند اقتصاد پوهان تحقيق وکړي چې په دې کار سره فوايد عامه (Public Interest) ته زيان نه رسيږي او همدا رنگه اقتصاد پوهان بايد دا وڅيړي که چيرې د زکات په وسيله ټيکس عوض شي نو عواقب به يې څه وي.

II. وروستۍ مرحله (The structural change phase)

دا د اسلامي اقتصاد د اصولو د پلي کولو وروستۍ مرحله ده، او يوازې هغه وخت شروع کېدی شي چې د منځنۍ مرحلې اهداف لاسته راوړل شي. په دې مرحله کې به د اقتصاد پوهانو کار يا څيړنه دی شيانو ته شامله وي: په موثر ډول کارونه، په عادلانه توگه د عايد ويش، او د شريعت د اصولو پر بنا د زياتو پروژو جوړول او ددې تر څنگ د لوی اقتصاد (Macro Economic) جوړول د شريعت د اصولو مطابق، او د داسې پاليسيو جوړول چې د هغو په وسيله ټول هغه کارونه او ادارې وټرل شي کومې چې د شريعت د اصولو مطابق کارنکوي.

¹²- انډيکسيشن دپته وايي چې د پيسې ارزښت په بل شي مثلا سرو زرو پورې وټرل شي په دې ډول سره چې اوس په دغه روپيو دومره طلا کيږي نو کله چې ته ماته قرض بيرته راکوې دومره پيسې به راکوې تر څو چې دغه اندازه سره زر ورباندې واخستل شي.

پورې تر او لري.

مارکس د تاریخ په شرحه کې د دیالیکتیک ماتریالیزم (Dialecticmaterialism) له نظریې څخه کار اخستلو. سوسیالیزم په حکومتي ملکیت (Public ownership) باندې ولاړ دی او په اکثره مسا ئلو کې حکومتي پلان ضروري گڼي او ددې تر څنګ عاید په مساوي ډول ویشي. د سوسیالزم له مخې د ټولو بد بختیو او حوادثو اصلي عامل د شخصي ملکیت حق دی او له همدې ځایه دوی عقیده لری چې د شخصي ملکیت حق باید له چا سره نه وي .

د سوسیالزم مهم خواص:

- د تولید د وسایلو عمومي ملکیت: یعنی د تولید ټول وسایل باید له عوامو څخه واخستل شي یا د حکومت په کنټرول کې شي او یا اشتراکي فارم ورته جوړ شي چې ټول وگړي په کې په گډه کار وکړي.
 - مرکزي اقتصادي پلان: د حکومت له خوا د اقتصادي امورو له پاره لکه تجارت، صنعت او داسې نور مرکزي پلان جوړېږي او د همغه اهدافو د لاسته راوړلو له پاره هر شخص یا هرې فابریکې ته وظیفه ورکول کېږي چې لزم عمل وکړي .
 - د شخصي آزادی له مینځه وړل: په دې سیستم کې ټول وگړي مکلف دي چې د مرکزي پلان مطابق کار وکړي، ټول د ټولني خدمتکار گڼل کېږي او اقتصادي آزادي نه لري.
 - د عاید مساویانه ویش: په سوسیالیستي یا کمونستي اقتصادي سیستم کې عاید په مساویانه ډول سره ویشل کېږي پرته له دې چې طبیعي توپیر په نظر کې ونیول شي او دا ددې باعث گرځي چې خلک له کار کولو څخه ډډه وکړي. په اسلام کې د عاید ویش په عادلانه ډول سره دی خو طبیعي توپیر په نظر کې نیسي د بیلگې په توګه که څوک ډیر کار کوي ډیر عاید به لاسته راوړي او که کم کار کوي کم عاید به لاسته راوړي .
- د سوسیالیزم ناوړه اغیزې:

- له کار کولو څخه ډډه کول: لکه څرنګه مو چې مخکې ذکر وکړ په سوسیالیزم کې د شخصي ملکیت حق نشته او عاید په مساویانه ډول سره ویشل کېږي نو ځکه څوک دیته زړه نه بڼه کوي چې ډیر کار وکړي ځکه پدې کې دوی ته خاصه گټه نه وي.
- زیاتره وخت عرضه له تقاضا څخه کمه وي ځکه حکومت د ځینو شیانو نرخ له خپل اصلي قیمت څخه کم ټاکي او دا ددې باعث گرځي چې تقاضا زیاته کړي او په مقابل کې یې عرضه دومره نه وي، چې دا بیا د راشن کولو باعث گرځي او په ځینو حالاتو کې د تور مارکېټ د مینځ ته راتګ باعث هم گرځي چې په هغه کې بیا څیزونه له حکومتي ټاکل شوي قیمت څخه په لوړ قیمت خرڅېږي .
- څرنګه چې د تولید وسایل لکه فابریکې او داسې نور د حکومت په لاس کې وي نو دا د کمپنیو تر مینځ د رقابت د کمولو او یا له مینځه وړلو باعث گرځي او په دې سره د وسایلو د موثر استعمال مخنیوی کېږي.

اسلام د مارکس نظریه په مکمله توګه ردوي

کارل مارکس له مذهب څخه انکار کوي او مذهب د اقتصادي حالت تابع گڼي چې دده دا ادعا حقیقت نلري. د مارکس د دیالیکتیک ماتریالیزم (Dialecticmaterialis) نظریه هم د منلو وړ نده او د نړۍ ډېر جنګونه او تاریخي پېښې صرف په مادي شیانو او اقتصادي حالت پورې ندي تړلې، لدینه علاوه اسلام شخصي ملکیت ته اجازه ورکوي کوم چې د مارکس په فلسفه کې وجود نلري.

د ۱۹۹۰ کلونو په پیل کې د کارل مارکس په فلسفه ولاړ سوسیالیستي سیستم د روسیې د ماتې سره یو ځای له زوال سره مخ شو، او سوسیالیستي هیوادونو د سوسیالیزم یا کمونیزم د ۷۵ کلنې تجربې څخه وروسته سوسیالیستي سیستم پرېښود او کپیټالیستي سیستم ته بیا را وگرځیدل

ددې تر څنګ کمونیزم د کپیټالیزم په شان عقیده لري چې خوشحالي او ذهني سکون د مادي اړتیاوو په پوره کولو پوری تړلی دی چې دا هم حقیقت نلري او دا موضوع مونږ

(Individualism) او خود غرضی یا شخصي مفاد (Self interest) باندې تکېه لري.

د کپیتالیزم مهم خواص:

- اقتصادي آزادي: په کپیتالیزم کې پوره اقتصادي آزادي شته څوک چې هرڅه وغواړي تولید کړي تولیدولی یې شي. هر څوک کولی شي چې خپلې پیسې بل چاته په سود ورکړي او یا په سود سره قرض واخلي او داسې نور پداسې حال کې چې په اسلام کې سود ناروا دی او د حلال او حرام مفکوره شته ده.
- د شخصي ملکیت حق: د شخصي ملکیت حق په کپیتالیزم کې شته هر فرد کولی شي چې خپل عاید څرنگه چې وغواړي ویې کاروي او خپل دولت او شخصي مال زیات کړي حکومت په کې د مداخلې حق نه لري. په اسلام کې هم د شخصي ملکیت حق شته مگر تر شرعي اصولو لاندې.
- د حکومت محدود رول: د کپیتالیستي اقتصادي سیستم بل صفت دا دی چې حکومت باید په مارکېټ کې مداخله ونه کړي، خو پدې وروستیو کې په کپیتالیستي سیستم کې هم په اقتصادي فعالیتونو کې د حکومت لاسوهنه تر یوه حده منل شویده، مگر د حکومت رول په کې محدود دی. په اسلامي اقتصادي سیستم کې د حکومت رول محدود مگر مهم دی او هغه په تفصیل سره په نهم فصل کې راځي.

د کپیتالیزم ناوړتیا:

- د عاید غیر عادلانه ویش: کپیتالیستي سیستم داسې اصول لري چې د هغې په وجه سره امیر نور هم امیر کېږي او غریب نور هم غریب کېږي، په دغه سیستم کې شتمن د غریبو خلکو له غریبۍ څخه ناوړه گټه اخلي، سود په دغه سیستم کې وجود لري چې په دې سره له شتمنوسره د دولت جمع کېدل شروع کېږي او په ټولنه کې دوه طبقې مینځ ته راوړي یوه لویه غریبه طبقه او بله کوچنۍ امیره طبقه.

مخکې یاد کړې وه، خو په لنډ ډول ویلی شو چې روحي خوشحالي د الله (ج) له طرفه ده او په دولت او دارایی پورې مکمل تړاو نلري الله تعالی فرمایلي: أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ (الرعد 27). یعنې بیشکه چې د الله په ذکر سره زړونه سکون مومي.

د پخواني شوروي اتحاد له ړنگیدو وروسته د کپیتالیزم آزاد مارکېټ نور هم قوت وموند سربیره پر دې د گلوبلایزن نارو نور هم د کپیتالیستي سیستم د تقویه کولو کوبنې کوي. مگر په پوره آزاد مارکېټي سیستم کې هم ډېر مشکلات شته، لکه انحصار (Monopoly)، د مارکېټ نا موثریت، او د امیر او غریب تر مینځ د توپیر زیاتوالی.

د اسلام له نظره د حکومت رول محدود مگر اړین (ضروري او اهم) دی او دا موضوع، د حکومت رول په اقتصاد کې، تر عنوان لاندې په تفصیل سره ذکر شویده. دلته یوازې پدې بسنه کوو چې د ځینو عام المنفعه شیانو برابرول د حکومت وظيفه ده او شخصي سکټور ته د هغوی ورکول موثر ندي او یا په بل عبارت دا د عوامو په ضرر تمامېږي.

اسلام او کپیتالیزم:

کپیتالیزم یو اقتصادي سیستم دی په کوم کې چې د تولید ټول او یا زیات وسایل لکه مخکه، فابریکې، سړکونه... او د ویش سیستم تر شخصي ادارې (Management) لاندې کارول کېږي چې گټه ترلاسه کړي. په لومړنیو مرحلو کې به په دغه سیستم کې ټوله سلسله د زیات رقابت په وسیله مخکې بیول کېده چې په دې سره د څو کسانو سره د دولت د جمع کېدو میل نور هم پیاوړی شو، مگر وروسته لوی شرکتونه مینځ ته راغلل او د حکومت مداخله او کنټرول په مارکېټ کې زیات شو (13).

کپیتالیزم د صنعتي انقلاب په دوران کې مینځ ته راغی او په انفرادیت

• غیر مفید اقتصادي فعالیتونه: ځنې وخت کله چې بڼه فصل یا بڼه تولید شوی وي او عرضه له تقاضا څخه زیاته شي نو په کپیتالیستي سیستم کې تولیدونکی د نرخونو د کمیدو له ویرې خپل تولید کړي توکې له مینځه وړي تر څو نرخونه کښته نشي. په داسې حال کې چې ډیر خلک به هغه شي ته اړتیا لري. ددې ډیر عملي مثالونه شته دي چې یو یې د نرخونو د ښکته کیدو او گټې د کمیدو له ویرې د امریکا د متحده ایالاتو له خوا غنم په سمندر کې اچول دي.

• مضر رقابت: په کپیتالیستي سیستم کې د فابریکو او صنعت کارانو تر مینځ سخت رقابت موجود وي، رقابت د اقتصادي پرمختګ او د نویو شیانو او تکنالوژۍ د ایجاد لپاره بڼه دی مګر چې هغه تعمیری رقابت وي خو له بده مرغه ځنې وخت داسې رقابت صورت نیسي چې په هغه سره یو قوي صنعت کار یا فابریکه یوه ضعیفه فابریکه یا صنعت کار له پښو غورځوي چې دغه ډول رقابت غیر مفید دی. د مثال په توګه کله چې یوه نوې کمپنۍ مارکېټ ته داخلېږي ددې له ویرې چې په راتلونکې کې به قیمتونه ښکته شي د مارکېټ پخوانۍ کمپنۍ په قصدي ډول سره د محدود وخت لپاره د خپلو تولیداتو قیمتونه ښکته کوي او کله چې هغه نوې داخله شوې کمپنۍ مجبورا له مارکېټ څخه ووژي دغه کمپنۍ بیا خپل نرخونه ډیر او چټک کړي او په دې وسیله له عوامو سره زیاتې او ظلم کوي.

د نولسمې پیړۍ په آخر کې سوسیالیستانو او کارګرو پدې سیستم باندې ډېرې نیوکې وکړې، او د ادم سمیت کپیتالیزم (آزاد مارکېټ سیستم) یې د مشکلاتو سره مخ کړ، او د حکومت د مداخلې غوښتنه یې وکړه. په شلمه پیړۍ کې د اقتصادي لوی زوال (Great depression) ۱۹۲۹-۱۹۳۳ په وجه ډېر شیان بدل شول او په کپیتالیستي سیستم کې ډېر بدلون راغی چې په هغه کې یې د حکومت مداخله قبوله کړه. د انحصار (Monopoly) په ضد قانون جوړ شو ددې تر څنګ د کارګرو منظمې او فعالې ټولني

جوړې شوې

یو ډېر اهم شي چې اسلامي اقتصاد له نورو څخه بیلوي هغه نظریه ده، اسلام د نړۍ

ژوند یو امتحان بولي. اسلامي اقتصادي سیستم د اسلامي اصولو په نظر کې نیولو په بنا جوړ شوی دی، کوم چې د انسانانو لپاره د دواړو جهانونو کامیابي غواړي نو ځکه ددغه سیستم ریښې په اسلامي شریعت کې دي.

ددغه سیستم هدف په یوه وخت کې د ژوند د مادي او روحي اړتیاوو پوره کول دي، بالعکس کپیتالیزم په مادي فلسفه باندې ولاړ دی او په مکمل ډول په مادي پرمختګ او غوره کیدو تمرکز لري هغه هم یوازې په دې جهان کې، آخرت له پامه غورځوي. د اسلامي اقتصاد بل صفت دا دی چې ټول اقتصادي کارونه یا فعالیتونه لکه مصارف، پانګه اچونه، تولید، او اقتصادي پرمختګ او داسې نور په پټه توګه د اسلامي اخلاقو تابع وي لدې امله شخصي مفاد (خود غرضي) او د شخصي گټې قوانین په مکمل ډول سره د عملي کېدو وړندي، یانه کارول کېږي. له بله اړخه خود غرضي او معاشرتي گډوډي له کپیتالیزم څخه سرچینه اخلي.

ورورگلوې او ساده ژوند د اسلامي اقتصاد د یو صفت دی بالعکس ځان ښودنه او ناوړه رقابت د کپیتالیزم غوښتنه ده.

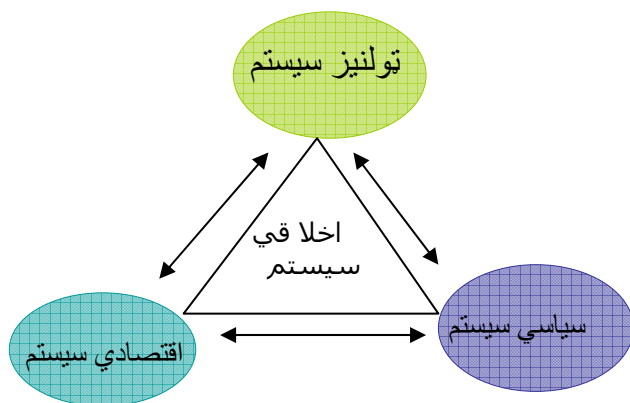
د اسلام له نظره له انسان سره چې کوم مال او دولت دی هغه ورسره د امانت په ډول ایښودل شوی او هغه باید د الله (ج) د اوامرو مطابق وکارول شي، خود کپیتالیستي نظریې مطابق هر سړی د خپل مال اصلي مالک گڼل کېږي او هر رنگه یې چې وغواړي کارولی (استعمالولی) شي.

په اسلامي اقتصادي سیستم کې د حکومت رول د معاشرې اهدافو په لاسته راوړلو کې ډېر فعال او اهم دی مګر په کپیتالیستي سیستم کې دومره فعال ندی.

اسلام د یوه او یا څو کسانو سره د دولت د جمع کېدو خلاف دی، زکات او صدقه د دې رنځ او مشکل مخنیوی کوي مګر په نورو سیستمونو کې دا ډول علاج وجود نلري.

اسلامي اقتصادي سيستم:

اسلام د ژوند مکمل نظام دی او په دې کې ټول درې واړه سیستمونه اقتصادي ، ټولنيز او سياسي سیستمونه یوله بل سره تړاو لري او د یوه او بل په موثریت باندې زیاته اغیزه لري. او ددوی ټولو مرکزي ټکی یا اصل اخلاقي (شریعت، عقیده) سیستم دی.

داسلامي اقتصادي سيستم اساسي خواص مخکې ذکر شوي دلته يوازې يو څو بيا تکراروو.

- اسلامي اقتصاد د اخلاقو په وسيله تنظيم شوی اقتصادي سيستم دی او د اسلام د اخلاقي فلسفې يوه برخه ده. مگر په مقابل کې غير اسلامي اقتصادي سيستمونه اخلاق په نظر کې نه نيسي.
- شخصي فعاليتونه آزاد دي مگر د شريعت تر چوکاټ لاندې، داسې مطلقه آزادي کومه چې په کپيټالستي سيستم کې شته په اسلام کې نشته او داسلام له نظره د هر شي اصلي مالک الله (ج) دی او مونږ بايد د هغه د اوامرو مطابق عمل وکړو.
- اسلامي اقتصاد يو واضح هدف لري او هغه د ټولنيزې هوساينې او ورورگلوۍ

مینځ ته راوړل او ساتنه ده.

- کار د تولید اهم فکتور دی او کار د عاید د تولیدولو او ویشلو او د عاید د لاسته راوړلو قانوني لاره ده.
- سود حرام دی د اسلام له نظره پیسې یوازې د پیر او پلور (Exchange) وسیله او د شتمنی ذخیره (Store of wealth) ده او په پیسو باندې د سود اخستل حرام دي.

په اسلامي اقتصادي سیستم کې ثبات:

په اسلام کې سود سخت منع شوی دی. اسلامي اقتصاد غواړي چې د پیسو برابر و نه په کاروبار کې د شراکت (Equity) په بنا وشي، نه د سودي قرض او پروژو په بناء، بلکې لارمې ده د نورو اسلامي لارو لکه مشارکت، مضاربت او داسې نورو په بنا تمویل (Financ) شي. لدې څخه څرگند یږي چې اسلامي اقتصاد په ونډو یا شراکت (Equity base) ولاړ سیستم دی او بالمقابل کپیتالیستي سیستم په سودي قرض باندې ولاړ دی.

د ثبات د کتلو لارې: د یوه اقتصادي سیستم ثبات کېدی شي چې په تجربی (Empirical) او یا په تحلیلي (Analytical) ډول سره وڅیړل شي. څرنگه چې تر اوسه داسې یو هیواد نشته چې په پوره ډول یې اسلامي اقتصادي سیستم عملي کړی وي. نو مونږ کوښښ کوو چې له تحلیلي طریقې څخه کار واخلو او په دې ډول د اسلامي اقتصادي سیستم ثبات وښیو، ددې هدف لپاره کولی شو چې لږترلږه درې دلیلونه وړاندې کړو.

1) ډېر اقتصاد پوهان په دې نظر دي چې د کپیتالیستي سیستم د نا ثباتۍ یوه اهمه وجه دا ده چې دا سیستم په سودي قرض باندې ولاړ دی یعنې زیاترې پروژې او یا فابریکې په سودي قرض باندې چلیږي چې دغه د بې ثباتۍ غټ عامل دی. یو اقتصاد پوه

«مینسکي (Minsky)» دا نظر لري چې معا صر کپیتالیستي سیستم په لنډ مهاله قرضو باندې ولاړ دی، یعنې د کمپنیو زیاتره ماشین آلات یا کپیتال¹⁴ په قرضي پیسو باندې اخستل شوي دي او کله چې د دغه لنډ مهاله قرضونو د بیرته سپارلو وخت راشي کمپنۍ نور لنډ مهاله قرض اخلي تر څو پخوانی قرض سره له سوډه ادا کړي او دا سلسله دوام پیدا کوي. که چیرې کمپنۍ خوش قسمته وي او گټه زیاته وکړي نو ښه تر ښه ټول قرض به ادا کړي، خو که کمپنۍ تاوان وکړي او یا اقتصادي زوال مینځ ته راشي نو بیا د کمپنۍ سره پیسې نه وي چې قرض ادا کړي نو پدې صورت کې به یا کمپنۍ له مینځه ځي، یا (Bank carupt) کېږي.

هینري سایمن (Henry Simon) یو بل اقتصاد پوه وایي: د اقتصادي بې ثباتۍ خطر هغه وخت کمیدلی شي چې قرض وانه خستل شي خصوصاً لنډ مهاله قرض، یعنې که چیرې د شراکت (Equity) په بنا پانگونه وشي غوره به وي.

2) سفته بازی (Speculation): د پیسو هغه ډول تقاضا او ساتنه چې لوړ سود ورباندې وگټل شي یا د پیسو احتکار آمیزه تقاضا (Speculative demand of Money) د اقتصادي سیستم د بې ثباتۍ یو عامل گڼل کېږي. په اسلامي سیستم کې د نا ثباتۍ دغه عامل او وجه ډېره کمه وي، ځکه له یوه اړخه په اسلام کې سود منع دی او له بله اړخه د زکات عملي کول خلک د ښه هڅو چې اضافي پیسې له ځان سره ونه ساتي کومې چې ددې (Speculation) هدف له پاره په کار یږي، همدارنگه اسلامي اخلاقي او امر احتکار سخت منع کوي نو ځکه پدې سیستم کې د (Speculative) فعالیت کم دی.

3) نړیواله پانگونه: (International Finance):

که چیرې نړیواله پانگونه او د پیسو انتقال له یوه هیواده بل هیواد ته په نظر کې ونیسو نو د معمولي سود (Interest rate) په فرق سره د یوه هیواد څخه بل هیواد ته

¹⁴ - هر هغه شي ته وایي چه یو اقتصادي ارزښت ولري لکه کور، مخکه، ماشین الات، موټر

درېم فصل

اسلامي بانک

اسلامي بانک د لومړي ځل لپاره د شخصي (انفرادي) کونښنونو په نتیجه کې را مینځته شو ځکه چې معاصر بانکونه په سود باندې ولاړ وو او سود د اسلام له نظره ناروا دی، نو ځکه ځنې ویښ مسلمانان د حکومتونو له بې تفاوتۍ څخه مایوسه شول او په انفرادي ډول یې دا هلې ځلې شروع کړې خو وروسته ځنې اسلامي هیوادونه په دې کونښن کې ورسره شامل شول لکه پاکستان، ایران، سوډان....

لومړنی اسلامي بانک په کال ۱۹۶۳م کې د مصر په یوه وړوکی بنار چې د بیت عمر په نوم یاد یږي جوړ شو، دغه بانک د یو څوکسانو د شخصي هلوځلو په نتیجه کې جوړ شو د حکومت مرسته ورسره نه وه ملگرې. په هغه وخت کې د سیاسي ملاحظاتو په وجه دوی دغه بانک ته د اسلامي بانک نوم نه و ورکړی. لدینه وروسته د اسلامي بانکونو جوړیدل پیل شول چې مهم یې په کال ۱۹۷۵ کې د اسلامي پرمختیایي بانک جوړیدل و. دغه بانک د یوه نړیوال بانک یا مرستندویه ادارې په ډول چې بې سوده قرض ورکوي جوړ شو.

په همدغه کال کې د دوبي اسلامي بانک جوړ شو او ورپسې په کال ۱۹۷۸ کې د مصر د الفیصل اسلامي بانک او د سوډان او کویت بانکونه (FinanceHouse)، جوړ شول لدینه وروسته د ډېرو نورو اسلامي بانکونو د جوړیدو لړۍ پیل شوه او تر اوسه داوم لري.

د کویت اسلامي بانک څوارلس څانگې لري، د مصر د الفیصل اسلامي بانک څلورویشت څانگې لري چې د مصر په ټولو بنسارونو کې خورې دي. اسلامي پرمختیایي بانک د پانگونې او پرمختگ اوه څانگې لري. د اسلامي هیوادونو له جملې څخه د سوډان هیواد تر ټولو ډېر اسلامي بانکونه لري لکه البرکه بانک، فیصل اسلامي بانک، اسلامي بانک د

خلک پیسې نقلوي او پدې وجه په یوه هیواد کې کله پیسې زیاتېږي او کله کمېږي چې دا هم د اقتصادي بې ثباتۍ یو عامل دی.

کله چې په یوه هیواد کې د سود حد زیات وي هغه هیواد ته له بهر څخه پیسې داخلېږي (Capital inflow) او کله چې د سود اندازه کمه شي، نو له هغه هیواد څخه پیسې بهرته انتقالېږي، یعنی (Capital outflow) صورت نیسي، چې په دې سره د یوه هیواد د پولې واحد ارزښت را لویږي.

په اسلامي اقتصادي سیستم کې سود نشته او پانگه اچونه دگټې او تاوان د شریکولو په بنیاد کېږي، یعنی اسلامي سیستم په حصصو یا ونډو (Equity Shares)، باندې ولاړ دی او دا د اوږدې مودې لپاره وي، نو ځکه که په یوه اسلامي هیواد کې دگټې اندازه زیاته او یا کمه شي عوام په لنډ وخت کې پیسې له یوه هیواد نه بل ته نه انتقالوي، یعنی که د گټې معمولي توپیر وجود هم ولري ډېر خلک نه غواړي چې خپل حصص ونډې (Shares) له یوه هیواد څخه بل هیواد ته یوسي (په یوه هیواد کې یې خرڅ او بل کې یې واخلي) ځکه دوی د اوږدې مودې لپاره پانگونه کړي وي.

• د چین د شانگهای بانک

په نړۍ کې د اسلامي بانکونو لست (15):

اسلامي بانکونه په ټوله نړۍ اسلامي او غیر اسلامي هیوادونو کې خواره دي په لاندې لست کې مونږ په هر هیواد کې یو څو اسلامي بانکونه د بیلګې په توګه را اخستي دي:

هیواد	د اسلامي بانک نوم
البانیا	عرب البنین اسلامک بانک، ټیرانه
الجزایر	بانک البرکه د الجیري، الجیریز
استرالیا	مسلم کمیونیتی کوپریټو استرالیا
استرالیا	مسلم کمیونیتی کریډیټ یونین
بحرین	الامین کمپني فار سیکپورټیز انډ انوسټیمنټ فنډ
بحرین	البرکه اسلامک انوسټیمنټ بانک
بحرین	عرب اسلامیک بانک
بحرین	بحرین اسلامک بانک
بحرین	بحرین اسلامک انوسټیمنټ کمپنی
بحرین	انوسټر بانک
بنگلدهش	فرسټ اسلامک انوسټیمنټ بانک
بنگلدهش	اسلامک بانک، بنگلدهش
بنگلدهش	فیصل اسلامک بانک

¹⁵ - دغه لست مکمل نه دي که تاسو غواړي چې مکمل لست وګورئ نو د اسلامک ایکنامکس په نوم کتاب چې پروفیسر عبدالحمید ډار او پروفیسر میا محمد اکرم لیکلی له ۲۰۸ مخ څخه تر ۲۳۰ مخ پورې وګورئ.

مغربي سوډان لپاره، د سوډان اسلامي بانک اوځنې نور چې ټول بې سوده پانګونه (سرمایه اچونه) او قرض برابر وي وجود لري.

د اردن اسلامي بانک څوارلس څانګې لري او له برياليو بانکونو څخه دی دا بانک ۶۵۰۰۰ څخه زیات پیسې اچونکي او مالي حساب لرونکي (Depositor) لري. د نورو اسلامي بانکونو بر خلاف دې بانک ته کمپنی ویل کېږي او ددې د حصصو یا ونډو (Shares) تجارت د عمان د حصصو د راکړې ورکړې په مارکېټ یا سټاک اکسچینج کې ترسره کېږي. او ددې بانک ونډې د اردن د ټولو نورو بانکونو له حصصو څخه بڼه فعالیت کوي.

په لنډ ډول ویلی شو چې تر اوسه پورې د ټولو اسلامي بانکونو شمیره تقریباً له ۲۶۵ څخه زیاته ده او په ټولو اسلامي بانکونو کې د \$۲۴۰ بیلونه روپیو څخه زیاته سرمایه (کپیتل) په کار اچول شویده.

اسلامي بانکونه د سود پرځای د ګټې او تاوان د شریکولو پر بنیاد ولاړ دي. د اسلامي بانکونو وده یا پرمختګ (Growth rate) په کال کې د ۱۰% څخه تر ۲۰% پورې دی. په پیل کې له خلکو سره دا ګمان و چې اسلامي بانکونه به کامیاب نه شي او د غربي او په سود ولاړ سیستم د مقابلې توان به ونلري مګر د دغو توقعاتو برخلاف اسلامي بانکونه ډېر بريالي وختل او د غربي بانکونو بڼه مقابله یې وکړه او په همدې وجه غربي بانکونه متاثر شول او ځینو غربي بانکونو هم د اسلامي بانکونو کړکۍ خلاصې کړې او زیار یې وکړ تر څو د اسلامي بانکواری تقلید وکړي د دغو بانکونو څخه څو مهم په لاندې ډول دي

- سټینډرډ چارټر بانک
- سیتي بنک (City Bank) چې په کال ۱۹۸۳ کې یې د اسلامي بانک کړکۍ خلاصه کړه
- Klient Benson (Unit Trust) Credit, Swiss
- First Boston (Personal Investment account)
- Austrian Leader's Bank (Unit trust)

لبنان	البركه بانك
لبنان	بانك اف بيروت
لكسامبورگ	فيصل فايننس
لكسامبورگ	فيصل هولڊنگ لكزامبرگ
لكسامبورگ	تكافل
ماليزيا	عرب ماليزين مرچنت بانك، برهد، كولالمپور
ماليزيا	بانك اسلام برهد، كالالمپور
ماليزيا	اسلامك بانكنگ انډ تكافل ڊيپارٽمنٽ بانك
مراكش	فيصل فايننس، مراكو
مراكش	فيصل فايننس، (نيدرلنڊ)
نايجيريا	حبيب نايجيرين بانك لميٽيڊ
نايجيريا	احمد زرڪي انډ كو
عمان	بانك مسقط انٽرنيشنل
عمان	عمان عرب بانك
پاڪستان	الفيصل انوسٽمنٽ بانك لميٽيڊ، اسلام آباد
پاڪستان	التوفيق انوسٽمنٽ بينڪ لميٽيڊ، لاهور
پاڪستان	فيصل بينڪ لميٽيڊ
فلسطين	عرب اسلامك بانك
فلسطين	عرب اسلامك انٽرنيشنل بانك
فلسطين	د فلسطين انٽرنيشنل بانك
قطر	قطر انٽرنيشنل اسلامك بانك
قطر	قطر اسلامك بانك دوحة
روس	بدر بانك
سعودي	اسلامك ڊولوپمنٽ بانك، جدہ

بروناي	اسلامك بانك اف بروناي، برحد، دارالسلام
بروناي	اسلامك ڊيولوپمنٽ بانك اف بروناي، برحد
بروناي	تبونگ امانه اسلامي، بروناي
فرانسہ	سوسائٽي جنرل
فرانسہ	ڪيٽيل گايڊينس
فرانسہ	الجيرين سوعدني ليزينگ هولڊنگ ڪمپني
گمبيا	عرب گمبين اسلامك بنڪ
جرمني	بانك سيبه ايران
جرمني	كامرس بانك
جرمني	ڊچ بانك
هند	المين اسلامك فايننشل انڊ انوسٽمنٽ ڪارپورشن، لميٽيڊ
هند	بانك موسڪات انٽرنيشنل
هند	الفلاح انوسٽمنٽ لميٽيڊ
انڊونيزيا	البركه اسلامك انوسٽمنٽ بانك
انڊونيزيا	بانك معاملات انڊونيشيا، جڪارتا
انڊونيزيا	دل مال اسلامك ٽرسٽ
ايران	بانك ڪشاورزي، تهران
ايران	بانك مسكن ايران، تهران
ايران	بانك ملت، تهران
ايران	بانك تجارت.
عراق	عراقي اسلامك بانك فار انوسٽمنٽ انڊ ڊولوپمنٽ
ايتاليا	بانك سيبيا، ايران
اردن	جورڊن اسلامك بانك
ڪويت	انٽرنيشنل انوسٽمنٽ گروپ

ايرلينډ	د اسلامك انوسټمېنټ كمپني، اس ټي هيلير
امريكا	المنزل اسلامك فايننشل سرويس
امريكا	امريكن فايننشل هوز
امريكا	يونايټيډ مورگيچ
امريكا	امين هوزنگ كواپريټو، سانفرانسيسكو
يمن	صبا اسلامك بانك، صنعا
يمن	فيصل اسلامك بانك
يمن	يمن اسلامك بانك
يمن	يمن نيشنل انوسټمېنټ كمپني، صنعا

اسلامي بانگونه څرنگه كار كوي؟

اسلامي بانگونه د سود پرځای د اسلامي پانگوني (سرمایه اچونې) طریقې کاروي او ددې تر څنګ نور عادي بانکي خدمتونه هم وړاندې کوي د پانگه اچونې اسلامي شکلونه په لاندې ډول دي :

- مشارکت
- مضاربت
- مرابحه
- بيع سلم
- بيع موجدل
- اجاره
- استصناع

سعودی	نیشنل کمرشل بانک لمیټيډ، جده
سعودی	سعودي امريکن بانک، جده
سعودی	سعودي هالنډ بانک
سينيگال	بانك الجزيره
جنوبي افريقا	بانك اسلامي سينيگال
سريلانكا	البركه بانك لميټيډ، ډورين
سوډان	امنتا اسلامك بانك
سوډان	امنتا تكافل لميټيډ
سوډان	سوډانيز اسلامك بانك
سويس	كوپوله اسيت منيجمنټ، جنیوا
سويس	دارالمال اسلامي ټرسټ، (اس. اي)، جنیوا
سويس	فيصل فايننس (سويزرلنډ) اس. اي، جنیوا
سويس	يونايټيډ بانك اف سويزرلنډ
ترکبه	البركه تورکش فايننس هوز، استنبول
ترکبه	فيصل فايننس انستيتيوشن، استنبول
امارات	ابو دوبي اسلامك بانك
امارات	گلپ انټرنیشنل بانک، ابو دوبي
امارات	نیشنل بانک اف دوبي
انگلستان	البركه انټرنیشنل لميټيډ، لندن
انگلستان	البركه انوسټمېنټ كو. لميټيډ، لندن
انگلستان	الصفا انوسټمېنټ فنډ
انگلستان	بانك سيفا، ايران
انگلستان	تكافل (يو. كي) لميټيډ، لندن
ايرلينډ	الميزان كموديتي فنډ في اي سي، ډورين

• قرض حسنه

دغه ټول په پنځم فصل کې په تفصیل سره ذکر شويدي او دلته يې يوازې د نومونو يادول کفايت کوي.

بانکي خدمتونه:

د اسلامي بانک لخوا وړاندې کېدونکي خدمتونه په لاندې ډول سره دي.

1) جاري حساب (Current account): اسلامي بانکونه هم د نورو عادي بانکونو په شان دا خدمت سرته رسوي يوازینی توپير يې دا دی چې له پيسې اېښودونکي نه ددې اجازه اخلي چې دغه پيسې په خپلو نورو بانکي فعاليتونو کې وکاروي. بانک په دې باندې کومه گټه نه ورکوي او يوازې د ساتنې دنده لري او مالک يې هر وخت کولی شي له خپل بانکي حساب څخه پيسې وباسي، بانک ددغه بانکي حساب ضامن دی او د دوی لخوا تضمین کېږي.

2) د پس انداز حساب (Saving account): اسلامي بانک دغه خدمت د څه مصرف (لگښت) څخه پرته اجراکوي، هيڅ سود او يا گټه نه ورکوي مگر د بيرته سپارلو په وخت کې شايد ځنې بانکونه پيسې اچونکي ته د تشويق پخاطر يو خاص امتياز ورکړي. د بيلگې په توگه: د يوې وړې پروژې تمويلول او يا ځنې تحفې ورکول او دا هغو کسانو ته ورکول کېږي کوم چې زياته سپما (saving) کوي او دا سود نه گڼل کېږي ځکه له مخکې معين شوی ندی او د بانک په خوښه پورې اړه لري چې ورکوي يې او که نه او که ورکوي يې نو څومره ورکوي؟ ددې د جواز دليل د نبي کریم صلی الله عليه وسلم (ص) يو حديث دي چې فرمايي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ كَانَ لَرَجُلٍ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَنٌ مِنَ الْإِبِلِ فَجَاءَهُ يَتَقَاضَاهُ فَقَالَ أَعْطُوهُ فَطَلَبُوا سَنَهُ فَلَمْ يَجِدُوا لَهُ إِلَّا سَنًا فَوْقَهَا فَقَالَ أَعْطُوهُ فَقَالَ أَوْفَيْتَنِي أَوْفَى اللَّهُ بِكَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ خِيَارَكُمْ أَحْسَنُكُمْ قَضَاءً (16)

ترجمه: له ابي هريرة رضي الله عنه څخه روايت دی وايي: د يو سړي په نبي کریم صلی الله عليه وسلم او بن پور و، نوراغی د خپل پور غوښتنه يې کوله، نبي کریم صلی الله عليه وسلم وفرمايل ورته وريې کړئ، اصحابو رضي الله تعالى عنهم او بن ولتياوه خو هغه ته برابر يې ونه موند، بلکې له هغه نه يې ښه وموند، نبي کریم صلی الله عليه وسلم وفرمايل ورته وريې کړئ، هغه سړي وويل زما حق دې پوره راکړي، الله پاک دې ستا حق پوره درکړي، نبي کریم صلی الله عليه وسلم وفرمايل: بيشکه ستاسې غوره ستاسې غوره راکړه ورکړه کوونکي دی.

ددغه پورته حديث څخه څرگندېږي چې دا زيادت سود نه بلکه د احسان په معنی دی او احسان گڼل کېږي.

3) د پانگونې حساب (Investment deposit): دغه ډول بانکي حساب د اسلامي بانکونو ځانگړی خدمت دی، چې له "سپرده پس انداز و يا سپرده ثابت" سره څه اندازه ورته والی لري، خو تر مينځ يې ډېر توپير هم شته.

د تيوری له مخې دا پيسې اچونه (deposit) نده بلکې بانک ته پيسې ورکول دي چې هغه يې د مضاربت په اساس دده له اړخه وکالتا وکاروي پدې صورت کې پيسې اېښودونکی رب المال يا د مال خاوند او بانک مينجر (مضارب) يا وکېل دی. پيسې پدې شرط بانک ته ورکول کېږي چې گټه او تاوان پکې شريک وي خو دگټې حصه يا اندازه له وړاندې نه د بانک او پيسې ورکونکي له خوا ټاکل کېږي. يا په بل عبارت د دغو پيسو له کارونې نه چې کومه گټه لاسته راځي هغه د دوه اړخيزې موافقې په اساس ويشل کېږي او بانک نشي کولی له مخکې نه دا ووايي چې پيسې اچونکي ته به څومره گټه ورکوي مثلاً لس زره، شل زره... بلکې يوازې فيصدي يې ټاکل کېږي د مثال په توگه داسې موافقه کېږي چې د گټې ۶۰% به د پيسې ورکونکي او پاتې ۴۰% به د بانک برخه وي.

د پيسو د لېږدونې خدمت:

اسلامي بانک د نورو بانکونو په شان له يوه ځای نه بل ته د پيسو په لېږدونه کې هم

¹⁶ - المصدر: صحيح بخاري، الكتاب: الوکاله، الباب: وکاله الشاهد والغائب جائزه، رقم الحديث: ۲۱۴۰

مرسته کوي او ددې خدمت په بدل کې کمیشن (مزدوري) اخلي او همدارنگه د تجارت په کولو کې له تجار سره مرسته کوي او ددې په بدل کې هم یوه اندازه مزد یا اجوره اخلي چې دا شرعاً جواز لري.

د اسلامي بانکي سیستم غوره والی:

اسلامي بانک پر سودي بانکونو باندې په څلورو دلایلو سره غوره والی لري:

1) عدل

2) موثریت

3) ثبات

4) پرمختګ یا وده

دا په لاندې ډول سره په لنډه توګه شرحه کوو او ورسره به په دغو څلورو شیانو کې اسلامي بانک له نورو بانکونو سره پر تله کړو.

1) عدل: د اسلامي بانک بنسټ پر عدل ولاړ دی د پیسو ورکونکي (Depositor) او سرمایه کارونکي (Investor) ترمنځ پوره انصاف کوي یعنې ګټه او تاوان یې سره شریک دی. په سودي سیستم کې ظلم دا دی چې پیسې ورکونکي ته ټاکلی سود ورکول کېږي او د اړونده پروژې په ګټه پورې څه تړاو نه لري هغه ګټه که زیاته وي او که کمه د پیسو ورکونکي لپاره سود ټاکل شویدی او په ځینو حالاتو کې د پیسو ورکونکي حقيقي ګټه د انفلاسیون له امله منفي هم شي ځکه پدې سره د پیسو د اخستنې قدرت کمېږي یعنې پیسې بې قدره کېږي.

حقيقي سود = نامینل سود - انفلاسیون. په هره اندازه چې انفلاسیون زیاتېږي په هغمه اندازه سره حقيقي سود کمېږي.

همدارنگه سودي بانکونه له پیسو کارونکي (investor) څخه غواړي چې راس المال سره له سوډه (په قرض اخستل شوې پیسې + سود) واپس کړي که هغه ګټه کړې وي او که

تاوان، یعنې هر ورو به پیسې سره له سوډه بیرته ورکوي چې پدې سره ځنې وخت نوموړی دیته اړ کېږي چې خپله کمپنۍ له اصلي قیمت څخه په کمه بیه خرڅه کړي تر څو په سوډ اخستل شوې پیسې واپس ورکړي چې په دې سره ډېر وګړي بیکاره کېږي. په اسلامي اقتصادي سیستم کې څرنگه چې سوډ ناروا دی نو بانکونه د ګټې او تاوان د شریکولو په بنیاد پروژې تمویلوي او د پیسو ورکونکي ګټه د پروژې له ګټې سره تړلې ده.

2) موثریت: په اسلامي بانکي سیستم کې تمویل (Financing) د کار یا پروژې پر موثریت ولاړ دی او یوازې هغو پروژو ته پانګه ورکول کېږي کومې چې ډېره ګټه ولري ځکه چې بانک په خپله په ګټه او تاوان کې شریک دی او که په کوم کار کې ګټه ونه شي نو بانک هیڅ شي نه شي ترلاسه کولای. بالعکس په سودي بانکي سیستم کې بانک د کار و بار له بریالیتوب او ګټې سره څه خاصه علاقه نلري د دوی هدف یوازې د خپلو پیسو سره له سوډه ترلاسه کول دي، ګټه که لږ وشي که ډېره ددوی سوډ ټاکلی دی او ددې لپاره چې ددوی پیسې سره له سوډه واپس شي دوی زیاته ګروي اخلي، او هغه چاته پور ورکوي کوم چې شتمن وي که څه هم هغه کار یا پروژه د کومې لپاره چې دغه سړی پور اخلي غیر موثره یا بې فایدې وي، مطلب دا چې بانک یوازې د پور اخستونکي (Credit worthiness) د ضمانت ارزښت ته ګوري، د کار له موثریت سره یې علاقه نه وي.

3) اقتصادي ثبات: څرنگه چې په اسلامي بانکي سیستم کې پیسې برابر و نه دي، نو ځکه مسوولیت (Liability) او شتمنی (Asset) دواړه بدلون منونکی دي، چې په دې وجه همیشه تعادل برقرار وي. ددې لپاره چې دا موضوع څرګنده شي یو څه تشریح ته اړتیا لري، مونږ ته دا معلومه ده چې په سودي سیستم کې سوډ له مخکې ټاکل کېږي او د پیسو کارونکي ته به هر ورو هغه اندازه ګټه ورکوي، نو په ځینو حالاتو کې چې د هغه شخص هغه کار و بار یا کمپنۍ د کومې لپاره یې چې پیسې اخستي دي ګټه

څلورم فصل

د تمویلولو اسلامي لارې

څرنګه چې په اسلام کې سود حرام دی نو مونږ باید د تمویلولو (Finance) داسې لارې پیدا کړو چې له سود څخه پاکې وي، له نیکمرغه ډېرې داسې اسلامي لارې شته چې له سوده پاکې او د ګټې او تاوان د شریکولو پر بنیاد ولاړې دي لکه مضاربت، مشارکت، بیع سلم، بیع موجل، مزارعه، استصناع.

ربا یا سود یوازې په اسلام کې حرام ندي، بلکې له اسلام څخه مخکې په یهودي او نصراني ادیانو کې هم الله (ج) سود حرام کړی و. د سود نظام اسلامي هیوادونو ته د ۱۹ - ۲۰ پیړیو په دوران کې د غربي سیکولر هیوادونو او د هغوی د بانکونو په وسیله رانقل شو، ځکه په دغه دوران کې ډېر اسلامي هیوادونه د کفارو مستعمرې وې. مخکې له دې چې د تمویلولو پورته ذکر شوي اسلامي لارې و څیړو لارمه بولو د سود په اړوند څه معلومات وړاندې کړو:

سود یا ربا:

ربا په لفظي ډول زیاتوالي او اضافه والي ته وايي. الله (ج) فرمایي:

أَوْ مَا آتَيْتُمْ مِنْ رِبًا لِيَرْبُوهَا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ [الرّوم: 38]

ترجمه: او هغه څه چې ورکوی یې تاسې له سود نه، د پاره ددې چې زیات شي په مالونو د خلکو کې پس نه زیاتېږي هغه په نزد د الله (ج) او هر هغه څه چې ورکوی یې تاسې له زکات څخه چې اراده لری تاسې په هغه سره د ثواب (او رضا) د الله (ج) پس دغه هم دوی

ونکړې او د پیسو او ورسره د سود د ورکولو وخت راشي، بانک نوموړی شخص مجبوروي چې خپل کار و بار او یا کمپنی بنده کړي، سامان یې خرڅ کړي ترڅو ددوی پیسې ورکړی شي چې په دې وجه په ټولنه کې بیکاري نوره هم زیاتېږي.

سربیره پر دې که چیرې مونږ سودي سیستم په نظر کې ونیسو نو سود په خپله د ناثباتۍ یو مهم عامل دی او هغه په دې ډول که چیرې په یوه هیواد کې سود لږ کم شي او یا په یوه بانک کې سود کم کړي شي، نو خلک خپلې پیسې له دې بانک څخه بل بانک او یا بل داسې هیواد ته نقلوي چې لوړ سود ورکوي او دغه د پیسو انتقال (capital flight) د داخلي اقتصادي سیستم د ګډوډۍ او رکود باعث ګرځي. له نیکمرغه چې په اسلامي بانکي سیستم کې ګټه او تاوان سره شریک دي نو د ګټې د نه کېدو په صورت کې بانک ته هیڅ هم نه ورکول کېږي او د هغه سړي کار و بار دوام مومي ترڅو ګټه وکړي.

۴) اقتصادي پرمختګ (Growth): اقتصادي پرمختګ هغه وخت ممکن دی چې د نوي تکنالوژۍ، پرمختللي بشري قوې او یا دکومې بلې وجې په اثر د یوه مللک پیداوار زیات شي او په دې سره د خلکو د ژوند سطحه لوړه شي. د نوي او پرمختللي تکنالوژۍ او د تولید د نیولارو پیدا کول ډېر تجربو او زیات لګښت ته اړتیا لري، ورسره د تاوان احتمال هم پکې زیات وي ځکه ځنې وخت نوي ایجاد شوي تکنالوژۍ او یا تجارتي توکي مارکېټ نلري او یا بڼه کار نه کوي نو ددغه پورته ذکر شویو دلایلو په وجه صنعت کار د پاره زړه نه بڼه کوي چې په دې ډول پروژو باندې پانګه ولګوي ځکه که تاوان هم وشي دی به هر ورو سود او اصل پیسې بانک ته واپس ورکوي. خو څرنګه چې په اسلامي اقتصادي سیستم کې ګټه او تاوان شریک دي نو صنعت کار او یا کار و بار کونکی په ډاډه زړه په نیو پروژو باندې پانګه لګولی شي ځکه د بانک او صنعت کار ترمنځ ګټه او تاوان دواړه شریک دي.

دي زياتونكي (دحسانتو خپلو) ..

ابوبکر جصاص ربا داسې تعريفوي: (دا يو داسې قرض دی چې د يوې ټاکلې مودې لپاره پدې شرط ورکول کېږي چې قرض اخستونکي به د بيرته سپارلو په وخت له اصلي قرض سره سره ټاکلې زياتوالی هم ورکوي).

پورتنی تعريف لاندینی برخې يا اجزا لري:

- ربا زياتوالی دی په اصل مبلغ باندې
- دا پر اصلي مبلغ داسې يو تفاضل دی چې بيرته ورکول يې يوه معاهدوي يا پخپله خوښه منل شوې وجيبه ده .
- دا يو معين تفاضل دی چې د معين وروسته تاديه کولو يعنې ټاکلې مودې په مقابل کې اخستل کېږي.

ربا په قرآن او حديث کې:

د ربا په اړوند په قرآنکريم کې لاندې آيتونه نازل شوي دي. او زه يې دلته په د نزول د ترتيب په اساس ذکر کوم:

i. [وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبًّا لِيَرْبُوَ فِي اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ] (الروم 38)

ترجمه: او هغه څه چې ورکوي يې تاسې له سود نه، د پاره ددې چې زيات شي په مالونو د خلکو کې پس نه زياتيږي هغه په نزد د الله (ج) او هر هغه څه چې ورکوي يې تاسې له زکات څخه چې اراده لری تاسې په هغه سره د ثواب (او رضا) دالله (ج) پس دغه هم دوی دي زياتونکي (دحسانتو خپلو).

ii. [وَاخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا] (النساء 160)

ترجمه: او (په سبب) د اخستلو د سود حال دا چې په تحقيق منع کړي شوي وو دوی (په تورات کې) له غه (سوده) او (په سبب د) خوړلو د دوی مالونه د خلکو په ناحقه سره، او

تیار کړی دی مونږ له پاره د کافرانو د دوی څخه عذاب دردناک.

iii. [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ] (آل عمران 129)

ترجمه: اي هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی يعنې اي مومنانو! مه خورئ سود! په دې حال چې دوه چنده په دوه چنده (وي) او له الله تعالی نه وويريږئ چې بری مو په برخه شي.

iv. [الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ اِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَاتْتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَاَمْرُهُ اِلَى اللّٰهِ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ] (البقرة 274)

ترجمه: هغه کسان چې خوري (يعنې اخلي) سود (له خلکو) نه پاخيږي دوی (د قيامت په ورځ کې) مگر لکه چې پاخيږي هغه څوک چې حواس يې خراب کړي وي شيطان (د عربو په گمان له (خپله) اثره. دا (حال د دوی) په سبب د دې چې دوی ويل بيشکه هم دا خبره ده چې تجارت خو هم داسې دی (په جواز کې) لکه سود حال دا چې حلال کړی دی الله (ج) تجارت او حرام کړی يې دی سود....

v. [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ] (البقرة 277)

ترجمه: اي هغو کسانو چې ايمان يې راوړی دی وويريږئ له الله (ج) نه او پريږدئ هغه چې پاتې شوي دي له سوده که يې تاسې مومنان.

د ربا په اړه يو شمير احاديث:

i. عَنْ جَابِرٍ قَالَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكِلَ الرِّبَا وَمُؤْكِلَهُ وَكَاتِبَهُ

وَشَاهِدَيْهِ وَقَالَ هُمْ سَوَاءٌ (17)

ترجمه: له جابر (رض) خخه روایت دی وایی: چي رسول اکرم (ص) لعنت ویلی په سود خورنکي، سود ورکونکي او سود لیکونکي او شاهدانو یې او ویې فرمایل چې دوی سره برابر دي په گناه کي.

ii ... أبا سعيد الخدري رضي الله عنه قال جاء بلال إلى النبي صلى الله عليه وسلم بتمر برني فقال له النبي صلى الله عليه وسلم من أين هذا قال بلال كان عندنا تمر ردي فبعته منه صاعين بصاع لنعطيم النبي صلى الله عليه وسلم فقال النبي صلى الله عليه وسلم عند ذلك أوه أوه عين الربا لنا تفعل ولكن إذا أردت أن تشتري فبع التمر ببيع آخر ثم اشتريه (18)

iii. ترجمه: له ابوسعید (رض) خخه روایت دی بلال (رض) نبی کریم (ص) ته برني خرما (يو) ډول غوره خرما ده، راوړه، نو نبی کریم (ص) ورته وفرمایل، چې د ادې له کومه کړه؟ بلال (رض) وفرمایل: له مونږ سره بیکاره خرما وه، نو دوه پیمانې مې په یوه پیمانه خرخي کړې ترخو نبی کریم (ص) ته یې ورکړو چې ویې خوري، نو نبی کریم (ص) وفرمایل: وئ وئ، اصل سود اصل سود، داسې مه کوه، او کله دې چې غوښتل چې بڼه خرما واخلي نو خپله بیکاره خرما خرخه کړه او نوره بڼه په بيله بיעه واخله.

iv. عَنْ عَبْدِ بَن الصَّامِتِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ وَالْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ وَالتَّمْرُ بِالتَّمْرِ وَالْمَلْحُ بِالمَلْحِ مَثَلًا بِمَثَلٍ سَوَاءٌ بِسَوَاءٍ يَدًا بِيَدٍ فَإِذَا اخْتَلَفَتْ هَذِهِ الْأَصْنَافُ فَبِيعُوا كَيْفَ شِئْتُمْ إِذَا كَانَ يَدًا بِيَدٍ (19)

ترجمه: له عباده بن صامت (رض) خخه روایت دی چې نبی کریم (ص) وفرمایل: سره زر په

سرو زرو، سپین زر په سپین زرو، غنم په غنمو او وربشې په وربشو، خرما په خرما، او مالگه په مالگه، یو رنگ او یو برابر، لاس په لاس، خو کله چې دا ډولونه سره مختلف وو بیا مو چې خرنگه خوبنېرې هغسې یې خرخ کړئ، خولاس په لاس.

v. عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَانَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَأَتَّبِعُوا الدِّينَارَ بِالدِّينَارِينَ وَلَا الدِّرْهَمَ بِالدِّرْهَمَيْنِ (20)

ترجمه: له عثمان بن عفان (رض) خخه روایت دی چې نبی کریم (ص) وفرمایل: یو دینار په دوه دیناره او یو درهم په دوه درهمو مه خرخوئ.

د ربا ډولونه:

ربا په دوه ډوله ده، ربا الفضل او ربا النسيئة:

۱- ربا الفضل (سود په وسیله د زیادت): دا د دوه همجنسو توکپو یا شیانو غیر مساویانه تبدیلولو په صورت کې مینخ ته راځي. مثلاً یو کیلو غنم په دوه کیلو غنمو باندې. ربا الفضل په همجنسو شیانو کې صورت نیسي، یعنې که یو سړی له بل سړي سره همجنس شي تبادل کوي نو باید په مساوي اندازه باندې وي (وزن، شمیر، پیمانه) او که یو اړخ زیات ورکړي دا بیا سود کېږي.

۲- ربا النسيئة (د وروسته والي سود): دا هغه ربا ده چې د همجنسو یا غیر همجنسو شیانو د تبدیل په صورت کې مینخ ته راځي په دې ډول چې زیادت د وخت په مقابل کې وي. مثلاً که څوک یوه کس ته اوس درې کیلو غنم ورکړي په دې شرط چې یو کال وروسته به دی څلور کیلو غنم ورکوي دا ربا نسيئة شوله ځکه په دې کې دغه زیادت (یوه کیلو اضافه غنم) د وخت په مقابل کې ترې اخستل کېږي

20- المصدر: صحيح مسلم، الكتاب: المساقاة، الباب: الربا، رقم الحديث: ۲۹۶۷

17- المصدر: صحيح مسلم، الكتاب: المساقاة، الباب: لعن اكل الربا و موكله، رقم الحديث: ۲۹۹۵
18- المصدر: صحيح البخاري، الكتاب: الوكاله، الباب: اذا باع الوكيل شيئا فاسدا فبيعه مردود، رقم الحديث:

19- المصدر: صحيح مسلم، الكتاب: المساقاة، الباب: الصرف وبيع الذهب بالورق نقدا، رقم الحديث: ۲۹۷۰

د پانګې اچونې او یا د تولید او کار و بار لپاره اخستل شوي وي په هغه ګټه ورکول (سود) جایز دی. مګر دغه ادعا او دلیل د سود جواز نشي کېدی ځکه له قرآن کریم او احادیثو نه دا څرګندېږي چې دواړه قسمه سود ناروا دی.

• ځینو اقتصاد پوهانو کوبنښن وکړ چې د انفلاسیون په وجه د سود جواز پیدا کړي. دوی وايي چې څرنگه د پیسو ارزښت د وخت په تیریدو سره د انفلاسیون په وجه کمیږي نو د بانک سود یوازې د انفلاسیون په مقابل کې ورکول کېږي ترڅو د پیسو اصلي ارزښت ثابت پاتې شي. خو حقیقت دا دی چې په دې وجه مونږ سود نشو حلالولی، ددې ترڅنګ که چیرې نرخونه کم (deflation) شي او یا ثابت پاتې شي بیا دا نظریه خپله دفاع نشي کولی. او څوک به د یته حاضر نشي چې د خپلو پیسو څخه کمې له بانک څخه واخلي. د انفلاسیون د مضرو اثراتو د له مینځه وړلو په خاطر شاید مناسب انډیکسیشن (Indexation) د منلو وړ وي. او یا باید مونږ داسې پولي سیستم جوړ کړو ترڅو د پیسو ارزښت ثابت پاتې شي.

• ضرورت: سنهوري یو بل عالم وایي چې نن سبا د قرض په وسیله د کار و بار او پروژو تمویلول ډېر عام شوي دي، حتی دا د ضرورت مرحلې ته رسیدلي دي. مګر دا ضرورت له هغه ضرورت سره مشابه نه دی کوم چې د شرعي ضرورت مرحلې ته رسیدلې په کومه مرحله کې چې حتی د څوګ د غوښې خوړلو جواز هم پیدا کېږي.

اوس دغه کپیټالستي سیستم چې پر اسلامي هیواو دوندو د بهر لخوا تپل شوی او یا دوی پخپله غوره کړی، دا په سود باندي ولاړ دی او په اسلامي هیوادونو کې یې یو اضطرابي حالت جوړ کړی. نو دغه حالت په اسلامي هیوادونو کې د سود د منع کولو د قانون نرم والی غواړي پدې ډول هغه وایي چې د لنډ وخت لپاره ترڅو چې ټول سیستم په مکمل ډول اسلامي کېږي ساده سود (Simple interest) ته جواز ورکړل شي او مرکب سود (Compound Interest) منع شي، مګر دغه نظریه د سودي سیستم د نورې تقویې سبب ګرځي نو ځکه د منلو نده.

تراوسه دا ټول کوبنښنونه چې د سود د جواز (روا توب) لپاره شويدي ناکام شويدي او

د سود په اړوند څو شبهات او اعتراضات:

ځینو علماؤ د ربا او بانکي سود (Interest) تر مینځ د توپیر کولو کوبنښن کړي:

• ځني حضرات دا وايي چې د ربا حرمت یوازې تر ربا مضاعفه پورې محدود دی، ځکه چې په قرآن کریم کې راغلي دي:

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ] (آل عمران 129)

ترجمه: ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی یعنې ای مومنانو! مه خورئ سود! په دې حال چې دوه چنده په دوه چنده (وي).

او لدې آیت شریف څخه دا مطلب اخلي چې مرکب (Compound) سود حرام دی، مګر ساده سود نه دی حرام.

مګر دا خبره غلطه ده له قرآن او حدیث څخه دا څرګندېږي چې دواړه قسمه سود حرام دی. په قرآن کریم کې الله (ج) فرمایلي دي: [وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَشِيَّةً ۖ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِن قَتَلْتُمْ كَانَ خَطِيئًا كَبِيرًا] (الاسراء 30)

ترجمه: مه وژنئ تاسې اولاد خپل د ویرې د فقره، ځکه چې هم دا مونږ روزي ورکوو دوی ته او تاسې ته هم، بیشکه چې قتل د دوی ده خطا (ګناه) لویه.

د پورتنی آیت مطلب دا نه دی چې له بلې وجه یې وژنئ. نو ددې څخه څرګندېږي چې هر ډول سود (ساده او مرکب) دواړه ناروا دی.

• د کور په کرایه باندي قیاس: ځني کسان وایي څرنگه چې د کور د استعمال په بدل کې کرایه اخیستل جواز لري په همدې ډول د پیسو د استعمال په بدل کې د سود اخستل جایز دي. مګر کور او پیسې ډېر توپیر سره لري کور استهلاکي شي ندی او پیسې، مالګه، غنم او داسې نور استهلاکي شيان دي او د کور په استعمال سره کرایه دار له کور څخه منفعت اخلي او کور خرابیدی هم شي.

• صرفي او استهلاکي قرض: یوه عالم محمد دولي په کال ۱۹۵۰ کې داسې نظر ورکړ چې سود په استهلاکي (consumption goods) شيانو کې راځي. مګر هغه قرض چې

په دې نه دي توانيدلي چې رښتینو مسلمانانو ته قناعت ورکړي ددې تر څنګ د مصر د الازهر د ریسرچ اکاډیمي، د پاکستان اسلامي نظریاتي انجمن، د اسلامي کانفرنس د فقهي اکاډیمي او نورو اسلامي هیوادونو د فقهي اکاډیميو ددې ډول نظریاتو له منلو څخه انکار کړي او ټول هغه کونښنونه او افکار یې ناکام کړي او مردود یې شمیرلي چې د سود د جواز لپاره وړاندې شوي دي.

د ربا(سود) د حراموالي اقتصادي منطق:

• د وسایلو توزیع: په سود باندې ولاړ اقتصادي سیستم، وسایل په موثر ډول پر تولیدي عواملو (Factor of Production) نشي ویشلی یعنې وسایل د مختلفو کمپنیو او پروژو ترمنځ د تولیدي موثریت په بنا نه ویشي. په سودي سیستم کې بانکونه کمپنیو او پروژو ته د هغوی د تولیدي موثریت په بنا نه بلکې د هغوی د (Credit worthiness) (د ضمانت د ارزښت) په بنیاد پیسې ورکوي هغوی ته مهم صرف دا دي چې د دوی پیسې سره له سوډه بیرته ترلاسه شي. د هغه کار او کمپنی په گټه کې د دوی څه فایده نشته د دوی برخه یوازې سود ده.

خو اسلامي اقتصادي سیستم کوم چې دگټې او تاوان د شریکولو پر بنسټ ولاړ دی د سودي اقتصادي سیستم یو ډیره غوره بدیل راپه گوته کوي. او دا سیستم د کمپنیو او پروژو تر مینځ د وسایلو ویش د موثریت او گټورتیا په بنا کوي ځکه چې اسلامي بانک په خپله د کمپنی یا پروژې په گټه او تاوان کې شریک دی نو ځکه د هغه پروژې یا کمپنی کامیابیدل او پیداواري صلاحیت (موثریت Efficiency) ورته مهم دی او دلته د هغه شخص یا کمپنی مالي ارزښت (Credit Worthiness) په نظر کې نه نیول کېږي. سودي بانکونه وړې کمپنی له پامه غورځوي دا سره له دې چې د دوی هغه پروژې چې پیسې ورته اخلي یا دوی یې د تمویلولو غوښتنه کوي ډېره احتمالی فایده لري خو څرنګه چې دوی د غټو کمپنیو په مقابل کې په مالي ډول مستحکمې نه وي نو بانکونه ورته توجه نه کوي. خو په اسلامي بانکونو کې داسې نه کېږي ځکه بانک د پروژې له

موثریت او گټورتوب سره علاقه لري او یوازې د کمپنی مالي ځواک مستحکموالی (Credit worthiness) ورته د ارزښت وړ ندی ځکه بانک د پروژې په گټه او تاوان کې شریک دی.

- **دعايد توزیع:** سودي سیستم یو داسې حالت مینځ ته راوړي چې په هغه کې عاید په غیر عادلانه ډول توزیع کېږي یعنې بیله دې چې کوم اقتصادي منطق په نظر کې ونیول شي امیرانو او غټو کمپنیو ته ډېره او غریبانو او وړو کمپنیو ته لږ برخه ورکول کېږي، د بیلګې په توګه بانکونه غټو کمپنیو ته په کم سود پیسې برابروي، مګر وړو کمپنیو ته خو اول څوک قرض نه ورکوي او که بیا یې ورکړي هم په ډېر لږ سود باندې یې ورکوي او د هغوی څخه ډېره گروي اخلي.
- سودي سیستم په معاشره کې یو غیر مفید عادت پیاوړی کوي هغه دا چې عوام د خپل ځان سره پیسې ساتي او په کار یې نه اچوي یعنې په بانک کې یې اچوي او سود پرې اخلي چې دا د اقتصادي پرمختګ لپاره گټور ندی.

د تمویلولو اسلامي طریقي (21):

- 1 مشارکت
- 2 مضاربت
- 3 اجاره
- 4 مرابحه
- 5 بیع موجد
- 6 بیع سلم

²¹ - دتمویلولو دغه اسلامي لاري چه بنسټه ذکرکیري د نړیول اسلامي پوهنتون د (رئیس) دکتور محمود احمد غازي لخوا د لیکل شوي کتاب (اسلام مین ربا کي حرمت اور بلا سود سرمایه کاری) څخه سره له لنډیزه را ژباړل شوي دي .

7) مزارعه

8) استصناع

9) بيع بالوفا

10) د حصصو ونډو پلورل يا عرضه كول (Issue of Securities)

اوس به په لنډ ډول پورته ذکر شوي لازي وڅيړو

۱) مشارکت:

مشارکت او مضاربت د سود له ختمیدو وروسته د هغه اصلي او غوره بدیل دی. دلته ځنې هغه مختصر بنيادي اصول ذکر کوم چې له امله به يې دا په ډاگه شي چې د مشارکت د تصور په بنياد د بانکاري مقاصد څه ډول حاصلیدی شي.

د مشارکت (شرکه) څخه مراد دا دی چې دوه يا زيات کسان په يوه کار کې د سرمايي په شريکولو سره شريک شي او دکار و بار گټه او تاوان د دوی تر مينځ شريک وي.

• نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمایلي دي چې په مشارکت کې گټه په هر داسې يوه نسبت ویشل کېدی شي چې ټولو شريکانو له مخکې نه اتفاق ورباندې کړی وي. خو که تاوان وشي نو دا به هم د ټولو شريکانو د سرمايو په نسبت ویشل کېږي. يعنې که د چا سرمايه ۱۰% وي نو لس فيصده تاوان به گالي او که د چا ۹% سرمايه وي نو ۹% تاوان به گالي.

• ټول شريکان تر مخکې شرايطو لاندې دا طي کولی شي چې کار و بار به څوک چلوي او پاتې شريکان به څه خدمت سرته رسوي. د گټې ویش به هميشه د فيصدي په لحاظ کېږي او د هيچا لپاره به معين مبلغ نه ټاکل کېږي.

• کار و باري اداره يا کمپنۍ د شريکانو په اجازې سره قرضه او ياکوم بل مالي مسئوليت اخستی شي.

• يوه مشارکه کمپنۍ له نورو کمپنيو سره مشارکت يا مضاربت کولی شي په دې شرط چې د دواړو کمپنيو شريکانو دا اجازه ورکړې وي. د امام ابو حنيفه په نظر د

مضاربت لپاره له شرکاوو نه اجازه اخستل ضروري ندي.

• په کومو مشارکه کمپنيو کې چې د بانک لخوا سرمايه ولگول شي بايد د دغه کمپنۍ په انتظام او اداره کې د بانک عمل داخل شي. د مثال په توگه بانک بايد د خپلې سرمايي په تناسب د کمپنۍ په چلونکي ډله (مدیره هیئت يا بورډ اف ډايریکټر) او ځنې نورو چاورکې خپل ارکان يا نماينده ونومي.

• بانک چې کله وغواړي د مشارکه کمپنۍ کاغذات، اسناد رسيدونه او داسې نورې کتنې د ځان د تسلي او د غبن د مخنيوي په خاطر کولی شي.

1) مضاربت: مال يا سرمايه د يوکس يا يوگروپ له خوا او عمل د بل کس يا گروپ لخوا او گټه د مخکينۍ موافقې په اساس ویشل کېږي. که تاوان وشي هغه صرف د سرمايي د مالک وي او دکار و بارکونکي عمل ضايع کېږي مالي تاوان نه وي ورباندې.

د مضاربت مهم احکام په لاندې ډول دي:

• مضاربت د متعين او ټاکل شوي مبلغ پر بنا کېږي. په کوم غير معين مال او يا جايداد باندې نه کېږي. اوبه داسې قرض باندې هم نه کېږي چې هغه تر اوسه پورې د مضاربي تر پيل پورې نه وي وصول شوی.

• مضاربت عام او خاص کېدی شي، عام په دې معني چې کمپنۍ په هر کار کې چې مناسب يې وگڼي سرمايه لگولی شي، مگر په خاص مضاربت کې کمپنۍ صرف په هغه کار و بار کې سرمايه لگولی شي چې سرمايه لگونکي يې ورته اجازه ورکړې وي. په خاص مضاربت کې د ځای، نوعيت او داسې نور شرطونه هم لگیدی شي.

• کوم مبلغ چې په طور د امانت له چاسره وي، د مالک په اجازې سره يې په مضاربت کې لگولی شي.

• سرمايه په عملي ډول کمپنۍ يا مضارب ته حواله کول اړين دي، که چيرې

سرمایه له مالک سره پاتې شي مضاربت صحيح ندی.

- د گټې نسبت باید له مخکې څخه وټاکل شي، یعنی دا څرگنده شي چې کمپنی او سرمایه ورکونکي ته به دگټې څومره حصه ورکول کېږي.
- هر هغه شرط منسوخ دی، چې د هغه پر بنا د تاوان گالل په کمپنی (مضارب) پوري وتړل شي.
- که مضاربه کمپنی (مضارب) داسې کار وبار وکړي دکوم چې اجازت نه وي ورکړل شوی نو پدی صورت کې مسئولیت د مضاربه کمپنی په غاړه دی.
- مضاربه کمپنی خپل ضروري مصارف د مضاربت له عاید څخه اخستی شي ددغه ضروري مصارفو تعیین د بازار د رواج او د زمانې د عرف په بنا کېدی شي.

۳، اجاره (Leasing):

د سرمایه کاری دغه طریقه هم د شریعت له نظره جایزه او روا ده او په پرمخ تللو هیوادونو کې په پراخه کچه له دې څخه کار اخستل کېږي بالخصوص په بانکاری کې. په یاد ولری چې په بنیادي ډول اجاره د اسلامي فقهاوه ایجاد و او په لویدیځ کې هم دا تصور په نژدې ماضي کې مینځته راغلی دی. په انگلستان کې دا رواج د ۱۹۶۰ع عشرې څخه شروع شو او ډېر ژر یې په کار وباري کړیو کې مقبولیت ترلاسه کړ. ددې اندازه له دې څخه کېدی شي چې په ۱۹۷۹ع کال کې ټول دوه زره ملیونه پونډه اجاره شوي و کومه چې د ټولې سرمایه کاری لس فیصده و.

د اجارې نه مطلب داسې لین دین دی چې په هغه کې دیوه جایز شي ملکېت له ځان سره وساتل شي، مگر د هغې څخه دگټې اخستلو حق (حق الانتفاع) دیوې معینې مودې لپاره په بل چا خرڅ کړی شي.

د اجارې مهم احکام په لاندې ډول دي:

- د اجاره کړی شوي شي منفعت یا د کارونې حق معلوم وي او له مخکې څخه طي شوی او ټاکل شوی وي او که د استعمال کوم حق غیر معین وي نو معاهده صحیح

نده. دا هم اړینه ده چې دا له مخکې نه تعیین او وټاکل شي په اجاره باندې اخستل شوي شي به چیرې، څرنگه او دکومو مقاصدو لپاره استعمالېږي؟ البته د احنافو په نزد دکور او دکان په اجاره کې تعیینول ضروري ندي، چې په دې کې کرایه دار په خپله اوسېږي او که بل څوک او په دکان کې څه کار وبارکوي ددغه شیانو داسې استعمال چې په هغه ځای کې معروف نه وي او کور ته په کې تاوان رسیږي د مالک د اجازي نه پرته جواز نلري.

- د اجارې مودت، تاریخ، پیل او ختم باید له وړاندې نه معین وي
- د داسې عمل لپاره چې شرعاً او یا عادتاً صحیح نه وي اجاره ورکول ناجایز دي.
- د بیلگې په توگه د شرابو جوړولو لپاره ځای په کرایه ورکول او داسې نور.
- په څرگنده توگه د کرایې اندازه ټاکل.

۴، مرابحه:

له بیع مرابحه نه مطلب دا دی چې یو شي د هغه په پخوانۍ بیه واخستل شي (ویپرودل شي) د اخستنې بیه طي او څرگنده شي او له ټاکلې گټې (مفاد) اچولو نه وروسته بیا خرڅ کړی شي.

ددې د جواز لپاره لاندې قوانین ضروري دي:

- د پخواني قیمت معلومول او تعیین ضروري دی. یعنی لومړنی اخستونکې به واضح او په ډاگه وایي چې دا شي ما په دومره اخستی که یې نور مصارف پرې شوي وي د هغه ذکر کول هم ضروري دي او بیا ووايي چې زه دومره گټه ورباندې اخلم او دا شي اوس په دومره خرڅوم.
- د گټې د شرحې یا اندازې فارمول له مخکې نه ټاکل.
- دکوم سامان چې مجموعي قیمت معلوم نه وي د هغه د ممکنه قیمت د فیصدۍ له مخې د گټې تعیینول جایز ندي. مثلاً چې په دې دکان کې موجود ټول سامان په ۱۰% نفع واخله دا سودا صحیح نده لومړی باید د سامان قیمت (نرخ) تعیین شي او بیا پر هغه

د بیع سلم ضروري احکام په لاندې ډول دي:

- د کوم شي چې پير و پلور کېږي هغه بايد متعين او طي شوی وي.
- قيمت په فوري ډول ادا شي، که د قيمت سپارل قرض وي نو بيا دا بيع ناجايزه ده-البته امام مالک (رح) دومره رعايت ورکړی چې که د قيمت سپارل له معاهدې نه دوی دری ورځې وروسته وشي نو دا هم نقد سپارل گڼل کېږي.
- د کومو شيانو تبادله چې کېږي هغه بايد له يو جنس څخه نه وي. د بيلگې په توگه غنم د غنمو په بدل کې يا سره زرد سرو زرو په مقابل کې نه وي.
- د سامان د تيارولو او سپارلو حتمي تاريخ او ځای له مخکې نه ټاکل کېږي ځکه له رسول الله (ص) څخه روايت دی چې فرمايي: که له تاسو نه کوم شخص بيع سلم وکړي نو هغه دې په معين مقدار، وزن، او مودې سره کوي، تاريخ حتمي او ټاکلی وي. مثلاً دا صحيح نده چې څوک ووايي کله چې فصل راغونډ کړی شي يا حاصلات واخستل شي بيا به يې سپارو، بلکې د مياشتې او نيټې تعينول ضروري دي.
- کله چې اخستونکی د شي قيمت ادا کړي، شي يې ملکيت گرځي او د تصرف ټول حقوق ورته حاصلېږي.
- د کوم مال د تيارولو او سپارلو وعده چې شوې وي هغه بايد په بازار کې وجود ولري او په مقرر وخت او ځای يې تيارول او سپارل هم امکان ولري. داسې شي د کوم چې تيارول ناشوني وي او يا د معاهدې کونکي په توان کې نه وي د دې بيع سلم سمه نده. مثلاً: فرض کړي چې يو سړي د بوت جوړولو فابريکه لري او هغه د نويو ماشين الاتو د واردولو لپاره لس لکه پيسو ته اړتيا لري هغه بانک يا کوم پانگوال (سرمایه دار) سره بيع سلم کولي شي، يعنې د بيع سلم په ډول په هغه دکاندارياندي د لس لکو په ارزښت سامان (بوت) خرڅوي د هغه څخه نقدې پيسې اخلي او په مقرر وخت کې بوتان ورته تياروي. اوس بانک يا سرمايه دار کولی شي چې دغه بوتان په بازار کې وپلوري اصل مبلغ او ورسره گټه ترلاسه کړي.

۵% يا ۱۰% گټه وويل شي. د طلا، سپينو زرو او يا د يو قسم پولې واحد مراحه بيع جايزه نده ځکه دا سود گڼل کېږي. د دغې طريقې په کارولو سره لوی ماشين الاتو او نورو شيانو کې بڼه کار اخستل کېږي شي.

۵، بيع مؤجل:

له دينه مطلب په قرض باندې خرڅول دي. يعنې پدې کې قيمت يو ځل او يا په قسطونو خوڅه موده وروسته ادا کېږي، خو قيمت له مخکې نه تعيين وي او د قيمت ورکولو تاريخ هم ټاکل شوي وي او دا هم ذکر وي چې يو ځلي او که په قسطونو به وي.

د بيع موجد احکام په لاندې ډول دي:

- پلورونکی د هغه شي مالک وي چې خرڅوي يې او هغه يې په تصرف (قبضه) کې وي.
- د قيمت د ترلاسه کولو لپاره له پلورونکي (بايع) سره دا اختيار شته که وغواړي چې د اخستونکي (مشتري) کوم شي دگروي. په توگه وساتي.
- د خرڅ شوي شي قبضه فوراً بايد اخستونکي ته ورکړل شي.
- په بيع سلم کې قيمت مخکې وصول کېږي يا اخيستل کېږي او مال وروسته ورکول کېږي، ددې برعکس په بيع موجد کې مال مخکې ورکول کېږي او قيمت وروسته ترلاسه کېږي، په دواړو صورتونو کې دا ضروري ده چې يو شي (مال يا قيمت) مخکې فوراً ادا کړی شي.

۶، بيع سلم:

دا هغه بيعه ده چې قيمت پکې نقد يا په لاس ادا کړی شي او شي وروسته ورکړی شي. د نبي کریم صلی الله عليه وسلم د يو تقريری حدیث څخه ددې جواز څرگندېږي، اصحاب کرامو د بيع سلم کار و بار کولو نبي کریم صلی الله عليه وسلم لدې څخه دوی منع نه کړل خو يوڅه اصلاحات يې پکې وکړل.

(۷) عقد استصناع:

دا بیع سلم ته ورته عقد دی. د استصناع له عقد نه مراد کوم کارگر یا صنعت کار ته د څه شي د جوړولو په بدل کې پیشکي قیمت یا مخکې بیه ورکول دي

د استصناع د عقد مهم احکام:

- د احنافو له نظره ددې قیمت مخکې ، وروسته او پخپل وخت ورکول کېدی شي.
- د شي نوعیت، ډول، مقدار، قیمت او نور ضروري اوصاف ټاکل ضروري دي.
- د سامان د تیارولو لپاره د وخت حتمي تعیینول ضروري ندي البته که فریقین په خپله مدت تعیین کړي نو حتما به یې پابندي کوي.
- کله چې صنعتکار د مطلوبو شرایطو او اوصافو مطابق مال تیار کړي او نمونه یې وښيي نو امر ورکونکی یا مقابل لوری یې د قبلولو پابند دی .

(۸) مزارعت:

مزارعت ته چې د کوم شرعي بنیاد په اساس جواز ورکړل شویدی هغه نژدې نژدې همغه دی کوم چې د مضاربت د جواز سبب کېږي. که مزارعت په نوي انداز سره ترتیب شي نو د زراعتي پورونو(قرضونو) نظام د شریعت مطابق جوړیدی شي.

د مزارعت ضروري احکام:

- د مزارعت د معاهدې په نتیجه کې چې کوم پیداوار حاصلېږي باید د هغه

نوعیت معلوم او ټاکلی وي

- پیداوار د تعیین شوي تناسب په حساب د فریقینو تر مینځ وویشل شي .
- د ځمکې مکمل انتظام او بند و بست کارکونکي ته وسپارل شي
- د معاهدې موده ټاکل شوې وي
- د زراعتي امورو ټول لگښت د دواړو اړخونو (فریقینو) په ذمه دی او د طي شوې گټې په تناسب سره به یې برداشت کوي، هر هغه شرط منسوخ دی چې د هغه په بنیاد لگښت (مصرف) د کارکونکي په ذمه شي
- په دې عمل باندي د مضاربت حکم جاري کېږي ، نو ځکه شریکان په گټه او تاوان کې سره شریک دي او که د کوم آفت په وجه هیڅ پیداوار و نه شي نو یو لوری هم څه نشي ترلاسه کولی.

(۹) بیع بالوفا:

دا هغه بیعه ده چې پدې شرط سره تر سره شوې وي که چیرې خرڅونکی بیسي واپس کړي نو اخستونکی به شي واپس کوي یعنې بیرته به یې سپاري. دا په یوه اعتبار د پیرا پلور (خرید او فروخت) او په بل اعتبار د دین (گروې) معامله ده. اخستونکي ته ورنه د گټې (انتفاع) ټول حقوق حاصلېږي لیکن نه یې خرڅولی شي او نه یې چا ته رهن ایښودی شي .

د بیع بالوفا ضروري احکام:

- په بیع بالوفا باندي د رهن د ډبرو احکامو اطلاق کېږي ځکه چې پیروونکی (اخذتونکی) د مال اصلي مالک نه وي نو ځکه پلورونکی چې کله وغواړي شي یا جایداد واپس اخستی شي.
- دا بیع نقد هم کېدی شي او موجل هم.
- فریقین کولی شي چې د عقد لپاره موده تعیین کړي چې له هغې څخه وروسته خرڅونکی نشي کولی د قیمت په واپس کولو سره خپل مال بیرته ترلاسه کړي بلکې د

ددې لپاره چې دا موضوع بڼه واضح شي يو مثال ته اړتيا لري فرض کوو چې يوه کمپنۍ ځمکې، يا ماشين الاتو ته اړتيا لري ددې لپاره چې ددغه ځمکې، يا ماشين الاتو لگښت تمويل کړي شي د اجارې سکوک عرضه کولی شي او بيا ددغه ځمکه، يا ماشين آلات په اجاره باندې هغه کمپنۍ اخلي او يايې بل چاته په اجاره ورکوي او د اجارې څخه لاسته راغلي پيسې (کرايه) بيا دا جارې په سکوک لرونکو باندې په معينو وختونو کې ويشل کېږي. که چيرې مونږ فرض کړو چې د ځمکې اخستلو لپاره ۲۰۰۰۰ افغانۍ پکار دي کمپنۍ کولی شي چې د ۱۰۰۰ روپيو ۲۰۰ د اجاره سکوک پانې يا اسناد په بازار کې عرضه کړي او په دې وسيله د ځمکې لگښت تمويل کړي.

د سکوک ډولونه:

1. سکوک ډېر ډولونه لري چې دا کتاب يې د بشپړ بيان توان نلري، نو مونږ به په دې ځای کې په لنډ ډول سره لاندیني سکوک وپيژنو:
2. سکوک المشارکه (د مشارکت سکوک): دغه د مساوي ارزښت لرونکي اسناد دي چې د پروژو د تمويلولو په منظور بازار ته عرضه کېږي او په دغه وسيله لاسته راغلو پيسو باندې به په يوه موجود کار و بار يا پروژه کې شراکت لاسته راوړل کېږي. سکوک لرونکي د هغه پروژې شريکان (Co-owner) گرځي چيرې چې هغه پيسې کارول شويدي. څرنگه چې د ټولو سکوک لرونکو لپاره به دا شونې نه وي چې د شراکت کار و بار په اداره کولو او چلولو کې په مستقيم ډول سره برخه واخلي، نو دوی په مشترک ډول سره کولی شي چې يو وکيل يا نماينده وټاکي او هغه د دوی کار و بار په چلونه کې ونډه واخلي دغه سړی کېدی شي چې مسلکي سړی هم وي.

3. سکوک الاستصناع: داستصناع سرتيفکېټ د مساوي ارزښت لرونکي هغه اسناد دي کوم چې پدې موخه صادرېږي چې د يوه معين شي د توليد لپاره سرمايه ترلاسه کړي، هغه شيان يا توکي چې داستصناع په بنسټ باندې توليدېږي داستصناع سرتيفکېټ لرونکي د هغه مالکان گرځي.

- ټاکلې مودې له پوره کيدو وروسته اخستونکی اصلي مالک گرځي.
- ضروري نه ده چې قبضه فوراً مشتري ته ورکړي-که څه هم قيمت نقد وي خو قبضه وروسته هم ورکول کېدی شي.
 - که چيرې دکوم پور په عوض کې جايداد د بيع بالوفا په ډول په قرض ورکونکي باندې خرڅ کړل شي، نو دغه به رهن وي ځکه د قرض په مقابل کې اضافي گټه اخستل سوډ دی.
 - بيع بالوفا د بانکونو په ډېرو معاملاتو کې کارول کېدی شي. د فقهاوو له نظره دا کوم معياري او مثالي طريقه نده، بلکې په دې کې د کراهت ډېر اړخونه ليدل کېږي. د لومړني دور فقهاو دا نا جايزه گڼلې ده ځکه چې پدې سره د ربا (سوډ) دروازي خلاصيدی شي- ليکن وروستنيو فقهاوو يې ترځينو شرايطو لاندې اجاز ورکړيده.

سکوک (اسلامي باندې):

سکوک اسلامي باندې ته ويل کېږي او سکوک د عرفي باندې سره معادل فرض کولی شو، په استثنا ددې چې سکوک د شرعي احکامو په مراعات کولو سره جوړ شويدي او کوم معين سوډ نه ورکوي ددې پر ځای سکوک لرونکي ته په معينه موده کې گټه يا فايده (periodic Payment) ورکوي. سکوک د يوه اسيت (22) نه تقسيمدونکې حصه بنيي کوم چې د گټې د توليد په منظور په کار اچول شويده او سکوک لرونکو ته د پانگونې دگټې څخه حصه ورکول کېږي. باندې په عمومي ډول سره يو سوډي قرض گڼلې شو. څرنگه چې اسلام سوډ منع کړيدی نو ځکه په اسلامي هيوادونو کې په سوډ ولاړ قرضي مارکېټ يا سندونه (سرتيفکېټ) بڼه مارکېټ نلري يا نشي چلیدلی، نو ځکه په دې هيوادونو کې د سکوک يا اسلامي باندې ډېر طلب شته او ډېر لوی مارکېټ لري.

²² Asset هر هغه شي ته وايي چه يو اقتصادي ارزښت ولري لکه کور، ماشين الات. موټر او داسې نور، پيسې هم په اسيت کې راځي مگر دا په مالي اسيت کې شميرل کېږي او په فزيکې اسيت کې نه شميرل کېږي.

۲	بحرين فايننشيل هارپور	مارچ/اپريل ۲۰۰۵	\$170
۳	دبحرين حكومت	فيبروري ۲۰۰۵	۱۱۹\$
۴	پا كستان انټر نيشنل سكوك كمپني لميټيډ	جنوري ۲۰۰۵	۶۰۰\$
	حكومت		
۵	ضورت البحرين سكوك	جنوري ۲۰۰۵	152.5
۶	امپل زون برهډ (ماليزيا)	جنوري ۲۰۰۵	39.5
۷	سه روک کارپوريت سکوک	دسمبر ۲۰۰۴	350

۸	دوبي گلوبل سکوک (حكومت)	نومبر ۲۰۰۴	\$1000
۹	فرست اسلاميك انوسټمنټ بانك	اوكتوبر ۲۰۰۴	\$102
۱۰	ايمر (متحده عربي امارات)	جولاي ۲۰۰۴	\$65
۱۱	انكريس سكوك برهډ (مليشيا)	جولاي ۲۰۰۴	\$42.1
۱۲	دبحرين حكومت BMA	جولاي ۲۰۰۴	\$106
۱۳	دبحرين حكومت	جون ۲۰۰۴	\$250

4. سكوك المرابحه (مرابحه سرتيفيكېټ): مساوي ارزښت لرونكي هغه اسناد دي چې د مرابحه د توکېو د تمویلونې په خاطر صادر شوي وي او سند يا سرتيفيكېټ لرونكي د مرابحه د توکېو مالکان گرځي.

5- د مضاربت سکوک: دغه د مساوي ارزښت لرونكي هغه اسناد دي چې د مضاربت د توکېو د تمویلونې لپاره صادرېږي او د دغه سند لرونكي د مضاربت د توکېو مالکان گرځي. څرنگه چې د پانگونې سکوک تر اوسه په لومړنيو مرحلو کې دي نو ځکه تراوسه د مضاربت سکوک ندي صادر شوي امید دی چې په نژدې راتلونکې کې به صادر شي. سره له دې چې ډېر لږ وخت کېږي چې سکوک شروع شويدي مگر بیا هم له اسلامي نړۍ نه سربيره په هر هغه ځای کې د سکوکو لويه غوښتنه او مارکېټ شته چېرته چې مسلمانان ژوند کوي. د لومړي ځل لپاره د بحرين هيواد سکوک صادر کړل او وروسته بيا له نورو اسلامي هيوادونو څخه علاوه په ځنې کفري هيوادونو کې هم سکوک صادر شول. د سکوکو اوسنی مارکېټ اټکل شوی چې د څلورو بليونو څخه زيات دی او ددې وده د ۹۰٪ څخه زياته اټکل شویده. دغه لاندینی چارټ (23) مونږ ته تر اوس مهاله په تاريخي ترتيب سره د سکوکو لست رانېښي:

د صدور اندازه مليون امريکايي ډالر	د صدور نېټه	صادرونکی	نمبره
\$500	اپريل ۲۰۰۵	اسلامي پرمختيايي بانك	۱

23- دغه چارټ يا د سکوکو لست د عسکري کمرشل بانك د معاون (وايس پريزيډنټ) لخوا د يوه لکچر په دوران کې وړاندې شوېدی.

۲۷	د بحرین حکومت BMA	سپتمبر ۲۰۰۱	\$۱۰۰
			∑ ۶۲۰۴

پنجم فصل

اسلامي اقتصادي پرمختګ

مخکې له دې چې اقتصادي پرمختګ له اسلامي نظره تعريف کړو غواړم چې د اقتصادي پرمختګ په اړوند څو عمومي خبرې وکړم، په نړۍ کې يوازې اسلامي هيوادونه وروسته پاتې ندي بلکې ډېر غير اسلامي هيوادونه هم وروسته پاتې دي، نو ويلی شو چې اقتصادي پرمختګ يوازې د اسلامي نړۍ مشکل نه دی.

په کال ۱۹۸۶ کې Raanaz weitz ويلي وو:، په داسې حال کې چې بشريت په يوه سياره (ځمکه) کې سره شريک دي خو بيا هم د ټولو نړۍ يوه نده دا يوه داسې سياره ده چې په هغې کې دوه نړۍ دي يوه د بډايانو نړۍ او بله د غريبانو نړۍ،،

د UNDP ۱۹۹۵م کال د انساني پرمختګ د رپوټ له مخې د نړۍ د نفوس له ۴۸۳ درې پر څلور برخې څخه زيات وګړي په غريبو هيوادونو کې ژوند کوي او له دوی سره د نړۍ د عايد يوازې ۱۶٪ وجود لري. په داسې حال کې چې د نړۍ ۸۵٪ عايد د د پاتې ۲۰٪ بډايو خلکو په لاس کې دی.

د غريبو هيوادونو ډلبندي:

- ◀ لږ عايد لرونکي هيوادونه
- ◀ لږ اوسط عايد لرونکي هيوادونه

	BMA		
۱۴	Saony Anhalt state properties (اوريا)	جون ۲۰۰۴	\$۱۰۰
۱۵	Caravan limited (بريتانيا)	مارچ ۲۰۰۴	\$37.3
۱۶	تبريد (متحده عرب امارات)	جنوري ۲۰۰۴	\$۱۰۰
۱۷	د بحرین حکومت BMA	ډسمبر ۲۰۰۴	\$۵۰
۱۸	د قطر حکومت	سيپتمبر ۲۰۰۳	\$۷۰۰
۱۹	اسلامي پرمختيايي بانک	جولای ۲۰۰۳	\$۴۰۰
۲۰	د بحرین حکومت BMA	مي ۲۰۰۳	\$۲۵۰
21	7. د بحرین حکومت 8. BMA	6. اپریل ۲۰۰۳	\$۱۰۰
22	د بحرین حکومت BMA	فیبروري ۲۰۰۳	\$۸۰
23	د بحرین حکومت BMA	نومبر ۲۰۰۲	\$۵۰
۲۴	د بحرین حکومت BMA	اکتوبر ۲۰۰۲	\$۸۰
۲۵	د ماليزيا حکومت	جون ۲۰۰۲	\$۶۰۰
۲۶	د بحرین حکومت BMA	فبروري ۲۰۰۲	\$۷۰

- < اوسط عايد لرونكي هيوادونه
- < پورته_اوسط عايد لرونكي هيوادونه
- < لور عايد لرونكي هيوادونه

وړاندې له دې چې په اقتصادي پرمختگ باندې نورې خبرې وکړو لومړی لازمه گڼم چې د بيوزلی يا فقر په اړوند لنډ معلومات ستاسې خدمت ته وړاندې کړم:

غريبی (بيوزلی):

غريب هغه سړي ته ويل کېږي چې د خپلو لومړنيو اړتياوو د پوره کولو توان ونه لري. او لومړنۍ اړتياوې عبارت دي له کور، کالي، ډوډۍ، تعليم او داسې نور.

غريبی ډير اقسام لري چې لاندې به ورته يادونه وشي.

د نني عصر زياتره کړاونه د غريبۍ له وجې مينځ ته راځي او همدغه د عايد بې انصافه ویش دی چې په نړۍ کې يې اور بل کړيدی کله د تيلو په سر جگړه کېږي او کله د خپلو تجارتي مفاداتو د خوندي ساتلو په موخه غريب او بيوسه هيوادونه ټکول کېږي. که مونږ د ملگرو ملتونو جوړښت ته ځير شو نو دا به را ته جوته شي چې د نړۍ د ټولو مسلمانانو سره هېڅ د حساب وړ قدرت نشته دوی يوازې د ميلمه په شکل په نړيوالو مجالسو کې برخه اخلي او د اسلامي هيوادونو څخه يو هم د ويتو حق نه لري ، دا سره له دې چې اسلامي نړۍ ډير زيات وگړي لري ، خو بالعکس کله هم چې د مسلمانانو په پلوی کوم بل منظور شي هغه د کفري هيوادونو له خوا ويتو کېږي چې ددې ښه بيلگه د امريکا له خوا د اسرائيلو ضد سندونو (بلونو) ويتو کول دي.

(لاندینی تصویر ښيي چې غير عادلانه قوانينو او کړنلارو د ملگرو ملتونو اداره د ډوبيدو له

گواښ سره مخ کړيده):

همدا راز ویلی شو چې د عايداتو او وسايلو بې انصافه ویش گرده نړۍ په ځانگړې توگه د عوامو او بې وسه خلکو د ډوبيدو باعث گرځي .

اسلام هم د غريبۍ او بيوزلی خلاف دی او د همدې ټولنيز رنځ د له منځه وړلو پخاطر الله تعالی په هر بډايه مسلمان باندې زکات فرض کړيدی. رسول الله (ص) په يوه مبارک حديث کې فرمايي: [کاد الفقرا ن يکون کفرا] ترجمه: ژډې ده چې فقر په کفر بدل شي، د کفر سبب شي.

ددې حديث مطلب دا دی چې ډير ځله يو انسان د فقر او غريبۍ له کبله غير اسلامي يا غير شرعي کارونو ته لکه غلا او داسې نورو ته مخه کوي او په دې توگه نوموړی د کفر خواته ميلان کوي. همدا رنگه حضرت علي (رض) فرمايلي دي: [الوکان الفقرا رجلا لقتلته] يعنې که چيرې غريبۍ او فقر سړی وای، نو ما به وژلی و. له دې څخه څرگند يږي چې فقر يوه خطرناکه ستونزه ده او ددې د حل لپاره بايد گړندي، په وخت او لازم اقدامات وشي .

د بيوزلی (غريبی) ډولونه:

په ظاهره خو بيوزلي ديته ويل کېږي چې يو سړی د خپلو لومړنيو اړتياوو (ډوډۍ، کور، درمل) د پوره کولو توان ونه لري مگر په اصل کې د بيوزلی يا غريبۍ ډير ډولونه او عوامل دي چې په لاندې توگه اشاره ورته کوو:

اوس که چیرې مونږ د غریبې دغه پورته عوامل او اقسام په نظر کې ونیسو نو دا به راته جوته شي چې ټول افغانان هرو مرو له یو ډول بیوزلی سره مخ دي (سیاسي، اقتصادي، ټولنیزه، فزیکي) ځکه تر اوسه پورې زور واکي حاکمه ده، د هیواد چارې د نا اهلو په لاس کې دي او د هیواد په سیاسي او نورو چارو کې د عوامو رول نشته، له نیکمرغه چې په دې وروستیو کې دا سلسله شروع شویده مگر تر اوسه دا یو سمبولیک او تش په نامه پروسه ده، له لوی خدای څخه ددې په امید یو چې افغانان له دغو ټولو بدبختیو او بیوزلیو څخه خلاص کړي.

د بیوزلی (غریبې) عوامل او د هغې د حل لارې چارې :

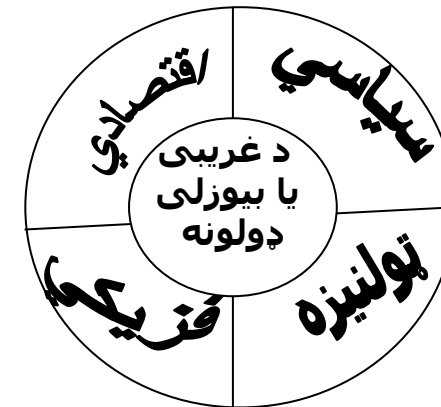
ارسطو ویلي دي چې “بیوزلي او غریبي د انقلابونو او جرایمو والدین دي” د نړۍ زیاتره جگړې د بیوزلی او غریبې په وجه شويدي او ځینو هیوادونو ددې لپاره چې د نورو کمزورو هیوادونو پر وسایلو باندې قبضه وکړي پر هغوی يرغل کړیدی چې ښه مثال یې افغانستان او ځنې نور مظلوم اسلامي هیوادونه دي . د نړۍ زیاتره جگړې اوس هم د عاید او وسایلو د غیر عادلانه ویش له وجې کېږي. خلاصه دا چې د عایداتو او وسایلو غیر عادلانه او نا انډول ویش انساني ټولنه نه یوازې له هوساینې محروموي، بلکه له ډول ډول ستونزو سره یې مخ کوي.

د غریبې او بیوزلی عوامل :

- د کپیتل (سرمایې) او تکنالوژۍ کمښت
 - پر زراعتي سکتور اتکاء (د پرمختللي صنعتي سکتور نه موجودیت)
 - د نفوس زیاتوالی.
 - په بهرنیو پوړونو باندې تکیه کول او سودي قرض اخستنه.
- په لاندې تصویر کې دغه موضوع ښه څرگنده شویده، کله چې کوم هیواد له بهرنیو

Error!

- د عاید(درآمد) کموالی
- له مادي وسایلو نه محرومیت
- د مواقعو کمښت
- تجاوزات، اله گوله
- بي وسي (اقتصادي،سیاسي.....)
- ټولنيز گوبښتوب(محرومیت)

هيوادونو څخه سوډي پور واخلي نو بيا مجبور دي چې د هغوی ځنې او امر او شروط هم ومني او نشي کولی چې په خپلو اقتصادي او سياسي پالیسيو کې پوره خپلواکي ولري .

غير ثابتې پالیسي (اقتصادي ، سياسي) يعنې د هر نوي حکومت د راتگ سره د نويو پلانونو عملي کول او پخواني پروگرامونه او پروژې په نيمه کې پريښودل او د سياسي عواملو له امله ور ته توجه نه کول.

- د زراعتي او صنعتي سکتورونو تر مينځ د همغږۍ نه موجوديت.
- په سوډ ولاړ اقتصادي (مالي) سيستم (د سوډ په وجه امير نور هم امير کېږي او غريب لپسې غريب کېږي)
- د پوهې او مهارتونو کموالی.

غريبي او بيوزلي په لاندې لارو سره له مينځه وړل کېدی شي :

- د پوهنې او تکنالوژۍ په پر مختگ سره

- د اسلامي تمويلولو (Financing) د وسايلوا و اسانتياو په حمايه کولو، پياوړي کولو او تشويقولو سره.
- د پرمختيايي پروژو په پلي کولو کې له کارگرو څخه زياتې گټې اخستنې سره.
- د ځمکې قوانين او اصول (د ځمکې د ملکيت عظمي حد ټاکل او يا د بیکاره ځمکې په موثر ډول کارول او مستحقينو ته ورکول

د اقتصادي پرمختگ د کچې (اندازې) لارې:

د اقتصادي پرمختگ د کچې معلومول مختلفي لارې لري لکه: د داخلي نا خالص محصول (GDP) وده ، د خلکو د ژوند د سطحې ښه کېدل، د غريب او امير تر مينځ د توپير کموالی او د يوه کس عايد (Per capita Income) او د بشري پرمختگ تر ټولو جامع کچه کونکی د بشري پرمختگ شاخص يا انډيکس دی (Human development Index)، په دې وروستيو کې د بشري پرمختگ ارزښت ته په پام سره په افغانستان کې د يوه کنفرانس په ترڅ کې چې د کابل په پوهنتون کې د افغانستان د څو وزيرانو او د UNDP د ځينو غړو په گډون جوړ شوی و گډون کوونکي د بشري پرمختگ د اهميت په اړه وگږيدل او په پای کې د نومبر مياشت د بشري پرمختگ د مياشتې په نامه ونومول شوه. څرنگه چې د پرمختگ د کچه کولو نورې طريقې اسانه او ساده دي ، تشریح ته اړتيا نه لري يوازې د بشري پر مختگ انډيکس يوڅه تشریح ته اړتيا لري او هغه په لاندې ډول سره څيړو:

د بشري پرمختگ شاخص يا انډيکس :

د اقتصادي پرمختگ د کچه کولو دغه واحد په کال ۱۹۹۰ کې د UNDP په وسيله معرفي شو او اوس په کلنيو راپورونو کې د پرمختگ همدغه واحد چاپيږي. د پرمختگ دغه کچه کونکی له ټولو پورته ذکر شوو نورو طريقو څخه غوره دی ، ځکه په دې کې د داخلي ناخالص محصول (GDP) يا د يوه هيواد د توليداتو څخه علاوه نور ټولنيز

فکتورونه هم په نظر کې نیول کېږي. د بشري پرمختګ شاخص یا انډیکس (Human Development Index) ټول هیوادونه د صفر او یوه په منځ کې د یوه واحد په اساس راولي، د اقتصادي پرمختګ دغه ارزيايي د پرمختګ په دريو «نهایی محصولاتو» ولاړه ده او هغه دري په لاندې ډول سره دي:

1) د صحي وضعیت یا د عمر داوږد والي کچه، د یوه هیواد دوگړو اوسط ژوند او دا د تولد نه پس د متوقع ژوند پوسيله اندازه کېږي.
تر ټولو کم اوسط عمر ۲۵ کاله فرض کېږي او تر ټولو زیات اوسط عمر ۸۵ کاله فرض کېږي او په لاندې ډول سره اندازه کېږي.

$$\text{له تولد نه وروسته احتمالي ژوند} = \frac{\text{اوسط متوقع ژوند} - ۲۵}{۸۵ - ۲۵}$$

اوسط احتمالي ژوند، د هغه هیواد د وگړو اوسط ژوند نیول کېږي. د افغانانو اوسط عمر 44,5 دی خو د بشري پرمختګ په نوي را پور کې چې په کال ۲۰۰۵ کې خپر شوي او سطر عمر تقریب ۲۴۶ کاله اټکل شوي دي. د ماشومانو د تولد په ترڅ کې د هر یو لکو میندو له جملې څخه ۱۶۰۰ میندې د صحي مراکزو د نه موجودیت له کبله له مینځه ځي او په هرو پنځو افغانانو کې یو د عصبي یا ذهني امراضو څخه کرېږي، او یوازې ۲۳٪ افغانان د صافو اوبو څخه برخمن دي (24). که مونږ دغه معلومات په نظر کې ونیسو نو له تولد نه پس د افغانانو احتمالي ژوند مساوي کېږي له 0.325 سره [1-25/85-44,5] 25

2) د پوهې (لیک لوست) کچه، دا د بالغو وگړو د لیک لوست او بنسټونو څخه ته د تګ په اوسط کلونو سره اندازه کېږي او له همدې نه د سواد یا پوهې انډیکس په لاس راځي

²⁴- د UN راپور د بشري حقوقو په اړوند، دي نیوز ورځپاڼه، اکتوبر 30/2005

د دغو پورته دوه انډیکسونو له جمع کولو څخه په دې ډول چې 2/3 وزن بالغ وگړو سواد او 1/3 وزن لومړني ابتدایي مکتب ویلو انډیکس ته ورکول کېږي، د بالغ وگړو سواد ته ځکه د پر وزن ورکول کېږي چې په پالیسیو او عملي کارونو کې نسبت ماشومانو ته دوی ډېره ونډه لري نو ځکه دوی په اقتصادي پرمختګ ډېره اغیزه لري.

$$\text{د سواد انډیکس} = \frac{\text{باسواده بالغان}}{\text{مجموعي بالغ نفوس}} + ۱۰۰$$

$$\text{د تعلیم پیلونکی} = \frac{\text{د هغو شاگردانو شمیر چې په یوه کال کې په بنسټونو کې شامل شوي دي}}{\text{د بنسټونو شمیر د عمر شاگردانو مجموعي شمیر}} + ۱۰۰$$

• د پوهې شاخص (انډیکس) = 2/3 (د سواد انډیکس) + 1/3 (د مکتب شمول انډیکس)
په افغانستان کې مکتب ته د ماشومانو د شاملولو کچه ۶۷% ته اوچته شويده، مگر د بنسټینه ماشومانو د مکتب شمول کچه ۴۰% ده (25). نا ویلي دي پاتې نه شي چې دغه شمیرې د انتقالی حکومت د دوران دي او پخوانۍ شمیرې لدی څخه هم کېښته دي.
۳. د ژوند سطحه (سطح زندگي) کومه چې اندازه کېږي په في نفر عاید سره (عمومي عاید تقسیم د یوه هیواد د نفوس).

په کال (2004/05) ۱۳۸۳ کې د افغانستان ټول ناخالص تولید (GDP) 5,683 ملیونه امریکایي ډالره و او په همدې کال کې د افغانستان نفوس ۲۶ ملیونه و نو په دې حساب سره د افغانستان د نفر د سر عاید (Per capita GDP) ۲۱۸ امریکایي ډالره راځي. په همدې ډول سره د کال (2005/06) 1384 لپاره د افغانستان ناخالص تولید (GDP) 7,058 ملیونه امریکایي ډالره اټکل (تخمین) شوي دي او په دې کال کې د افغانستان

²⁵- د UN راپور د بشري حقوقو په اړوند، دي نیوز ورځپاڼه، اکتوبر 30/2005

هيوادونو راپور (اقتصادي پرمختگ لست) په لاندې پته په انټرنېټ کې کتلی شی.

د بشري پرمختگ انډیکس (HDI)	د ناخالص تولید انډیکس	د پوهنې انډیکس	د احتمالي ژوند انډیکس	ناخالص تولید د نفر په سر	د لویانو د سواد کچه (%)	له زیږون نه وروسته احتمالي ژوند	د لویانو د سواد کچه (%)	د لویانو د سواد کچه (%)	د لویانو د سواد کچه (%)
لوړ بشري پرمختگ لرونکي اسلامي هیوادونه:									
0.867	0.88	0.87	0.85	19210	93.9	76.2	برونډاي دارالسلام	۳۳	
0.843	0.86	0.85	0.81	17170	88.5	73.9	بحرین	40	
0.838	0.85	0.81	0.86	16240	92.9	76.5	کویت	44	
0.833	0.88	0.83	0.78	19844	84.2	72	قطر	47	
0.824	0.90	0.74	0.83	22420	77.3	74.6	متحده عربي امارات	49	
د اوسط بشري پرمختگ لرونکي اسلامي هیوادونه:									
0.794	0.72	0.87	0.79	7570	81.7	72.6	لیبیا	58	

نفوس ۲۸ ملیونه اټکل شوی چې د نفر د سر عاید تقریبا ۲۵۲ امریکایي ډالره راځي (26)

د پورته دريو انډیکسونو له یو ځای کولو څخه په لاندې ډول سره د بشري پرمختگ انډیکس په لاس راځي:

د بشري پرمختگ انډیکس (HDI) = $1/3$ (د عاید انډیکس) + $1/3$ (احتمالي ژوند انډیکس) + $1/3$ (د پوهې انډیکس)

ځنې وخت د بشري پرمختگ د انډیکس په حسابولو کې د ډیموکراسۍ انډیکس هم شاملېږي، د بشري پرمختگ انډیکس همیشه د صفر او یوه په منځ کې راځي دغه د بشري پرمختگ د کچه کولو واحد ټول هیوادونه په دريو برخو ویشي.

a) د ټیټې بشري پرمختگ انډیکس (0-0.4)

b) د اوسط بشري پرمختگ انډیکس (0.5-0.79)

c) د لوړ بشري پرمختگ انډیکس (0.8-1.0)

له بده مرغه چې د افغانستان په اړوند بشپړه ډیټا نه ده موجوده نو ځکه د افغانستان د بشري پرمختگ انډیکس د نړۍ په لست کې وجود نه لري کوم معلومات چې ما کولی شوی تر لاسه کړم هغه مې پورته ذکر کړيدي. د نورو اسلامي هیوادونو د بشري پرمختگ په بنا طبقه بندي په لاندې ډول ده: (27)

دغه طبقه بندي د ۲۰۰۲ کال د ډیټا په بنا شویده، نا ویلي دي پاتې نه شي چې دغه شمیره په نړیواله سطحه شویده او د بشري پرمختگ په بنا دیوه هیواد نمبر یا شمیره بڼیې. په دغه لاندې لست کې یوازې اسلامي هیوادونه شامل دي او دا لست له انټرنېټ څخه د undp د بشري پرمختگ له راپور څخه را اخستل شویدی. د ټولې نړۍ د

²⁶ دغه معلومات د محترم ورو ضیاالرحمن څخه تر لاسه شوي چې د مالیې په وزارت کې د مالیاتو په برخه کې کار کوي. د افغانستان د مالي چارو په اړوند د نورو معلوماتو لپاره په دغه www.imf.org ویب پاڼه کې د افغانستان برخه کتلي شوی.

²⁷ د انټرنېټ لاندې پته د بشري پرمختگ د راپور لپاره کارولی شي:

http://hdr.undp.org/docs/statistics/indices/hdi_2004.pdf

101

0.653	0.61	0.62	0.73	3810	55.6	68.6	مصر	۱۲۰
0.620	0.61	0.53	0.72	3810	50.7	68.5	مراکش	۱۲۵
0.509	0.47	0.45	0.60	1700	41.1	61.1	بنگلدهش	138
0.505	0.48	0.52	0.51	1820	59.9	55.5	سودان	139
دټټټ يا لږ بشري پرمختگ لرونکي هيوادونه								
0.497	0.49	0.40	0.60	1940	41.5	60.8	پاکستان	142
0.482	0.36	0.50	0.58	870	49.0	59.8	يمن	149
0.466	0.36	0.59	0.44	860	66.8	51.6	نايجيريا	151

د لږ بشري پرمختگ لرونکو اسلامي هيوادونو شميره زياته ده او زياتره غريب افريقي هيوادونه [سينگال، تانزانيا، گمبيا، گيني بيساو، ايتوپيا، سيراليون] په کې شامل دي. لکه څرنگه موچي مخکې يادونه وکړه د افغانستان په اړوند د اړتيا وړ دټټټ نشته نو ځکه افغانستان په دغه لست کې ځای نه لري مگر بيا هم افغانستان د هغو هيوادونو په ډله کې راځي چې د لږ بشري پرمختگ انډيکس لرونکي دي (وروسته پاتي هيوادونه)، که چيرې مونږ د بشري پرمختگ د انډيکس په حساب د هيوادونو طبقه بندي د کال ۱۹۹۷ او ۲۰۰۲ سره پر تله کړو دا به جوته شي چې زياتره اسلامي هيوادونه په شا تللي [کويت د ۳۵ نمبر څخه ۴۴ ته تللی دی او پاکستان د ۱۳۸ نمبر څخه چې د اوسط بشري پرمختگ په ډله کې راځي ۱۴۲ نمبر ته په شا شوي چې په لږ بشري پرمختگ لرونکو هيوادوکې وشميرل شي] د اسلامي هيوادونو له جملې څخه يوازي سودان او بنگلدهش پر مختللي دي او د اوسط بشري پرمختگ د انډيکس لرونکو هيوادونو په ډله کې حساب شوي دي. [سودان د ۱۴۲ نمبر څخه ۱۳۹ ته پورته شوی، بنگلدهش د ۱۵۰ نمبر څخه ۱۳۸ نمبر ته ختلی دی دغه دواړه هيوادونه وړاندې په لږ بشري پرمختگ لرونکو هيوادونو کې شامل وو.]

100

0.793	0.75	0.83	0.80	9120	88.7	3V	ماليزيا	59
0.781	0.65	0.89	0.81	4830	98.7	73.6	البانيا	65
0.781	0.86	0.84	0.82	5970	94.6	74.0	بوسنیا او هرزگوينا	66
0.770	0.82	0.71	0.79	13340	74.4	72.3	عمان	74
0.768	0.81	0.71	0.79	12650	77.9	72.1	سعودي عربستان	7V
0.766	0.68	0.93	0.69	5870	99.4	66.2	قزاقستان	78
0.758	0.63	0.84	0.81	4360	86.5	73.5	لبنان	80
0.752	0.65	0.91	0.70	4798	97.2	67.2	مالديف	84
۰,۷۵۱	۰,۶۹	۰,۸۰	۰,۷۶	۶۳۹۰	۸۶,۵	۷۰,۴	ترکيه	۸۸
0.752	0.63	0.93	0.70	4300	98.8	66.9	ترکمنستان	86
0.750	0.62	0.86	0.76	4220	90.9	70.9	اردن	90
0.764	0.58	0.88	0.78	3210	97.0	72.1	آذربايجان	91
0.745	0.70	0.74	0.79	6760	73.2	72.7	تونس	۹۲
0.732	0.70	0.74	0.75	6690	77.1	70.1	ايران	101
0.726	0.52	0.86	0.79		90.2	72.3	فلسطين	۱۰۲
0.710	0.60	0.75	0.78	3620	82.9	71.7	سوريه	106
0.709	0.47	0.91	0.74	1670	99.3	69.5	ازبکستان	107
0.704	0.68	0.69	0.74	5760	68.9	59.5	الجزاير	108
0.701	0.46	0.92	0.72	1620	97.0	68.6	قيرغيزستان	۱۱۰
0.692	0.58	0.80	0.69	3230	87.9	66.6	اندونيزيا	111
0.671	0.38	0.90	0.73	980	99.5	68.6	تاجکستان	116

پرمختګ د اسلام له نظره :

ډاکتر عبدالرحمان يسري په کال ۱۹۸۱ کې اقتصادي پرمختګ د قرآن کریم د ۲۹مې سپارې د سوره نوح د لاندنيو آيتونو په رڼا کې بيان او څرګند کړ ويې ويل:

په اقتصادي معامله کې ګناه مه کوي يعنې ربا، احتکار، غرر او داسې نور ناروا اعمال پرېږدئ او په دې اړوند د الله (ج) څخه معافي وغواړئ (توبه و باسي) له ګناه څخه ليرې لاړشئ نو الله (ج) به دغه ټول کړاونه او ستونزې حل کړي او اقتصادي پرمختګ به مينځ ته راشي او امت به د پخواني اسلامي دوران غونډې اقتصادي پرمختګ وکړي.

نوموړې اقتصاد پوه دغه پورتنی مطلب له لاندې آيت شريف څخه اخستی دی:

﴿قُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا (نوح 10) يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا (نوح 11) وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبْنِيَنَّ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا﴾

ترجمه: نو ومې ويل دوی ته بښنه وغواړئ له ربه خپله بيشکه هغه (الله ج) دی ډېر بښونکی، راوبه ليرې باران پر تاسې باندې ډېر اوريدونکی (باران) او در ډېروي کومک به کوي له تاسې سره په مالونو او زامنو سره او وبه ګرځوي تاسې ته باغونه او وبه ګرځوي تا سوته ويالې .

نوموړې اقتصاد پوه په کال ۱۹۹۱ کې د اقتصادي پرمختګ بل تعريف په دې ډول وکړ: پرمختګ په ټولنيز او اقتصادي چاپيريال کې يو ساختماني بدلون دی چې د اسلامي قوانينو (شريعت) او اخلاقي ارزښتونو (عقيده) په نظر کې نيولو سره صورت نيسي او ورسره په يو وخت کې د مادي او معنوي اهدافو ترمنځ د لږمې موازنې په پام کې نيولو سره د عظمي او ممکن غوره توليد او وسايلو د په ځای استعمال پخاطر له بشري توليدي قوې او موجودو وسايلو څخه اعظمي کار اخستنه او استعمال يې.

اسلام مونږ ته حکم کوي چې ټول وسايل په موثر ډول په کار واچوو، خو له بده مرغه چې په اوسني حالت کې اسلامي هيوادونه ډاکار نه کوي، بلکه نور رنځونه لکه رشوت اخستنه او اداري فساد په کې زيات دي. په يوه حديث کې راځي

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْأَلُهُ فَقَالَ لَكَ

فِي بَيْتِكَ شَيْءٌ قَالَ بَلَى حَلَسْتُ نَلْبَسُ بَعْضَهُ وَنَبْسُطُ بَعْضَهُ وَقَدْ حَشَرْتُ فِيهِ الْمَاءَ قَالَ أَتْنِي بِهِمَا قَالَ فَأَتَاهُ بِهِمَا فَأَخَذَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِيَدِهِ ثُمَّ قَالَ مَنْ يَشْتَرِي هَذَيْنِ فَقَالَ رَجُلٌ أَنَا أَخَذَهُمَا بَدْرَهُمْ قَالَ مَنْ يَزِيدُ عَلَيَّ دَرَهُمْ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا قَالَ رَجُلٌ أَنَا أَخَذَهُمَا بَدْرَهُمَيْنِ فَأَعْطَاهُمَا إِيَّاهُ وَأَخَذَ الدَّرَهُمَيْنِ فَأَعْطَاهُمَا الْأَنْصَارِيَّ وَقَالَ اشْتَرِ بِأَحَدِهِمَا طَعَامًا فَإِنِذَهُ إِلَى أَهْلِكَ وَاشْتَرِ بِالْآخَرَ قَدُومًا فَأَتْنِي بِهِ فَفَعَلَ فَأَخَذَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَدَّ فِيهِ عُدَا بِيَدِهِ وَقَالَ أَذْهَبُ فَاحْتَطَبْ وَلَا أَرَاكَ خَمْسَةَ عَشَرَ يَوْمًا فَجَعَلَ يَحْتَطَبُ وَيَبِيعُ فَبَجَاءَ وَقَدْ أَصَابَ عَشْرَةَ دَرَاهِمٍ فَقَالَ اشْتَرِ بَبَعْضِهَا طَعَامًا وَبِبَعْضِهَا ثَوْبًا ثُمَّ قَالَ هَذَا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ تَجِيءَ وَالْمَسْأَلَةُ نُكْتَةٌ فِي وَجْهِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنْ الْمَسْأَلَةَ لَأَتَّصِلُحُ إِلَّا لِدِي فَقَرُّ مَدْفِعٍ أَوْ لِدِي غَرْمٌ مُفْطِعٍ أَوْ دَمٌ مُوجِعٌ 28

ترجمه له انس بن مالك رضي الله عنه څخه روايت دی چې له انصارو نه يو سړی نبی کریم صلی الله عليه وسلم ته راغی سوال يې ترينه کولو، نبی کریم صلی الله عليه وسلم ورته وفرمايل: په کور کې دې څه شته؟ هغه وويل هو يو لمخی دی په يوه برخه يې ځان پټوو، او يوه برخه يې په ځمکه غوروو، او يو جام دی په هغه اوبه کې څښو، ويې فرمايل هغه دواړه ما ته راوړه، انس رضي الله تعالى عنه وايي نو دواړه يې ورته راوړل، نبی عليه السلام په خپل مبارک لاس کې واخيستل، بيا يې وفرمايل: څوک دا دواړه اخلي، يوه سړي وويل زه يې په يو درهم اخلم، بيا يې دوه که درې ځلې وفرمايل: څوک يې له دې نه په زيات قيمت اخلي؟ يوه سړي وويل زه يې په دوه درهمه اخلم، نو هغه ته يې ورکړل او دوه درهمه يې واخيستل او هغه انصاري ته يې ورکړل او ورته ويې ويل: په يوه خپل کور ته خواړه واخله او په بل يو تير واخله او ما ته يې راوړه، هغه همداسې وکړل، نبی کریم صلی الله عليه وسلم په تير کې په خپل مبارک لاس لاستی واچولو او ورته ويې ويل څه د لرگو کار کوه او پنځه لس ورځې دې ونه گورم، هغه سړي د لرگو کار پيل کړ او خرڅول به يې، کله چې راغی لس درهمه يې گټلي وو، نو نبی عليه السلام ورته وفرمايل: په يو څه يې خواړه او په يو څه يې جامې واخله، بيا يې وفرمايل: دا تاته له هغه نه بښه دی چې په

ورخ دقيامت راشې او سوال دې په مخ کې داغ وي ، سوال کول د سختې خواړې، دروند پوراو دردونکې وينې (دیت) له څښتن نه پرته د بل چا لپاره وړ نه دی.

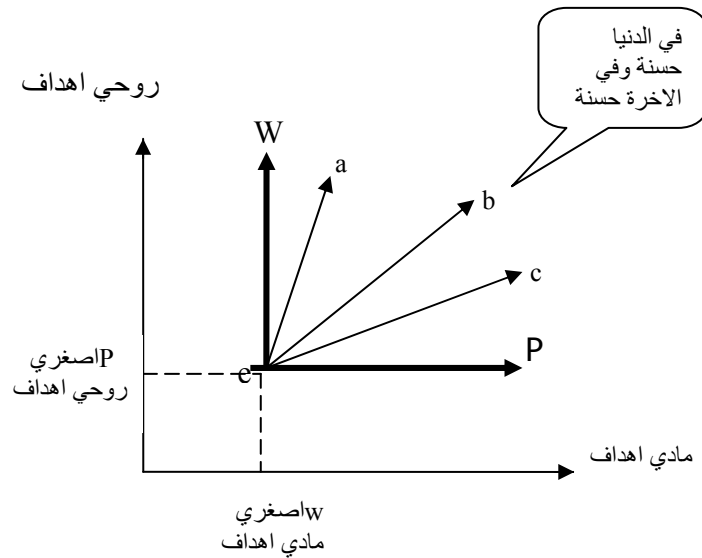
په يوه بل حديث شريف کې راځي:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ كَانَتْ لَهُ أَرْضٌ فَلْيُزْرِعْهَا فَإِنْ لَمْ يَزْرِعْهَا فَلْيُزْرِعْهَا أَخَاهُ²⁹

ترجمه: له جابر بن عبد الله رضي الله عنه څخه روايت دی وايي رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: څوک چې ځمکه ولري ويې دې کړي، که يې نه کړي، نو خپل مسلمان ورور ته يې دې ورکړي چې ويې کړي.

له پورتنیو احاديثو څخه دکار کولو، حلال رزق گټلو او د وسايلو د موثر استعمال اهميت څرگند يږي او اقتصادي پرمختگ هم په کار او د وسايلو په موثر استعمال پورې تړاو لري. داسلام له نظره اقتصادي پرمختگ بايد داسې وشي چې د مادي او روحي اړتياوو تر مينځ تعادل برقرار وي ځکه چې د سالم او کامياب ژوند لپاره دا دواړه ضروري دي ځنې خلک په دې نظر دي چې مسلمانان بايد آخرت ته ډير پام وکړي او په دنياوي کارونو ډير وخت ونه لگوي ، زه دا منم چې د مسلمانانو اصلي هدف آخرت دی مگر د آخرت تر لاسه کول هم زمونږ دنيا په ژوند پورې تړلی دی لکه امام غزالي (رح) چې وايي: ،، خراب الدنيا خراب الدين لان الدنيا مزرعة الآخرة ،، ژباړه: د دنيا خرابي د دين خرابي ده ځکه دنيا د آخرت توبنه ده.

او که مونږ په دنيا کې بڼه ژوند ولرو نو د آخرت د بڼه کېدلو مواقع موزياتي دي دا په هغه صورت کې چې که چيرې د الله په لاره کې خپلې پيسې ولگوو . د اسلام له نظره د يو شخص لگښت يا مصارف د لاتدي گراف په مرسته ښودل کېدای شي. په دغه شکل کې:

مونږ گورو چې نوموړی شخص بايد د دنياوي او اخروي لگښتونو په مينځ کې انتخاب وکړي که مونږ فرض کړو (30) د هغه صغري دنياوي اړتياوي (W)، او صغري اخروي اړتياوي (P) وي نو د هغه شخص د مصارفو د پيل نقطه (e) راځي . اوس د نوموړي شخص لپاره دوه لازې شته يوه دا چې د عايد له زياتيدو سره خپل لگښت په مادي اړتياوو زيات کړي يعنې د (e) له ټکي څخه پورته په افقي ډول سره د (P) په لور حرکت وکړي او روحي اهداف (د الله په لاره کې مصارف) په پخوانۍ صغري نقطه کې پريږدي دوهم دا چې دومره دنياوي لگښت وکړي چې دده د ژوند بقا ورباندې وشي او نور وخت او پيسې د الله په لاره کې ولگوي يعنې د (e) له ټکي څخه پورته د (W) په لور عمودي ډول حرکت وکړي . مونږ بايد دا په پام کې ولرو چې د الله په لاره کې لگښت د مادي اړتياوو د ترلاسه کولو له لگښت څخه ډير ارزښت (ثواب) لري مگر لکه څرنگه مو چې وړاندې عرض وکړ د دنياوي ژوند لپاره هم مصارفو ته اړتيا شته او بهتره لاره د روحي او مادي اهدافو په منځ کې

³⁰ - د روحي او مادي اهدافو ټاکنه هر شخص په خپله بڼه کولی شي او د هر شخص لپاره مختلفه پايله ده.

²⁹ - المصدر: صحيح مسلم، الكتاب: البيوع، الباب: كراء الارض، رقم الحديث: 2862

اسلامي ټولني د ناراحتۍ لامل گرځي.

3. د شريعت مطابق پرمختگ دا داوړد مهال حل دی يعنې مونږ بايد خپلې نظريې او تيورۍ ايجاد او تقويه کړو او په اسلامي اصولو ولاړې داسې تيورۍ او قوانين جوړ کړو چې زمونږ د هيوادونو دغه اوسنۍ بدبختي او وروسته پاتې والی له مينځه يوسي او له هغو غربي اصولو او قوانينو څخه کار وانه خلو کوم چې زمونږ له دين سره په ټکر کې دي.

ځنې غربي اقتصادي تيوريو ته کتنه

د اقتصادي پرمختگ په اړوند ډېرې تيورۍ او نظريې ورکړل شويدي مونږ په دې ځای کې يوازې درې تر څيرنې لاندې نيسو (31):

د سوسياليستي اقتصاد پوهانو نظريه:

1. سوسياليست اقتصاد پوهان په دې نظر دي چې د وروسته پاتې نړۍ د وروسته پاتې کېدو اصلي عوامل پرمختللي او بنسټلارگر هيوادونه دي چې د خپل تسلط په دوران کې يې ددغو هيوادونو پر شتمنيو باندې قبضه کړې وه او دوی يې اقتصادي پرمختگ ته نه دي پرېښودي، دوی عقیده لري چې وروسته پاتې هيوادونه په اقتصادي ډگر کې په کپيټالستي هيوادونو پوري تړلي دي.

³¹-د اقتصادي پرمختگ د تيوريو په اړوند د زياتو معلوماتو د ترلاسه کولو لپاره د Economic development کتاب څلورم فصل چې Michael P. Todaro ليکلی دی کتلی شی.

اوسط لگښت دی يعنې په پورته گراف کې eb وکتور په لاره باندې تلل غوره دي، چې د دنيا او آخرت دواړو برياليتوبونه ترلاسه شي (في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة)

څرنګه پرمختگ؟

په غربي او نورو غير اسلامي هيوادونو کې د اقتصادي پرمختگ تر څنګ خلکو خپله عقیده اعمال او کلتور هم بدل کړ او خپل کلتور يې له پامه وغورځولو لادينيت يې قبول کړ، دغه شان پرمختگ مسلمانانو ته د قبول وړ ندي. د پرمختگ په اړوند لاندې درې نظريې وجود لري:

1. خپل ځان د غربيانو په شان تبديل کړی يعنې څه چې هغوی کوي هغه تاسو هم وکړئ کومې اقتصادي تيورۍ چې هغوی په کار اچوي تاسو هم همغه وکاروئ. مګر مونږ په دې پوهېږو چې د طبيعي او اجتماعي علومو تر مينځ ډېر توپير وجود لري طبيعي فارمولې په ټوله نړۍ کې يو شان دي مثلاً: هايډروجن او آکسيجن چې سره يو ځای شي اوبه جوړېږي دا په امريکا او افغانستان کې يو شان نتيجه ورکوي مګر اجتماعي علوم چې اقتصاد هم له هغې جملې څخه دی يوه تيوري شايد په يوه ځای «غرب» کې ښه نتيجه ورکړي مګر په بل ځای کې «اسلامي هيوادونو او نورو وروسته پاتې هيوادو کې» شايد موثره او مفیده واقع نه شي. ځکه چې د غربي هيوادونو شرايط او زمونږ د هيوادونو وضعيت او حالات يو برابر ندي او زمونږ د وګړو عادات، عقیده او کلتور د هغوی له وګړو سره زيات توپير لري. بله اهمه خبره دا ده چې د مسلمانانو عقیده ثابته ده او په عقیده کې بدلون نه راځي نو ځکه مونږ د هغوی د ټولو اعمالو پيښې نه شو کولی.

2. دوه ګوني توب يا دوه مخي (Dualism): دا نظريه داسې وايي چې د خپلې ګټې لپاره په غربي اخلاقي اصولو ولاړې غربي تيورۍ د يوې مودې لپاره استعمالولی شو، خو دا د اوږد مهال لپاره ګټور او ممکن کار نه دی. ددې نظريې مطلب دا دی چې د اسلامي او غربي اخلاقو او عاداتو تر مينځ توازن وساتل شي، يو څه غربي اصول او ځنې خپل اصول په کار وچوو خو ددې بده اغيزه دا ده چې اخلاق او کلتور سره ګډوډوي او د

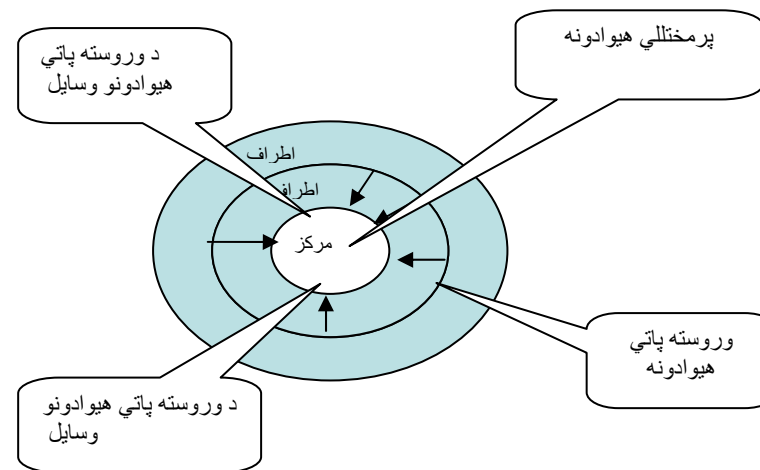
په وسیله یو هیواد وکولی شي د ملك داخلي وسایل په بڼه او موثره توگه وکاروي او په دې وسیله وکولی شي چې خپلې فابریکې په پښو ودروي مگر ددې مقصد لپاره په وارداتو لوړ ټکس لگول یوازې په هغه صورت کې په ځای اقدام دی چې د لنډې مودې لپاره وي خود اوږدې مودې لپاره داخلي فابریکې باید د پاره د پاره وپورته شي چې له بهرنیو تجارتي کمپنیو یا تجارتي توکیو سره آزاد رقابت وکړي او خپل معیار بڼه کړي.

ب: په حکومتي سکتور باندې تکېه کول او د خصوصي سکتور او آزاد مارکېټ د مکانیزم په ځای مرکزی پلان جوړونه، خو په یاد باید ولرو چې په هر څه حکومتي کنټرول مناسب نه دی د اسلام له نظره د خلکو شخصي آزادي سلېبول جواز نلري، د حکومت له خوا د غیر مفیدو اقتصادي فعالیتونو کنټرول او مخنیوی گټور تمامېږي لکه د انحصار (مناپولي) او داسې نورو له مینځه وړل او مخنیوی.

دغه تیوري سره له دې چې یو شمیر بڼه او گټور اړخونه لري خو په ځینو هیوادونو کې د سیاسي حربه په توگه وکارول شوي نو بڼه نتیجه یې ورنکړه او هغه هیوادونه بیا د آزاد مارکېټ د میکانیزم لوري ته لاړل. بله دا چې زیاتره غریب هیوادونه ددې توان نه لري چې په موثر ډول سره خپل وسایل وکاروي او خپلو هیوادوالو ته د کار شرایط برابر کړي نو ځکه دوی مجبور دي چې بهرنی پانگوني «نړیوالې کمپنۍ» ته په خلاص زړه ځای ورکړي سره له دې چې هغوی زیاتره په لومړنیو توکیو کې پانگه اچوي کوم توکې چې د دوی د کمپنیو د چلښت لپاره پکار وي او وروسته پاتې هیوادونو ته پر مختللي ټکنالوژي چې د اقتصادي پرمختگ لپاره اړینه ده په ډېره کمه اندازه نقلوي.

نیمگړې نمونه (The False-Paradigm Model)

دا د پرمختگ د نړیوال تکېه توب د تیوري دوهم شکل دی دغه نظریه ډېره انقلابي نه ده لکه څومره چې لومړنی ماډل و. ددغې ماډل له مخې د غریبو هیوادونو د وروسته والي اصلي لامل د پرمختللو هیوادونو له خوا د غلطو او غیر مناسبو مشورو ورکول دي، بله دا چې د وروسته پاتې هیوادونو د حکومتونو زیاتره لوړ پوړي چارواکي او اقتصاد پوهان

کپیټالستي هیوادونه د نړۍ اقتصادي او مالي مرکز او غریب هیوادونه یې اطراف جوړوي، د غریبو هیوادونو وسایل مرکز ته راوړل کېږي او د هغوی د اقتصادي پرمختگ لپاره استعمالېږي او امیر هیوادونه غریب هیوادونه په اقتصادي توگه سره تر خپل کنټرول لاندې ساتي. دوی دا هم وایي چې استعماري هیوادونه اوس هم د وروسته پاتې هیوادونو له وسایلو څخه کار اخلي او پدې اساس بنکېلاک دوام لري، خو دغه استعمار په پوځي توگه د وروسته پاتې هیوادونو په نیولو سره نه بلکې د نړیوالو کمپنیو (مولتي نیشنل کمپنیز) د مستقیمې او یا غیر مستقیمې پانگوني په وسیله تر سره کېږي. سوسیالیست اقتصاد پوهان د وروسته پاتې هیوادونو د پرمختگ په خاطر لاندیني دوه وړاندیزونه لري:

الف: په ځان متکي اقتصادي پالیسي پداسې ډول سره چې د هیواد د پرمختگ لپاره په خپلو کورنیو وسایلو ډېره تکیه وشي او په بهرنیو وارداتو لوړه مالیه ولگېږي تر څو کورنی صنعت او فابریکې په پښو ودرېږي او وده وکړي.

پر خپلو وسایلو د تکېه کولو اقتصادي پالیسي بڼه ده خو په هغه صورت کې چې د هغې

په غربي هيوادونو کې روزل شوي او لوړ تحصيلات يې په هغو هيوادونو کې کړيدي چې له غربي هيوادونو سره د ځمکې او اسمان توپير لري، نو ځکه دوی د خپلو هيوادونو په مشکلاتو او اقتصادي اړتياوو سم نه پوهيږي او دا ډله کوشش کوي چې همغه اقتصادي نظريې او قوانين دلته هم پلي کړي په داسې حال کې چې په دې هيوادونو کې د پرمختللو نظرياتو د پلي کولو لپاره شرايط برابر نه وي او د هغو مغلقو او پيچلو ماډلونو او نظريو په پلي کولو سره د توقع وړ نتايج لاسته نه راځي. ځکه د غربي هيوادونو جوړښت او ټولنه د پرمختللو هيوادونو سره توپير لري. دغه نظريه حقيقت ته ډېره نژدې ده د بيلگي په توگه زمونږ په هيواد افغانستان کې مونږ نشو کولی چې په پوره ډول سره هم هغه نظريه عملي کړو کومه چې په غربي هيوادونو کې پلې شويده، شايد چې دغه تيوري او ماډلونه به د هغو لپاره صحيح وي خو مونږ نشو کولی چې ټوله نظريه بې له قيده او شرطه دلته پلې کړو ځکه زمونږ ټولنه يوه اسلامي ټولنه ده او ځان ته اصول او قواعد لري او که هغه په پام کې ونه نيول شي نو بد عواقب به ولري لکه د مرحوم امان الله خان پاچا د چټک اقتصادي پرمختگ د پاليسيو په مقابل کې چې افغانانو عکس العمل وښود په همدغه شکل که غربي اقتصادي نظريه زمونږ په حکومت باندې په لنډ وخت کې وتپل شي ښه عواقب به ونه لري. متاسفانه زمونږ په هيواد کې چون قدرت د مرکزي حکومت په لاس کې نه دی هره غير دولتي موسسه او بهرني حکومتونه د ښځو د مساوي حقوقو او آزادۍ ډنډورې غږوي او هر اړخ د خپلې خوښې او اهدافو مطابق د ښځو له آزادۍ او حقوقو نه ځانگړی تعبير لری بيله دې چې اسلامي اصول او زمونږ کلتور او دود په نظر کې ونيسي. افغانان اوس په ډېرو بدو شرايطو کې ژوند کوي او په لومړي قدم کې بايد نور اړين مشکلات حل کړي شي او وروسته دې خواته لازم او مناسب پام وکړي او که اوس دې خبرو ته ډېره توجه وشي دا به د هغه متل سره برابره خبره وي چې وايي: "يو د لوږې څخه مري او بل يې په سر پورې پراتي گوري".

۲) د متوازي ودې تيوري

دغه تيوري د ښاغلي ر. نورکسه او ر. روډن (R.Rodan او R.Nurkse) له خوا وړاندې شویده، دوی وايي چې د غربي هيوادونو د نه پرمختگ علت د يوه معاصر صنعتي سکتور نه موجوديت دی. اوس سوال دا دی چې يو وروسته پاتې هيواد څرنگه کولی شي پرمختگ وکړي؟ دا په تدريجي ډول سره هم شونې ده ځکه چې ځنې اقتصاد پوهان فکر کوي چې په ټولو سکترونو کې د متوازي ودې له ستراتيژۍ پرته د يوه هيواد صنعتي کېدل ناشوني دي پدې معنی چې په يوه وخت کې مختلفې فابريکې جوړې شي ترڅو د يوې او بلې د اړتيا وړ شيان توليد شي ځکه د يوې فابريکې توليدي توکي ځنې وخت د بلې فابريکې خام مواد تشکېلوي، نو دغه د متوازن رشد، انکشاف يا پرمختگ تيوري يوه "لويه ټيله" (Big Push) بڼي يعنې په يوه وخت کې ډېرې فابريکې جوړول او په لويه پيمانه پانگونه اچول دغه کار به د غربي هيوادونو وروسته پاتې والی له مينځه يوسي. ۱۹۶۰ کلونو په دوران کې د پرمختگ دغې تيورۍ د ډېرو اقتصاد پوهانو او پاليسۍ جوړونکو نظر ځانته راغلب کړ او غربي هيوادونو هيله کوله چې په دې وسيلی سره به دوی له وروسته پاتې والي څخه نجات پيدا کړي. خو په عمل کې ددې تيورۍ پلي کول ډېرگران وو ځکه ددې تيورۍ مطابق بايد په لويه پيمانه پانگونه وشي او دا ډېرو پيسو ته اړتيا لري څرنگه چې په غربي هيوادونو کې د بسپنې کچه ډېره کمه ده نو ځکه دوی د اړتيا وړ پيسې نه لري. ځينو اقتصاد پوهانو ددې حل دا وگڼلو چې له نورو هيوادونو څخه پور واخلي، دغه پور اخستنې دتوقع وړ نتايج تر لاسه نه شواي کړي او غريب هيوادونه نور هم دسودي پور تر بوج لاندې راغلل او دغه عمل (سودي پور) ددې هيوادونو اقتصادي پرمختگ نور هم گران کړ. ځکه په ډېرو هيوادونو کې هغه پيسې چې د پور په ډول له بهرنيو هيوادونو څخه تر لاسه شوې وې په سم ډول سره ونه کارول شوې او په ځينو هيوادونو کې چارواکو په خپلو جیبونو کې واچولې. له بله پلوه وروسته پاتې

هيوادونه په اقتصادي توگه د پاره بشري قوا نه لري، د وروسته پاتې هيوادونو مثال د يوه وړو کي ماشوم دی څرنگه چې ماشوم هم په يو ځل زيات خواږه نشي هضمولى همدغه شان وروسته پاتې هيوادونه هم په يو ځل پرمختگ «يو دم ډيرې پيسې او ډيره پانگونه په موثر ډول نشي استعمالولى» نشي کولى بلکې په تدريجي ډول سره دا کار شونى دى.

د اقتصادي پرمختگ د غربي تيوريو په اړه خو وروستى خبرې:

هيشوک له دې څخه سترگې نه شي پټولى چې غربيانو په ټولو علمي برخوکې ډېر پرمختگ کړيدى او مونږ هم د دوى له علومو څخه د قدر وړ استفاده کولى شو خو مونږ بايد په دې پوه شو چې اقتصادي علوم او تيوري د فزيکې علومو په شان نه دي چې يوه فارموله او ماډل په هر ځاى کې يوه نتيجه ورکړي، هغه که امريکا وي او که افغانستان د مثال په توگه د هايدروجن او اکيسجن د يوځاي کولو څخه اوبه مينځ ته راځي، خو په اجتماعي علومو کې خبره داسې نه ده ځکه چې د مختلفو هيوادونو د وگړو دود او کلتور سره مختلف دى او همدارنگه اقتصادي حالات هم ډېر توپير سره لري نو ځکه ډير داسې پيښيرې چې يوه اقتصادي تيوري په يوه ځاى کې ډېره گټوره وي مگر په بل هيواد کې هغه رنگه نتيجه نه ورکوي. دغه مطلب په لاند ټکو کې خلاصه کولى شو:

- کومې اقتصادي تيورۍ چې غربيانو جوړې کړيدي هغه د هغوى د هيوادونو د حالاتو او د عوامو د ارزښتونو او کلچر په بنسټ جوړې شويدي او هغه تيورۍ په بشپړه توگه په اسلامي هيوادونو کې د پلي کولو وړ نه دي او که پلي هم شي بيا د توقع وړ نتيجه

نه ورکوي.

- د اسلامي هيوادونو ډېر اقتصاد پوهان او پاليسي جوړونکي چې په حکومتي چاروکې فعال رول لوبوي څرنگه چې دوى په غربي او پر مختللو هيوادونو کې زده کړې کړې او هملته روزل شويدي، نو دوى په دې هڅه کې وي چې همغه غربي تيوري په خپلو هيوادونو کې پلي کړي او بله دا چې دوى ددې هيواد د ټولنيزو او ديني مسائلو په اړه ښه معلومات نه لري نو ځکه دې اړخ ته د اړتيا وړ توجه نه کوي چې په دې وجه د دوى هلې ځلې موثرې او گټورې نه تماميږي.

- د غربي هيوادونو د متخصصنو لخوا د وړاندې شوو هغو پاليسيو او مشورو پلي کول چې زمونږ له کلتور او ديني اصولو سره په ټکر کې دي د اقتصادي پرمختگ پر ځاى د کورنۍ اړې دوږې د رامينځ ته کېدو سبب گرځي.

- د اسلامي هيوادونو د وروسته پاتې کېدو اصلي عامل دا دى چې دوى خپل وسايل په موثر ډول سره نه کاروي او ددې تر څنگ دوى موثره او تريننگ (روزل) شوي بشري قوه نه لري نو دوى بايد د بشري قوى يا ځواک خوا ته ډيره پاملرنه وکړي. ځکه که مونږ پرمختللي ټکنالوژي پيدا هم کړو د هغې دکارولو او چلولو لپاره به بيا هم د نورو هيوادونو متخصصينو ته اړ وو.

په دغه آیت کې ویل شوي چې بې شکه ستاسې امت یو واحد امت دی، یعنې ټول مسلمانان باید سره یو وي او په خپلو مینځونو کې سره اتفاق او یووالی ولري. یووالی له اقتصادي همکارۍ نه غوره دی ځکه په یووالي کې اقتصادي همکاري هر ورو شامله ده مگر په اقتصادي همکارۍ کې د یووالي شاملیدل حتمي نه دي.

د اسلامي هیوادونو تر مینځ د اقتصادي یووالي «ائتلاف او همکارۍ» لپاره باید دا په پام کې ونیول شي چې هیڅ هیواد دا حق نه لري چې د غیر اسلامي هیوادونو په شان داسې اقتصادي اصول او طریقې وکاروي چې خپل ګاونډي اسلامي هیواد ته زیان ورسوي، بلکې باید داسې لارې چارې ولټول شي چې دواړو هیوادونو ته په کې ګټه وي او که چیرې بیا هم داسې یو هیواد پیدا شي چې د بل مسلمان هیواد په زیان اقتصادي پالیسي وکاروي هغه باید له اقتصادي اتحاد څخه لیرې کړي شي. ددې تر څنګ باید یوه مناسبه لار (ستراتیژي) تیاره شي او په لویه پیمانته په ټولو هغو هیوادونو کې پلي کړي شي چې په دغه اقتصادي اتحادیه کې غړیتوب لري. ددې تر څنګ تجارتي، مالي او پولې پالیسي باید د اسلامي قوانینو او احکامو په رڼا کې جوړې شي او په پټو سترګو باید د غربي تیوريو په پلي کولو پسې منډې ونه وهل شي، کومې چې یوازې د دوه اړخیزې ګټې په خاطر پلي کېږي او روا او ناروا ته پکې پام نه کېږي.

په اقتصادي برخه کې پر نورو تکېه کول او پایلې یې:

د اوسنۍ اسلامي نړۍ زیاته برخه په نړیواله کچه د غریبو او وروسته پاتې هیوادونو له ډلې څخه شمیرل کېږي او له ټولو هغو مشکلاتو سره لاس او ګریوان دي چې نور غیر اسلامي غریب هیوادونه ورسره مخ دي. د بیلګې په توګه صادرات یې زیاتره خام مواد دي او په لومړنیو تجارتي توکپو باندې تکېه لري او واردات یې خوراكي مواد، اړین شيان او نور استهلاکي توکي دي او په کمه اندازه تکنالوژي او ماشین آلات تشکېلوي. له دغه تجارتي بڼې څخه دا څرګندېږي چې اسلامي هیوادونه په غربي او غیر اسلامي هیوادونو باندې متکې دي. او دغه اقتصادي تکېه د تاریخي شالید په وسیله نوره هم

شپږم فصل

د اسلامي هیوادونو تر مینځ اقتصادي همکاري (ائتلاف) (32)

د یو ګروپ هیوادونو تر مینځ اقتصادي همکاري یا ګډه مرسته د پوره اقتصادي اتحاد معنی ورکوي. اقتصادي اتحاد په دوه ډوله دی، بشپړ اقتصادي ائتلاف او جزوي یا غیر کامل اقتصادي اتحاد. په بشپړ اقتصادي ائتلاف کې ګډ مارکېټ، آزاده سوداګري، ګډه اقتصادي مرسته او داسې نور ټول شامل دي او په انفرادي ډول سره دا په غیر مکمل اقتصادي اتحاد یا په تدریجي اقتصادي اتحاد کې شاملېږي.

د اسلام له نظره هر هغه کوښښ د منلو او ستایلو وړ دی چې په هغې سره د اسلامي هیوادونو تر مینځ اړیکې ښې کېږي او د مسلمانانو تر مینځ د یووالي سبب شي. الله تعالیٰ په قران کریم کې فرمایي:

[وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاَلْعَدُوًّا وَاَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ] (المائدة: 1)

ترجمه: او مرسته کوئ تاسې یو تر بله په نیک کار او تقویٰ کې او مه کوئ تاسې مرسته (مدد) یو تر بله په ګناه او په عدوان (ظلم تجاوز).

په دغه مبارک آیت کې الله تعالیٰ مسلمانانو ته امر کړی چې یو له بل سره د خیر په کار کې مرسته وکړي او په بد عمل کې له مرستې څخه منع کړی شوي دي.

په بل آیت شریف کې فرمایي:

[إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِي] (الأنبياء: 91)

³²دغه ټول فصل د ښاغلي دکتور عبدالرحمان یسري د کتاب (Studies in the Science of Islamic Economics) د دولسم فصل څخه را اخستل شوی، او ددغه موضوع عنوان دی Forward Positive Economic Integration Among Islamic Countries

اصولو او ارزښتونو ته غاړه کېږدي دغه مشکلات به ورو په ورو کم او حل شي. په هر ډول سره اوس په لنډ وخت کې د اسلامي نړۍ تر مینځ بشپړ اقتصادي اتحاد ناشونی بریښي خو جزوي اقتصادي همکاري او یووالی ممکن دی، د بشپړ یووالي لپاره یو څه وخت ته اړتیا شته. په دې اړوند ځنې غټې پروژې هم په کار اچول شويدي لکه د عربو مشترک مارکېټ او داسې نور مگر ډېرې بریالۍ نه بریښي.

د اقتصادي ائتلاف په مخ کې ولاړ خنډونه:

د اقتصادي ائتلاف په لار کې پراته خنډونه په لاندې ډول دي:

1. په اسلامي هیوادونو کې غیر اسلامي قوانین او ارزښتونه کوم چې په طبیعي ډول سره غیر اسلامي ادارې او پالیسۍ پیاوړې او حمایه کوي.
2. په اسلامي نړۍ کې پیاوړی او فعال غیر اسلامي بانکي سیستم کوم چې تر ډیره د غربي نړۍ له بانکي سیستم سره تړلی دی.
3. د اسلامي نړۍ د تجارت اوسنی جوړښت (ترکېب)، د کوم په بنا چې اسلامي هیوادونه په اقتصادي توګه په غربي هیوادونو تکېه لري.
4. د اسلامي هیوادونو هغه رسمي قوانین کوم چې د کارگرانو آزاده راشه درشه منع کوي او د مسلمانو کارګرو لپاره پکې هیڅ استثنا نشته. مسلمانو کارګرو ته اجازه نشته چې په آزاده توګه له یوه اسلامي هیواد څخه بل اسلامي هیواد ته لاړشي، دا د اقتصادي یووالي او ائتلاف په وړاندې تر ټولو لوی خنډ دی.
5. په اسلامي هیوادونو کې د مسلمانو کارو بار کوونکو یا سوداګرو لپاره د ترجیحي چلند نه موجودیت.

د اقتصادي ائتلاف (یووالي) لارې:

له پورتنی بحث څخه دا نتیجه اخلو چې په اسلامي نړۍ کې یو دم د اقتصادي ائتلاف یا یووالي مینځ ته راتګ ناشونی دی، ځکه د اقتصادي ائتلاف مخالفې قواوې ډېرې دي او

څرګندیدای شي. په تاریخي ډول سره دا ښکاره خبره ده چې استعماري هیوادونو په اسلامي هیوادونو کې د استعمار په دوران کې او له هغه څخه وروسته د مستقیمې پانګونې او یا مرستې په وسیله سره د هغو خامو او لومړنیو تجارتی توکو تولید تقویه کړیدی د کومو لپاره چې د دوی فابریکو او خلکو اړتیا لرله.

اسلامي هیوادونه باید په پرمختللو هیوادونو باندې خپله اقتصادي تکېه کمه کړي او په خپل مینځ کې یو له بل سره همکاري وکړي او د خپلو صادراتي توکو ترکېب باید پراخ کړي. او تر څو پورې چې د اسلامي هیوادونو اقتصاد په غیر اسلامي هیوادونو پورې تړلی وي، تر هغې پورې د اسلامي هیوادونو تر مینځ پیاوړې اړیکې مینځ ته نشي راتلی او اقتصادي یووالی یې مشکل دی.

اقتصادی یووالي ته لیوالتیا او په مخ کې پراته خنډونه:

په ډېرو اسلامي هیوادونو کې د تیرو دریو لسیزو حالات او داخلي بدلونونه د عوامو له اړخه د اسلامي شرعي اصولو د پلي کولو او د اسلامي امت د یووالي لیوالتیا په ګوته کوي ددې تر څنګ د ځینو اسلامي هیوادونو حکومتونو هم هڅه کړې چې په نړیواله کچه یو اسلامي ځواک جوړ کړي. په ډیرو هیوادونو کې نړیوال اسلامي کنفرانسونه جوړ شول او یو شمیر نوې اسلامي ادارې او ټولنې جوړې شوې. دغه ټولې هڅې ددې ښکاره ثبوت دی چې د اسلامي هیوادونو وګړي او حکومتونه هڅه کوي اسلامي شریعت پلی کړي او خپل پخوانی یووالی او برم بیا تر لاسه کړي.

مګر ددې تر څنګ د اسلامي هیوادونو تر مینځ ډېر سیاسي اختلافات او توپيرونه هم شته چې د ددوی د یووالي او اقتصادي همکاري په مخ کې خنډ ګرځي چې ددې ښه بیلګه د عراق ایران جنګ، د افغانستان او پاکستان تر مینځ په سرحدی سیمه لاندې او داسې نور مشکلات دي. زیاتره دا ډول لاندې اسلامي هیوادونو په خپله نه دي جوړې کړې بلکې د استعماري قوتونو او هیوادونو له اړخه ورته جوړ شويدي تر څو خپلو شومو مقاصدو ته پرې ورسېږي، خو مونږ دا ویلی شو کله چې اسلامي نړۍ خپلو اسلامي

کې وفادار او رښتیني ونه اوسو. خودا باید ووايو چې په پوره ډول سره د شریعت پلي کول یو څه وخت ته اړتیا لري او دا به په تدریجي ډول سره صورت نیسي ، ځکه دم مهال اسلامي هیوادونه له شریعت څخه لیرې پاتې دي او په ټولو اقتصادي چارو کې شرعي احکام پلي کول حتما یو څه وخت ته اړتیا لري. تر اسلامي شریعت لاندې به شخصي شتمني په امن وي ، انحصار (مناپولي) ، احتکار او داسې نور اعمال به په ټولنه کې ځای ونه لري ، زکات به په موثر ډول سره ټولېږي او مصرفیږي. په اسلامي نړۍ کې به ټولې غیر اسلامي ادارې او پالیسی د پښو ټینګولو ځای له لاسه ورکړي او د هغې بدیلې اسلامي ادارې به یې ځای ونیسي. یوه ډېره خطرناکه پدیده چې اوس اسلامي هیوادونه ورسره لاس او ګریوان دي د ټولنیز دوه ګوني توب یا دوه مخۍ (Sociological Dualism) پدیده ده او هغه په دې ډول سره چې ځنې خلک د اسلام د مبین دین اصول او قوانین له غربي تهذیب ، ارزښتونو او اصولو سره ګډوي او له دواړو څخه هر هغه څه چې د دوی خوښ وي اخلي او پلي کوي یې ، چې ددغه ډول اعمالو بڼه بیلګه زمونږ د هیواد په پلازمینه (کابل) کې د خلکو په لباس او اعمالو کې بڼه لیدل کېږي. د اسلامي او افغاني اصولو او ارزښتونو او کلتور پلي کول ددې له پاره اړین دي چې مونږ په دې وتوانېږو چې په خپله پالیسی جوړونه کې خپلواکه و اوسو او د غربي کلتور او ارزښتونو تر اغیزی لاندې نه وو تر څو داسې پالیسی جوړې شي چې اسلامي هیوادونه یو له بل ته سره نژدې کړي.

دوهمه مهمه مسئله چې باید په لومړۍ مرحله کې حل شي هغه په غیر اسلامي هیوادونو باندې د اسلامي هیوادونو اقتصادي تګلاره ده ، مونږ (اسلامي هیوادونه) باید زیار وباسو تر څو پر غربي او غیر اسلامي هیوادونو باندې متکې پاتې نشو خصوصاً په اقتصادي ډګر کې بلکې دوی باید د وارداتو په عوض فابریکې (Import Substitution Industries) جوړې کړي. په دې معنی کوم تجارتی توکي چې دوی یې واردوي د هغې د تولید لپاره اسلامي هیوادونه باید د تولید فابریکې جوړې کړي. داسلامي قوانینو پلي کول به د سودي بانکونو ټیغ هم ورټول کړي، کوم چې د اسلامي اقتصاد د پلي کولو او

مونږ یې له پامه نشو غورځولی. نو کوم اسلامي هیوادونه چې غواړي اقتصادي ائتلاف وکړي باید لاندیني ټکي په پام کې ونیسي:

لومړۍ لار: دوی (اسلامي هیوادونه) یو اوږد مهاله مرحله وار پروګرام پیل کولی شي لکه څرنګه چې اورپایي اتحادیې همداسې کړي وو. تر څو په پای کې پوره اقتصادي ائتلاف ته لاره هواره شي. په دې ډول په لومړي پړاو کې آزاده اسلامي تجارتی ساحه جوړیدی شي او بیا په دوهم پړاو کې اسلامي ګمرکي اتحادیه جوړیدی شي او داسې نور. دوهمه لار: دا ده چې اسلامي هیوادونه په لومړي قدم کې او مخکې لدینه چې بل څه وکړي د یوې اسلامي استراتیژۍ په وسیلې سره مخالف ځواکونه او د اقتصادي ائتلاف مخالفې قواوې او فعال ځواکونه له مینځه یوسي. په دوهم قدم کې زه دا وړاندیز کوم چې اسلامي هیوادونه هغه ټول بندیزونه له مینځه یوسي کوم چې د اسلامي هیوادونو تر مینځ د کارګرو او کپیتل (سرمایې، ماشین آلاتو) د آزاد تګ راتګ مخه نیسي

د اسلامي بشپړ ائتلاف یا یووالي د لاسته راوړلو دریم قدم یا دریمه مرحله (پړاو) د تجارتی ، پولي او مالي پالیسیو د یو کولو پړاو یا مرحله ده او ددې هدف د حاصلولو لپاره پدې کی د پرتو ټولو ځنډونو او مشکلاتو له مینځه وړل ضروري دي تر څو د اسلامي هیوادونو پرمختګ او هوساینه ترلاسه شي. د پورته دريو وړاندې شوو وړاندیزونو (مراحلو) تشریح په لاندې ډول ده.

1. لومړۍ مرحله: د اقتصادي ائتلاف د اهمو مخالفو قواوو له مینځه وړل:

د اقتصادي ائتلاف ضد اهمې قواوې په حقیقت کې له هغو غیر اسلامي قوانینو ، ارزښتونو او ادارو څخه سرچینه او مرسته اخلي کوم چې په اسلامي هیوادونو کې اوس شتون لري. ددې په خاطر باید ګړندي قدمونه اوچت شي چې په اسلامي هیوادونو کې اسلامي قوانین او ارزښتونه بیا را ژوندي کړي شي. دا به بایزه وي چې مونږ د اسلامي هیوادونو تر مینځ د اقتصادي ائتلاف هیله وکړو خو د اسلامي شریعت په عملي کولو

2. دوهمه مرحله: د بشري فکتور آزادي او موبلايزيشن

له بشري فکتور څخه زموږ هدف انسان دی، په بشري ځواک يا فکتور کې کارگر، تخنيک لرونکي (ټکنيشن)، مينجران اداره کوونکي، ساينس دانان او صنعت کاران ټول شامل دي. د مثبت اسلامي اقتصادي ائتلاف (يووالي) لپاره د بشري فکتور آزادي يو اړين شرط دی. داسې که چيرې په اسلامي نړۍ کې د يوه هيواد کارگر وخواړي چې په بل اسلامي هيواد کې کار وکړي نو هغه ته بايد هملته د کار کولو اجازه ورکړل شي او په دې سره به دواړه هيوادونه (له کومه چې کارگر ځي او چيرته چې کارکوي) گټه وکړي ځکه کوم هيواد ته چې کارگر ځي ددې معنی ورکوي چې هلته کارگران کم دي نو د هغوی د فابريکو د چلونې لپاره بهرنیو کارگرو ته اړتيا ليدل کېږي او دغه کارگر به بيا په خپلو هيوادونو کې خپلې کورنۍ په مالي توگه حمايه کوي. متاسفانه چې په اوس وخت کې اسلامي هيوادونه اجازه نه ورکوي کارگران په ازاده توگه له يوه نه بل هيواد ته لاړ شي او په دې وجې سره ډېر تکړه اسلامي علماء، ساينس پوهان، اقتصاد پوهان او نور په لويديځو هيوادونو کې د کار کولو هڅه کوي او هغوی هم ورته په خپلو هيوادونو کې د اوسيدو شرايط برابروي. ددې پرځای چې نوموړي د اسلامي هيوادونو په پرمختگ کې برخه واخلي د غربي هيوادونو په اقتصادي پرمختگ کې ونډه اخلي، دغه مشکل ته په اقتصادي ژبه د پوهې د خاوندانو هجرت (Brain Drain) وايي چې معنی يې دا ده له هيواده تکړه بشري قوه وځي او بیکاره هغه چې په څه نه پوهيږي د هيواد د ننه پاتې کېږي. له نيکمرغه چې دوه درې کاله وړاندې د سعودي عربستان حکومت يوه نوې پاليسي جوړه کړه چې د هغې په ترڅ کې يې د لوړو زده کړو لرونکو کارگرو ته چې فعالاً په سعودي کې کار کوي د تابعيت ورکولو اجازه ورکړه. مونږ له دې څخه هم سترگې نه شو پټولی چې که بشري فکتور آزاد کړی شي ځنې هيوادونه لکه عربي نړۍ به له يو څه مشکلاتو سره مخ شي ځکه د غريبو اسلامي هيوادونو کارگر لکه د بنگلديش،

افغانستان، پاکستان او داسې نور به ډېر زيات هغو هيوادونو ته مخه کړي. مگر ددې مشکل د حل لپاره اسلامي هيوادونه کولی شي چې مرحله واره پاليسي جوړه کړي په داسې شکل چې په لومړۍ مرحله کې يوازې د لوړو زده کړو درلودونکي لدې آزادي نه برخمن شي او ورپسې د ټيټو زده کړو لرونکي او يا په پيل کې د څو ورته شرائطو لرونکو اسلامي هيوادونو تر مينځ بشري قوه ازاده کړي شي او ورپسې وروسته ټوله اسلامي نړۍ په کې ورگډه شي.

3. دريمه مرحله: د اسلامي گمرکي او اقتصادي پاليسيو يووالي

په دغه مرحله کې اسلامي هيوادونه په مستقيم ډول سره د اقتصادي ائتلاف د ترلاسه کولو لپاره درې لازې يا وسيلې په کار اچولی شي. لومړی د اسلامي اصولو په عملي کولو سره د گمرکي پاليسيو يووالی او د اسلامي گمرکي اتحادیې جوړونه.

دوهم د اسلامي هيوادونو د توليدي توکبو هماهنگي (همغري) (د نسبي غوره والي په اساس Comperative advantage). د نسبي برتری. طريقه ديتنه وايي کوم هيواد چې يوشی د بل هيواد په پرتله په کم قيمت او ښه جنسيت توليد کولی شي هغه بايد د هم هغه تجارتي توکبو په توليد کې تخصص وکړي او يا بالعکس بل هيواد بايد د هغو شيانو په توليد کې تخصص وکړي چې په پرتليزه توگه د هغې د ښه توليد توان لري او بيا دوی کولی شي چې د آزاد تجارت په وسيله خپلې اړتياوې رفع کړي.

درېم په دې موخه د اقتصادي پاليسيو يووالی او هماهنگي چې د اقتصادي ائتلاف يا يووالي هدف پوره کړی شي. ددې ترڅنگ دا هم بايد ومانو چې په اسلامي هيوادونو کې د شريعت په پلي کولو سره به له مارکېټ نه انحصار داري (مناپولي) ورکه شي او په مارکېټ کې د شرعي احکامو د پلي کولو په منظور به اسلامي هيوادونه ديتنه اړ وي چې د اقتصادي پاليسيو د انسجام گټه اداره جوړه کړي. نوموړې اداره به په اسلامي

هيوادونو کې د نرخونو د خپرونو، په مارکېټ کې د احتکار، انحصار داری او داسې نورو غیر شرعي معاملاتو دمخنيوي دنده په غاړه لري.

4. د مالي او پولې پالیسيو يووالی (کوارډېشن) او د ګډه پلان اړتیا:

د اسلامي هيوادونو ترمنځ د مالي او پولې پالیسيو انسجام او يووالي ته ډېره اړتيا ليدل کېږي ځکه اسلامي اقتصاد يو بې سوده (Interest) اقتصادي سيستم دی نو ددې لپاره د پيسو ارزښت ثابت ساتل ډېر اړين دي. د پيسو د ارزښت په ثابت ساتلو سره به په اسلامي هيوادونو کې د پانګونې لپاره ښه شرايط برابر شي او ددې ترڅنګ به د افلاسيون مخه نيول شوې وي چې پر اقتصاد د هغې ناوړه عواقب او مضر اثرات مخکې ذکر شويدي. حکومتونه بايد په بانکي سيستم باندې خپل کنټرول وساتي ترڅو د پيسو ارزښت کنټرول او ښه اداره کړی شي.

اوس راځو مالي پالیسي ته معلومه دي وي چې ټکس او د حکومت لګښت تر مالي پالیسي لاندې راځي، په اسلامي مالي پالیسي کې زکات ډېر اهم رول لري حکومت بايد زکات راټول کړي او په مستحقينو باندې يې وويشي په دې لړ کې اسلامي هيوادونه بايد په ګډه سره هڅې وکړي ترڅو د زکات د ښې ادارې لپاره موثر ګامونه اوچت شي او زکات د غريبې او بېوزلې د له مينځه وړلو لپاره وکارول شي. د اسلامي هيوادونو په مينځ کې د مالي او پولې پالیسيو انسجام به د اقتصادي او ټولنيز پرمختګ لپاره ګټور تمام شي مګر مهمه خبره دا ده چې اسلامي هيوادونه کومې لازمي چارې وکاروي چې په يوه وخت کې په ټوله اسلامي نړۍ کې يو ډول اقتصادي (مالي، پولې او...) پالیسي عملي شي؟ او په دې سره وکولی شو په ټوله اسلامي نړۍ کې د مشخصو اهدافو د لاسته راوړلو په منظور بانکونه او نورې مالي ادارې د يوه مشخص او معين لوري او هدف په خوا برابرې او په مخ بوځو.

دا بايد ذکر کړو چې د اسلامي هيوادونو لپاره لارښود اقتصادي پلان (Instructional or Inductive) غوره دی او هغه په دې ډول سره چې بايد داسې اقتصادي پالیسي او پلان جوړ شي چې هغه سکتور ته چې د توجه وړ او يا اړين دی ښه وده ورکړي او د صنعت

کارو لپاره زړه راښکونکي شرايط برابر کړي چې په دغو پروژو کې پانګه واچوي مثلاً هغوی ته په ټکس کې مراعات ورکړل شي او يا داسې نور. د اقتصادي ائتلاف لپاره ډېرو خپرونو او پلانونو ته اړتيا ليدل کېږي ترڅو د ټولو هيوادونو وسايل په موثر ډول سره وکارول شي او د اتحاديې ټول غړي هيوادونه په اقتصادي ډګر کې پرمختګ او وده وکړي.

اسلامي ګمرکي اتحاديې:

د اسلامي ګمرکي اتحاديې د جوړولو په خاطر، زما وړانديز دا دی چې ددې هڅو په لړ کې دې له هغه ګمرکي سيستم (العشور) څخه چې د حضرت عمر بن الخطاب (رض) په وخت کې پلي شوی و کار واخستل شي، او دغه سيستم (العشور) په اسلامي نړۍ کې پرته له کوم بدلون څخه تر ډیره وخته کارول شوی هم دی. دغه سيستم دوه برخې لري، يوه برخه يې له مسلمانو سوداګرو سره او بله برخه يې له غیر مسلم سوداګرو سره تړاو لري. د غیر مسلم سوداګرو تر مينځ هم توپير شته، د سوله غوښتونکي غیر مسلم هيواد سره د هغه غیر مسلم هيواد په نسبت چې له اسلامي امت سره د جنګ په حالت کې وي يو څه نرمي کېږي. په مسلمانو سوداګرو 2.5% ټکس لګیږي او کله چې دغه تجارتي توکي اسلامي هيواد ته داخلېږي، په غیر مسلم باندې دغه ټکس دوه چنده کېږي يعنی 5% ټکس ورڅخه اخستل کېږي او په ځينو حالاتو کې څلور چنده يعنی 10% ټکس هم ورته اخستل کېږي او دا په هغه صورت کې چې دغه تجارتي مال له داسې غیر مسلم هيواد څخه راوړل شي چې له مسلمانانو سره د جګړې په حال کې وي. د العشور سيستم دا هم تائيدوي چې هر څومره ټکس کفار پر مسلمانانو لګوي، مسلمانان هم بايد پر دوی هغومره اندازه ټکس ولګوي.

زما د وړانديز معنی دا نه ده چې په اوس وخت کې دې د العشور ظاهري معنی او مفهوم پلي شي، بلکې مهم شي دا دی چې د العشور سيستم له حکمت څخه ګټه اوچته شي، ځکه دغه سيستم د قران او احاديثو په رڼا کې جوړ شوی او ددغه سيستم حکمت او

اووم فصل

انفلاسیون (Inflation)

انفلاسیون د پیسو د ارزښت کموالي او په مسلسل ډول د نرخونو جگوالي ته وايي. دا یوه داسې مهمه مسئله ده چې له ډېرې مودې راهیسې خلک ورسره لاس او گریوان دي د انفلاسیون په وجه ډېر عام وگړي خپل کپړي، ځکه پدې سره دوی د اجناسو د اخستنې قدرت او توان له لاسه ورکوي، په خاص ډول په قرض ورکونکو باندې بده اغیزه کوي ځکه کله چې دوی د خپل قرض پیسې بیرته ترلاسه کوي نو په هغو سره د خپل لومړني ارزښت په اندازه د اخستنې قدرت نلري.

د لوړانفلاسیون مخنیوی یو اړین کار دی که مخنیوی یې ونشي نو د یو هیواد د اقتصادي سیستم د گډوډۍ باعث گرځي چې ددې څرگند مثال، د لوړ انفلاسیون په وجه له لومړي نړیوال جنگ څخه وروسته د جرمني او هنگري د اقتصاد بد حالت دی دوی پدې وجه ډېر کړاونه و لیدل. انفلاسیون د اقتصاد پوهانو لخوا په مختلفو تعریفونو تعریف شوی دی:

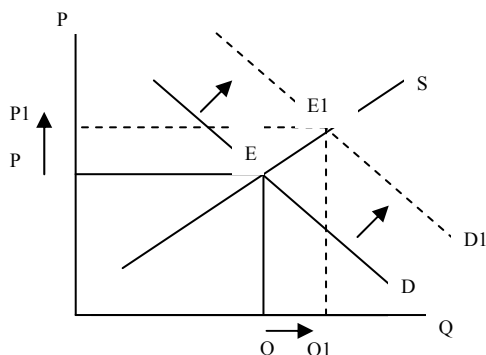
المقریزی د ابن خلدون شاگرد د انفلاسیون په اړوند یو کتاب لیکلی چې د (اغاثة الامة بکشف الغمة) په نوم یادېږي، المقریزی د انفلاسیون سببونه دا لاندې بنودلي دي:

۱- د عرضه کموالي

۲- خیانت او رشوت:

د بیلگې په توگه، یو شخص د یو منصب او رتبې د ترلاسه کولو لپاره رشوت ورکوي او بیا د خپلې دغې رتبې څخه غلطه او نا مشروع گټه اخلي له سوداگرانو څخه رشوت اخلي

بنسټ باید اسلامي هیوادونه په کار واچوي. ددې معنی دا ده چې مسلمانو سوداگرو ته باید په ترجیحي بنیاد د ټکس په سیستم کې یو څه مراعات ورکړل شي. له بله اړخه هغو غیر مسلم هیوادونو ته چې په سوله ایز ډول سره اوسېږي، د هغه غیر مسلم هیواد په نسبت زیات مراعات ورکول کېږي کوم چې له مسلمانانو سره د جنگ په حالت کې وي. کله چې د اسلامي هیوادونو تر مینځ گمرکي اتحاد جوړېږي نو خپل مینځي ټکسونه (مالیه) به کموي او پر هغو هیوادونو به په نسبي توگه زیات ټکس لگوي کوم چې پدې اتحاد کې غړیتوب نلري. په دې سره به د اسلامي هیوادونو صنعت وده پیدا کړي او د اسلامي کمپنیو لپاره به غټ مارکېټ پیداشي، ځکه چې دوی به په ټولو اسلامي هیوادونو کې په آزاده توگه خپل تولید یا تجارتي توکي پلورلی شي او په بهرنیو کمپنیو به لوړ ټکس لگیدلی وي. ددې تر څنګ اسلامي هیوادونه باید هڅه وکړي چې پر غرب او نورو غیر اسلامي هیوادونو خپله اقتصادي اتکا له مینځه یوسي، په دې لړ کې به دوی هغه واردات چې له کفري هیوادونو څخه یې کوي د اسلامي هیوادونو په وسیله عوض کړي. اسلامي هیوادونه باید په گډه سره ددې کوښښ وکړي چې په خپلو هیوادونو کې نوې او پر مختللي فابریکې جوړې کړي ترڅو د اسلامي امت اړتیاوې پخپله په اسلامي هیوادونو کې د ننه پوره شي.

په پورتنی گراف کې دا ښودل شویده، لومړی په اقتصاد کې تعادل د E په نقطه کې دی، په کوم ځای کې چې تقاضا او عرضه یو له بل سره تقاطع کوي، په دغه حالت کې د P په نرخ باندې د D په مقدار اجناس خرڅیږي، کله چې د پیسو عرضه زیاته شي، تقاضا ورسره زیاتیږي، ددې په وجه د تقاضا خط پورته D1 ته نقل کېږي، څرنگه چې عرضه په خپل پخواني حالت ثابته پاتې ده نو پدې حالت کې تقاضا له عرضې څخه زیاته ده چې دا د نرخ د جگوالي باعث گرځي او نرخ له P څخه P1 ته لوړیږي او نوي تعادل د E1 په نقطه کې مینځ ته راځي نو له دې څخه دا څرگندیږي چې د پیسو زیاتوالی د انفلاسیون د رامینځ ته کېدو باعث گرځي.

دوهم: ساختماني نظریه (Structuralist approach): ددې نظریې په اساس انفلاسیون په دوه ډوله دی، انفلاسیون د تقاضا د فشار په وجه (demand pull inflation) او انفلاسیون د مصارفو د فشار په وجه (Cost Push Inflation)

1. انفلاسیون د تقاضا د فشار له امله:

دغه انفلاسیون هغه وخت مینځ ته راځي کله چې تقاضا له عرضې څخه زیاته شي، تقاضا په مختلفو وجوهاتو زیاتیدلای شي مثلاً: د نفوس زیاتوالی، د حکومت په مصارفو کې

او بالاخره دغه بوج د لوړو نرخونو په شکل پر عوامو پریوزي.
۳- مناپولي، احتکار

۴- د روپیو یعنی د پیسو زیات چاپول

المقریزی د پیسو په باره کې ډېر څه لیکلي او دده د نظریاتو څخه ملټن فریدمن ډېر متاثره شوی او داسې اوریدل شوي چې هغه ویلي اصلي موټرست مقریزی دی، زه نه یم. ځنې اقتصاد پوهانو انفلاسیون په لاندې ډول سره تعریف کړی دی:
د سیلورمن (Silverman) لخوا پدې ډول تعریف شوی: د بیع بقاله لپاره د اړتیا له اندازې نه د زیاتې اندازې پیسو عرضه چې دا د نرخونو د لوړوالي سبب کېږي.
کرودر (Crowther) انفلاسیون داسې تعریفوي: انفلاسیون هغه حالت ښيي چې د پیسې ارزښت پکې کم شي او یا په بل عبارت د اجناسو قیمت چې اوچت شي.
او ښاغلی کولبورن (Coulborn) انفلاسیون په لاندې ډول تعریفوي:
انفلاسیون هغه حالت ته وايي چې په ډېرو زیاتو پیسو ډېر لږ اجناس را نیول کېدای شي.

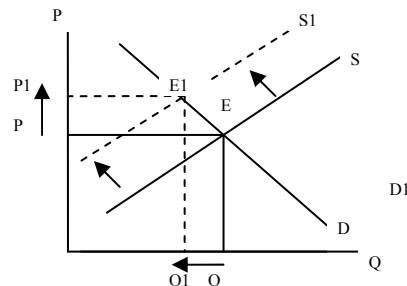
د انفلاسیون ډولونه:

د انفلاسیون په اړوند دوی نظریې شته:

لومړی: موټرست نظریه: د موټرست نظریه د ملټن فریدمن لخوا په لاندې ډول ورکړل شویده:

انفلاسیون هر ځای او هر وخت یوه مونیتري پدیده ده او کله چې نرخونه یو ځل اوچت شي دا سلسله بیا د پیسو له زیاتوالي پرته دوام نشي پیدا کولی، یعنی حتما به د پیسو د چاپ اندازه زیاتیږي.

ددې نظریې په اساس د انفلاسیون د مینځته را تگ یو زینی وجه د پیسو بې اندوله چاپول دي.

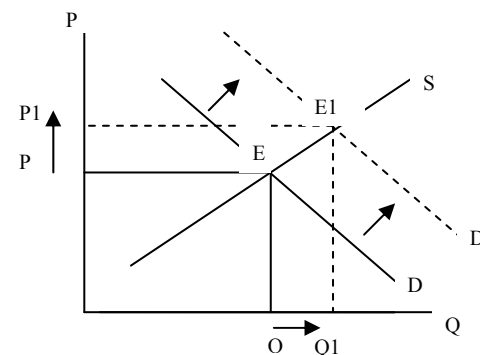

په پورته شکل کې وینو کله چې د تولید لگښت زیات شي، د عرضې خط پورته ځي او عرضه له Q څخه Q1 ته را کمېږي او څرنگه چې په اوسنۍ بیه کې عرضه له تقاضا څخه کمه ده نو په نرخ باندې لوړ فشار دی او پدې وجه نرخونه له P څخه P1 ته اوچتېږي او نوی تعادل د E1 په نقطه کې مینځ ته را ځي.

د انفلاسیون اغیزې:

انفلاسیون د منفي اثراتو تر څنګ څه مثبت اثرات هم لري او هغه په دې ډول کله چې انفلاسیون زیات شي نو د ټولو شیانو نرخونه ورسره اوچتېږي او تولیدونکي ددې لپاره چې ډیره گټه ترلاسه کړي د توکو تولید زیاتوي، ځکه پدې سره د دوی گټه زیاتېږي او ددې لپاره چې تولیدات زیات کړي، نویو کارگرانو ته اړتیا پیدا کوي، نو ډېر نوي کارگر په کار اچوي او پدې سره بیکاري تر یوه حده کمیږي، ددې جزوي گټې تر څنګ انفلاسیون ډېر مضر اثرات هم لري، خصوصاً د هغه ګروپ کسانو لپاره چې معین عاید لري ځکه ددوی د اخستنې قدرت (purchasing power) کمیږي، ددې په وجه د اجناسو د اخستنې تقاضا کمیږي او پدې ډول سره تولیدونکي مایوسه کېږي ځکه تولیدات یې د نرخونو د جګوالي په وجه نه پلورل کېږي، نو مجبورېږي چې تولیدات کم کړي او ډېر کارگر له کاره گوښه کړي چې پدې سره د بیکاري کچه زیاتېږي، انفلاسیون په عمومي ډول بسپنه کوي او هم د انفلاسیون په وجه صادرات کمیږي او دا د BOP د خسارې باعث ګرځي کوم چې په اقتصاد بد اغیز کوي.

زیاتوالی او داسې نور، په لاندې ګراف کې دغه ډول انفلاسیون ښودل شوی دی:

دغه ګراف له پورتنی ګراف سره پوره ورته والی لري، توپیر یې یوازې دا دی چې پدې ځای کې تقاضا د پیسو د زیاتې چاپونې په وجه نده زیاته شوې، بلکې د نفوس د زیاتوالي، د حکومت د مصارفو د زیاتوالي او یا د بل لامل له امله تقاضا زیاته شویده.

انفلاسیون د مصارفو د فشار له امله:

دا ډول انفلاسیون د تولید د لگښت د زیاتوالي له امله مینځ ته راځي. د بیلګې په توګه کله چې د تیلو بیه اوچته شي، د ټولو هغو صنعتي فابریکو چې د تیلو له انرژۍ څخه کار اخلي د تولید لگښت زیاتېږي او دوی مجبورېږي چې تولید کم او د خپلو تولیداتو بیه زیاته کړي او پدې ډول سره انفلاسیون مینځ ته راوړي. ددې ډول انفلاسیون مهم عوامل دادي: د تنخواګانو لوړیدل، د خامو موادو بیه زیاتیدل، د انرژۍ بیه لوړیدل او داسې نور.

لَنْفَسِهِ»³³

ترجمه: له تاسو نه د هېچا ایمان تر هغې بشپړ ندی ترڅو چې د خپل ورور لپاره هغه څه خوښ نکړي کوم چې د خپل ځان لپاره یې خوښوي. یعنی کامل مومن هغه دی چې څه ځان ته خوښوي هغه بل مسلمان ته هم خوښ کړي.

نو ځکه د مسلمانو (تولیدونکو، اخستونکو او کارگرو) اصلي هدف دا نه وي چې په ناروا توګه ډېره ګټه تر لاسه کړي بلکې ددوی اصلي هدف د خدای د رضا حاصلول وي نو ددغه هدف د تر لاسه کولو لپاره دوی د دنیوي او اخروي ګټې او یا د شخصي او ټولنيزې ګټې تر مینځ منځنۍ یا اوسطه لاره ټاکي.

ددې تر څنګ په یوه اسلامي هیواد کې ټول مسلمانان دا عقیده لري چې د حکومت د اوامرو اطاعت ددوی دیني فریضه ده، لکه چې الله (جل جلاله) فرمائي: ،اطيعوا الله واطيعوا الرسول واولي الامر منکم، ،

نوځکه عوام د حکومت د اوامرو بڼه اطاعت کوي او دوی دا خپله دیني وظیفه ګڼي او حکومت اقتصادي پالیسي په بڼه او موثر ډول عملي کولی شي.

د انفلاسیون د کنټرول ځانګړې لارې:

له پورته ذکر شوو دوو فکتورونو څخه علاوه، اسلامي اقتصادي سیستم داسې جوړ شوی چې د انفلاسیون د راپورته کېدو چانس ډېر کموي، پدې اقتصادي سیستم کې د تعادل خودکاره حفظ کونکي یا اتوماتیک ساتونکي (Built-in Stabilizer) فکتورونه شته، کوم چې په ټولنه کې د انفلاسیون د رامینځته کېدو او یا د هغو د عواملو مخنیوی کوي.

د تعادل خودکاره ساتونکي:

³³- المصدر: سنن الترمذي، الكتاب: صفة القيامة والرفائق والودع عن رسول الله(ص)، الباب: منه، رقم الحديث ۲۴۳۹

اسلامي اقتصاد او انفلاسیون:

انفلاسیون د غیر منظمو چلندونو او د اقتصادي فکتورونو له نا انډولۍ څخه مینځته راځي. اوسني کپیټالیستي سیستم ته آزاد اقتصاد یا د آزاد مارکېټ سیستم ویل کېږي، په کوم کې چې ځنې عملونه (تقاضا او عرضه) چې هدف یې د شخصي ګټې او فایده ګټل دي، اقتصادي وسایل توزیع او تنظیموي. د دوی ټولو هدف زیاته ګټه، په لوړ نرخ باندې شیان پلورل، لوړه تنخوا تر لاسه کول دي، دغه حالت په اقتصادي سیستم کې بې تعادلي مینځته راوړي.

کله تقاضا، کله عرضه زیاته وي او کله خود پیسو عرضه بې له کومې اړتیا زیاته شي، په همدې ډول اجاره دار (منافلست) په مصنوعي ډول د اجناسو نرخونه اوچتوي ترڅو ډېره ګټه وکړي.

انفلاسیون نرخونه اوچتوي او صنعتکار د اجناسو تولید زیاتوي دغه ټول عوامل د اقتصادي بې تعادلۍ یا نا انډولۍ باعث ګرځي.

اسلامي اقتصاد هم یو آزاد سیستم دی مګر دغه آزادي د شریعت د اصولو په چوکاټ کې د تنه ده او د شریعت او امر تر ډېره حده اقتصادي بې تعادلي او نا انډولي کموي. په اسلام کې تولیدونکي، مصرفونکي او د تولید نور عوامل په خپلو اقتصادي تصامیمو او عملونو کې آزاد دي خو دوی باید خپل فعالیت د شریعت په حدودو کې د تنه وساتي او فعالیت یې هسې د حکومت تر مستقیم کنټرول لاندې ندی لکه څرنګه چې په کمونیستي سیستم کې دی. اسلامي اقتصادي سیستم د اسلام د ژوند د تګلارې یوه برخه ده نو ځکه هر سړی چې په انفرادي ډول کوم اقتصادي کار کوي هغه د اسلام د اصولو او اخلاقو لکه شرم یا حیا، عدل، ترحم، اخلاص او قربانۍ پابند وي او پدې عقیده لري چې د هر عمل محاسبه په آخرت کې کېږي، پدې وجې سره مسلمان پدې هڅه کې نه وي چې یوه او بل ته دوکه ورکړي او ورڅخه زیاته ګټه وکړي په یوه حدیث کې راځي:

«عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ

۱-د سود او احتکار (34) منع کول: په اوسني اقتصادي سيستم کې سود د انفلاسيون يوه اهمه وجه ده، کله چې صنعتکار په لوړ سود باندې قرض واخلي ددې قرض سره له سوډه د واپس کولو په منظور د خپلو توليداتو نرخ اوچتوي څرنگه چې په اسلام کې سود حرام دی او بې سوډه اسلامي بانکونه شته چې توليدونکي ته د مضاربت او مشارکت په بنياد پانگه ورکړي، نو ځکه د انفلاسيون د دغه عامل مخنيوی کېږي.

۲-د تحسیني اجناسو د زیاتې پیروونې منع کول:

کله چې د شيانو عرضه له تقاضا څخه زیاته شي انفلاسيون مينځته راځي، اسلام وسط دين دی او بې فايدي مصارف (اسراف) په کې منع دی.

۳-د احتکار او انحصار له مينځه وړل:

احتکار يا د صنعتکار او يا د توليدونکو لخوا د بيې د اوچتولو په خاطر د ضروري شيانو پټول ترڅو همدا اجناس په لوړ نرخ خرڅ کړي، دا د اسلام له نظره جواز نلری، همدا راز اسلام دا هم منع کوي چې توليدونکي د نرخ لوړولو لپاره (Cartel) اتفاق يا اتحاد وکړي چې ټول به په يوه معين لوړ قيمت شيان پلوري، حکومت ددې مخنيوی کولی شي.

د انفلاسيون د کنټرولو نوري لارې:

لومړۍ: پولې يا موټري لاز: په دې طريقه کې انفلاسيون د پيسو د عرضې په کمونې سره کنټرولېږي. او دا په يو د لاندې شکلونو سره کېدې شي.

۱-د قرض حسنه د نسبت کمول:

په اسلامي اقتصادي سيستم کې بانک بې سوډه دی او بانک د گټې او تاوان د شريکولو پر بنياد ولاړ دی او له خلکو څخه پيسې د گټې او تاوان د شريکولو پر بنا اخلي او نورو مراجعينو ته يې هم په همدغه بنياد د مشارکت، مضاربت... په ډول ورکوي. ددې تر څنگ بانک د خپلې بوديجې يوه برخه د قرض حسنه په ډول مراجعينو ته ورکوي يعنې بې له سوډه قرض، د انفلاسيون په وخت کې شايد د صنعتکارو لخوا د قرض حسنه غوښتنه زياته شي ځکه دوی غواړي ډېره پانگه واچوي او شي په لوړه بيه خرڅ کړي، پدې وخت کې مرکزي بانک کولی شي نورو بانکونو ته ووايي چې د قرض حسنه نسبت کم کړي او پدې سره په معاشره کې د پيسو د عرضې اندازه کميدی شي او د انفلاسيون د زياتيدو مخنيوی کېږي.

۲-د گټې د اندازې (حد) بدلون: د گټې د اندازې حد بدلول هغه گټې ته وايي چې د بانک او د بانک د مشتري ترمينځ ويشل کېږي ددغه گټې د نسبت بدلون هم د پيسو په عرضه او تقاضا باندې اثر کوي يعنې کله چې په گټه کې د بانک برخه کمه وي خلک په بانک کې ډيرې پيسې اچوي او بانک د صنعت کارو لپاره ډيره پانگه برابرولی شي او که چيرې په گټه کې د بانک برخه د پيسې ورکونکي د برخې په نسبت زياته وي نو بيا ددې خلاف عمل کېږي.

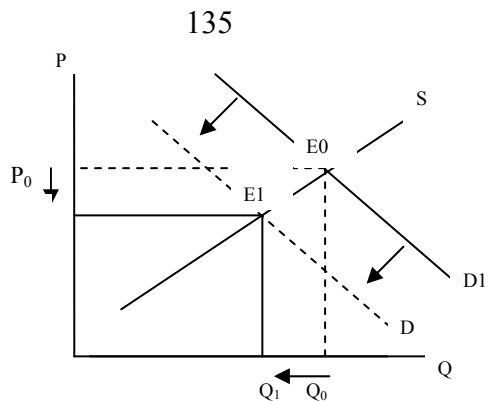
۳-د ذخيرې نسبت، د پشتوانې نسبت (Reserve Ratio):

دا په اسلامي بانک کې د نورو بانکونو په شان کېږي يعنې هر بانک قانونا بايد د خپلو ټولو پيسو څخه يوه معينه فيصدي مرکزي بانک ته د امانت په ډول وسپاري، مرکزي بانک د انفلاسيون په وخت کې دغه د پشتوانې نسبت زياتولي شي چې په دې سره د بانکونو سره کمې پيسې پاتې کېږي او ډيرې پيسې نشي عرضه کولی او پدې سره انفلاسيون کميدی شي.

³⁴-د خلکو د اړتيا په وخت کې د يو شي نه خرڅول او ساتل يې ددې لپاره چې قيمته شي او بيا يې په لوړه بيه خرڅ کړي

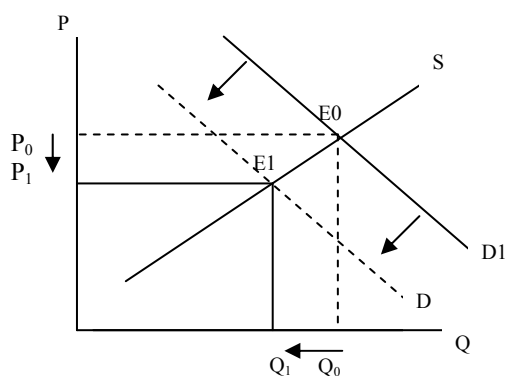
۴-د آزاد مارکېټ عمليه:

په معاصر بانکي سيستم کې مرکزي بانک (په آزاد مارکېټ کې د دولتي اسنادو د پلورلو او اخیستلو په وسیله عرضه کنټرولوی شی Government Securities) مطلب دا چې حکومت خلکو ته د یو ټاکلي وخت لپاره اسناد ورکوي او په بدل کې پیسې ترې راټولوي او کله چې وخت پوره شي بیا خلک دغه اسناد بیرته حکومت ته ورکوي او حکومت ددوی پیسې سره له گټې سره بیرته دوی ته سپاري، اسلامي مرکزي بانک هم دغه شان دولتي اسناد (Government Securities) او سکوک (اسلامي بانډ) ... مارکېټ ته ایستلای شي خو دغه ټول به له سود څخه پاک وي په دې ډول هم انفلاسیون کنټرولېدی شي.

دوهم، مالي لار (Fiscal Measures):

مالي پالیسي یا مالي سیاست هم د انفلاسیون د کنټرولولو یوه مهمه وسیله ده، د انفلاسیون په وخت کې حکومت کولی شي خپل مصارف کم کړي یعنې خپله ټوله بودیجه مصرف نکړي (Surplus budget) په دغه حالت کې به د حکومت عاید د هغه له مصارفو څخه کم وي او دا د انفلاسیون د لږتیا تیدو مخنیوی کوي. څرنگه چې، $AD=C + I + G + NX$ د حکومت د مصارفو (G) په کمیدو سره عمومي تقاضا کمیږي او د تقاضا خط بنکته نقل کېږي او پدې ډول انفلاسیون کمیږي.

د انفلاسیون د کنټرولولو نورې لارې:

۵- د نقدو پیسو د ذخیرې د نسبت زیاتونه

په اسلامي بانکونو کې هم د نورو بانکونو په شان هر بانک مکلف دی چې د ورسپارل شویو پیسو یو نسبت په نقده توگه له ځان سره وساتي ترڅو د مراجعینو ورځنۍ تقاضا پوره کړي شي، بعضي وخت بانکونه له ځان سره کمې نقدې پیسې ساتي او کله داسې هم پېښیږي چې بانک ټولې پیسې په کار اچولې وي او د مراجعینو کوم چې له بانک څخه خپلې پیسې وباسي لپاره د بانک سره هیڅ روپۍ نه وي نو بانک په خپله ددې لپاره قرض اخلي، د انفلاسیون په وخت کې مرکزي بانک د نقدو پیسو د ذخیرې نسبت زیاتولای شي او په دې سره د پیسو عرضه کمیږي ځکه بانکونه مجبورېږي چې ډېرې پیسې له ځانه سره وساتي او ډېره قرضه نشي ورکولای.... او دا د انفلاسیون په کموالي کې مرسته کوي

نوټ: له پورته ذکر شویو طریقو څخه په هره یوه چې د پیسو عرضه کمه شي، تقاضا ورسره کمیږي او د تقاضا خط بنکته ته نقل کېږي او نرخونه رالویږي یعنې انفلاسیون کمیږي. او ددې علت دا دی چې د خلکو سره پیسې کمیږي او یا د پانگه اچونې لپاره کمې پیسې پاتې کېږي

1) د قیمتونو تثبیت (Price ceiling): او دا دیته وایي چې کله نرخونه په غیر عادلانه ډول ډېر اوچت شي یا اوچت کړي شي، حکومت یو ټاکلی قیمت ټاکي او له هغې حد نه د لوړوالي اجازه نه ورکوي. مثلاً: که د اوږو نرخ د ځینو مفاد پرسته سوداګرو په وسیله په بې انصافه ډول لوړ کړي شي، نو ددې لپاره چې حکومت د عوامو له حقوقو څخه دفاع کړي وي د اوږو لپاره یو ټاکلی نرخ ټاکي چې سوداګر بیا له هغه حد نه پورته اوږه نشي خرڅولی.

2) تر ټوله کمه بیه یا حد اقل قیمت (Price Floor): د نرخ کینتنی حد یا حد اقل قیمت دیته وایي چې له هغه نه په ټیټه د ټاکلي څیز د خرڅ اجازه نه وي او دا زیاتره په زراعتي پیداوارو کې ټا کل کېږي او هدف یې دا وي چې بزگران تاواني نه شي او په راتلونکي کې هم همدغه زراعتي توکي وکړي.

مثلاً: که چیرې په کوم آباد کال کې ډېر غنم وشي نو د غنمو نرخ په مارکېټ کې رالویږي او بزگرانو ته گټه نه پاتې کېږي او په راتلونکي کې نه غواړي چې بیا غنم وکړي، نو ددې لپاره چې دوی د غنمو له کرلو څخه ډه ډه ونکړي، حکومت د غنمو لپاره یو حد اقل نرخ ټاکي او له بزگرانو څخه یې په همغه نرخ اخلي او په نورو مارکېټونو کې هم همغه نرخ وي، له هغه نه د کموالي مخنیوی کېږي او پدې سره بزگران دیته نه اړ کېږي چې په ټیټه بیه خپل پیداوار خرڅ کړي. په لاندې شکل کې د قیمتونو پورتنی او کینتنی حد ټاکل بنودل شويدي:

د نرخ ټاکل (Price Control): د شریعت له نظره په عادي حالاتو کې حکومت په نرخ ټاکلو کې د مداخلې یا لاسوهنې حق نلري، خو په هغه وخت کې چې صنعتکار او یا سوداګر په مصنوعي ډول سره په احتکار او یا بلې ناروا لارې سره نرخونه اوچتوي پدغه حالت کې حکومت کولی شي د ځینو اړینو شیانو لپاره مناسبه بیه وټاکي.

د لومړنیو موادو ذخایر (Buffer Stocks):

ددې لپاره چې د نرخونو د زیاتوالي مخه ونیول شي حکومت باید د خلکو د اړتیا وړ شیان لکه خوراکي توکي او داسې نور ذخیره کړي او کله چې نرخونه زیات شي نو دغه شیان په ارزانه بیه مارکېټ ته وړاندې کړي او د نرخونو د جگوالي مخه ونیسي.

د احتکار شوو موادو مصادره یا په زور اخستنه:

حکومت کولی شي چې هغه کسان په زور مجبور کړي چې خپل ذخیره او احتکار شوي مواد بازار ته وباسي همدا راز حکومت د دوی دا ډول مالونه ضبطولی او مصادره کولی هم شي ترڅو نرخونو د نا مشروع جگوالي مخه ونیول شي.

اتم فصل

د اسلامي اقتصاد مهمې مسئلې

د نرخونو کنټرول یا ټاکل:

د نرخونو ټا کل دیته وایي چې حکومت پخپله په مارکېټ کې مداخله وکړي او د هغو شیانو نرخ وټاکي په کومو کې چې د ټولني گټه وي. نرخ ټاکنه په دوه ډوله ده:

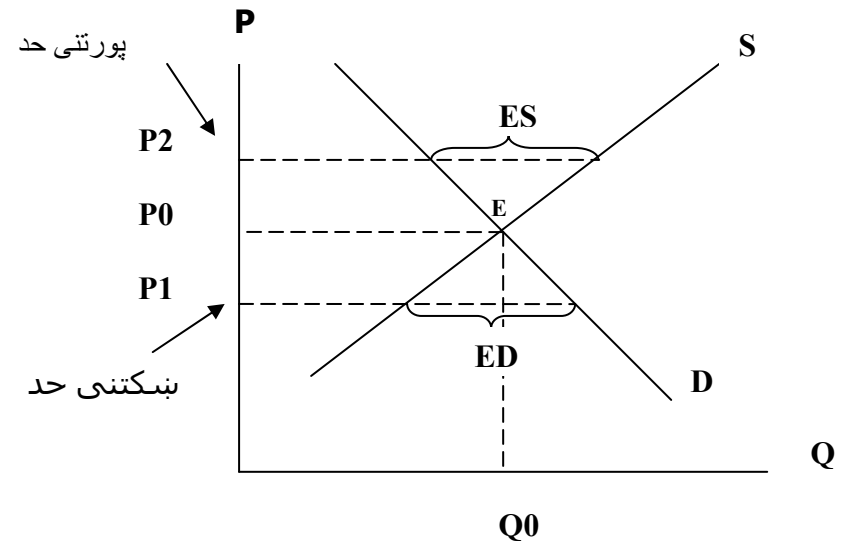
نرخ ټاکل د اسلام له نظره:

نبي کریم صلی الله علیه وسلم به په خپله مارکېټ ته تشریف وړلو او د مارکېټ نظارت به یې کولو، تر څو خلک غیر شرعي کارونه ونکړي او په اخستنه او خرڅلاو کې له چا سره زیاتې ونشي. یو وخت د هغه مبارک په دوران کې نرخونه ډېر اوچت شول او خلک (اصحاب) پیغمبر (ص) ته راغلل او ورته یې وویل چې مونږ ته نرخ وټاکه؟ نبي کریم صلی الله علیه وسلم له نرخ ټاکلو څخه انکار وکړ. ددې حدیث عربي متن په لاندې ډول دی:

عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ غَلَا السَّعْرُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ سَعَّرَ لَنَا فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمُسَعِّرُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الرِّزَاقُ وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنْ أَلْقَى رَبِّي وَلَيْسَ أَحَدٌ مِنْكُمْ يَطْلُبُنِي بِمَظْلَمَةٍ فِي دَمٍ وَلَا مَالٍ 35.

ترجمه: له انس رضي الله عنه څخه روایت دی وايي: د نبي کریم صلی الله علیه وسلم په وخت کې نرخ لوړ شو، اصحابو وویل: ای د الله رسوله صلی الله علیه وسلم مونږ ته نرخ وټاکه، ویې فرمایل: بیشکه تنګونکی او پراخونکی او د روزی ورکونکی الله (ج) دی او همدی نرخ ټاکونکی دی، هیله لرم چې له خپل پالونکي سره په داسې حال کې مخامخ شم چې له تاسو نه یو هم له مانده د ځاني او مالي تېري د بدلې غوښتونکی نه وي.

دا ویل چې الله (ج) نرخ جوړونکی او ټاکونکی دی دا معنی لري چې نرخ د طبیعي قدرت پوسيله ټاکل کېږي، د هر چا له قدرت څخه بهر دی او دا ځکه چې پیغمبر (ص) په دې باندې ډاډمن و چې هیڅ څوک په غلط ډول په تقاضا او عرضه باندې اثر نه پریاسي ځکه چې اسلام احتکار «انحصار» او نورې غیر شرعي لارې چې په مصنوعي ډول نرخ اوچتوي سختې منع کړيدي او دا د حکومت وظیفه ده چې ددې مخنیوی وکړي. او که چیرې داسې نرخ وټاکل شي چې پلورونکي ته په کې گټه پاتې نشي نو دا له هغه سره ظلم دی.

د گراف تشریح: د نرخ ټاکل د حکومت په وسیله په ځنې حالاتو کې زیانمن تمامېږي نو حکومت باید له اړتیا پرته قیمت تعیین نکړي، خو په ځنې حالاتو کې د مصلحت غوښتنه دا وي چې حکومت باید نرخ وټاکي.

د بیلګې په توګه یو وخت د مصر حکومت، د کورونو کرایه معینه کړې وه، تر څو عوام له کړاوونو سره مخامخ نه شي او د کرایې د لوړیدو مخه ونیول شي. خو د کرایې د جګوالي اصلي وجه د تقاضا زیاتوالی و او دغه پالیسی په کور جوړونکو باندې بد اثر وکړ او هغوی د نویو کورونو له جوړولو څخه ډډه وکړه، نو له همدې کبله په راتلونکو کلونو کې د مصر عوام د کورونو له کمبود سره مخ شول او حکومت مجبور شو چې دغه پالیسي ختمه کړي او د کرایې ټاکل د مارکېټ د قواوو (تقاضا او عرضه) ته پرېږدي.

غلط او بې موردده نرخ ټاکل د وسایلو د ناموثر ویش سبب ګرځي یعنې ددې پر ځای چې په هغو کارونو او شیانو کې ډېر وسایل په کار واچول شي چې ټولنه ورته ډېره اړتیا لري، د قیمتونو د غلط تعیین په وجه عوام هغه توکي نه تولیدوي بلکې هغه شیان تولیدوي چې نرخ یې د حکومت له لوري نه وي ټاکل شوی او دوی ته په کې ډېره گټه پاتې کېږي.

35- المصدر: سنن الترمذي، الكتاب: البيوع عن الرسول (ص) الباب، ما جاء في التسعير، رقم الحديث: ١٢٣٥

کوي او باید د هغه له حق څخه دفاع وشي.

ابن قیم الجوزي:

ابن قیم الجوزي د ابن تیمیه یو تکړه شاگرد او ملگری و، هغه د خپل استاذ (ابن تیمیه) د ثمن المثل د نظریې ملاتړ او تائید وکړ او ویې ویل چې غذایی توکي د یوه جنسیت لرونکي دي او انحصارگر باید مجبور کړی شي چې په یوه نرخ (د ورته یا مشابه شیانو په نرخ) سره یې خرڅ کړي او حکومت باید د نرخ د بې ځایه لوړوالي مخنیوی وکړي. وروسته بیا ابن قیم د (قیمت ټاکلو) نظریې ته وسعت ورکړ او د غذایی موادو تر څنګ یې وسلې (کله چې وسله مشابه وي لکه یو شان غشي او تورې) هم په کې شاملې کړي، او ویې ویل کله چې خلك وسلو ته اشد ضرورت ولري نو وسله پلورونکي باید مجبور کړی شي په یوه قیمت (مناسب) یې خرڅې کړي.

ابن قیم الجوزي وویل چې نرخ ټاکل شاید په مکمل ډول ښه او گټور نه وي، خو کله چې کوم عرضه کونکی سوداګر په قصدي ډول بازار ته د شیانو عرضه کول بند کړي په دې وخت کې د حاکم لخوا نرخ ټاکل په مکمل ډول ښه دي، اما کله چې تاجر په مشروع ډول سره تجارت کوي او په کومه بله وجه لکه د نفوس د زیاتوالي یا د عرضې د کموالي او یا بل کوم سبب له امله نرخونه اوچت شي، پداسې حالت کې باید په بازار کې مداخلت ونه شي او پدې صورت کې قیمت ټاکل غیر مناسب دي. هغه دا رایه هم وړاندې کړه چې حاکم باید داسې پالیسي جوړه کړي چې د هغو عواملو په کلکه مخنیوي وکړي کوم چې د انحصار د مینځ ته راوړنې لامل ګرځي.

خلاصه:

د نبی کریم صلی الله علیه وسلم له پورتنی حدیث څخه دا څرګند یږي چې نرخ باید ونه ټاکل شي او د نرخ ټاکل باید د مارکېټ قواوو (عرضه او تقاضا) ته پریښودل شي، مګر

له نبی کریم (صلی الله علیه وسلم) څخه وروسته:

- په یاد ولری چې د پیروونکي (اخستونکي) سره شاید د تجارتي توکېو په راکړه ورکړه کې ظلم وشي.
- حضرت عمر (رض) به پخپله د مارکېټ نرخونه څارل حتی په کلیو او بانډو کې به یې هم له نرخ څخه ځان خبرولو.
- حضرت عثمان (رض) به د جمعې په خطبه کې د نرخونو د حالت څخه بحث کولو.
- داسې ویل شوي چې د امویانو د دوران په پیل کې د عراق حاکم هغو کسانو ته جزا ورکړې وه چې نرخونه به یې په بې انصافه ډول لوړ کړي وو.

ابن تیمیه:

ابن تیمیه د اسلام د غټو علماؤ له جملې څخه دی او د اقتصاد په برخه کې دده له نظریاتو څخه یوه مهمه نظریه د ثمن المثل نظریه ده.

د ابن تیمیه د ثمن المثل (مساوي قیمت) له نظریې څخه مطلب دا دی چې مساوي یا همجنس توکي (شیان) باید په مارکېټ کې یو قیمت ولري. په معاصر اقتصاد کې دیته مشابه (Homogenous) توکي وایي او د دوی نرخ باید په مارکېټ کې یو شان وي. مونږ باید په یاد ولرو چې غیر همجنس شیان تردې قانون لاندې نه راځي، نو مونږ کولی شو چې بازاری یا تجارتي توکي په دوو برخو وویشو:

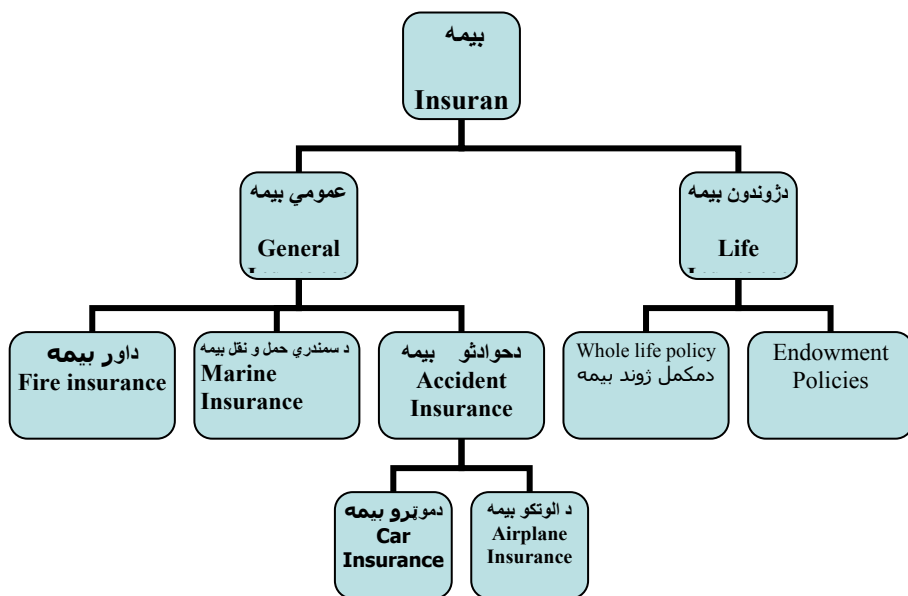
1) همجنس شیان (Homogenous goods):

2) غیر همجنس شیان (Non homogenous goods)

ابن تیمیه د انحصار (مناپولی) غندنه کوله، کومه چې د نرخونو د زیاتوالي اهمه وجه ده او له حاکم څخه یې هیله کوله چې په مارکېټ کې په غیر مشروع ډول د نرخونو د زیات جګوالي مخنیوي وکړي او یو حد ورته وټاکي چې له هغه نرخونه اوچت نکړي شي. ځکه چې په داسې نا مشروع ډول د نرخونو زیاتوالی د یوه غریب سړي په ژوند باندې بد اثر

کې د اور د ټولنې چې د (Feuer Casses) په نوم یادیده جوړه شوه. د ژوندون د بیمې لومړۍ پالیسي په کال ۱۵۳۶ کې د جون په ۱۸ نیټه د لندن د بیمه گرو (Underwriters) د یوه گروپ لخوا جاري شوه.

د بیمه طبقه بندي د لاندې چارټ په وسیله بنودلای شو:

د بیمې دکار و بار مهمې موخې (اهداف) په لاندې ډول دي:

- دکور د مشر د ناڅاپي مړینې په صورت کې د وارثینو لپاره د ژوند د اړتیاوو برابرول.
- د کومې حادثې په صورت کې له اقتصادي تاوان څخه ځان ژغورنه.
- له دندې نه د تقاعد په صورت کې دارینو شیانو تهیه کول، د ماشومانو د زده کړې او واده لپاره د لگښت برابرول.

ددې تر څنګ د هغو عواملو مخه باید ونیول شي چې د انحصار د مینځ ته راوړنې سبب گرځي، لکه احتکار او داسې نور. څرنګه چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم په مارکېټ کې ددغه ډول غیر شرعي کارونو مخنیوی کړی و، نو ځکه یې نرخ نه ټاکه. د اسلام له نظره مونږ باید په مارکېټ کې د هغو عواملو مخه ونیسو کوم چې په بازار کې په قصدي او بې انصافه ډول سره قیمتونه جګوي، مګر که چیرې د دغو عواملو مخنیوی ممکن نه وي نو د لنډ مهال لپاره د نرخونو ټاکل روا دي مګر د اوږد مهال لپاره باید په مارکېټ کې د هغو غیر عادلانه او غیر شرعي لارو او عواملو مخنیوی وشي تر څو فعال مارکېټ قایم پاتې شي او په عادلانه ډول سره پیر و پلور صورت ومومي، د نرخ ټاکلو په صورت کې باید کوبښن وشي چې د تعادل نرخ ته نژدې نرخ وټاکل شي.

۲) بیمه (انشورینس):

د انسانانو ټول فعالیتونه له کړاوونو او رېږو سره تړلي دي نو ددې لپاره چې د کوم یوه خطر مخنیوی وشي خلك بیمه کاروي یا په بل عبارت بیمه داسې یوه طریقه ده چې په هغې سره بیمه کړل شوی شخص یا کمپنۍ ته د یوې حادثې د تاوان معاوضه یا بدله ورکول کېږي.

بیمه دوه بنسټیز خواص لري:

1. له یوه شخص څخه بل سړي یا بل گروپ ته د زیان یا تاوان (Risk) نقلول.
2. په مساویانه توګه د گروپ د ټولو غړو تر مینځ د تاوان شریکول.

بیمه د پراخو تاریخ لري داسې ثبوت شته چې (B.C ۳۰۰۰) قبل المسیح کلونو کې چینایي تجارانو د خطر (رسک) د شریکولو تخنیک کارولو³⁶.

له اسلام څخه وړاندې په عربو کې بیمې ته ورته کارونو رواج درلود چې له هغې جملې څخه ځینو د اسلام له راتګ څخه وروسته هم جواز وموند. معاصره بیمه په اروپا کې له صنعتي انقلاب څخه وروسته مینځته راغله. د اور بیمه د لومړي ځل لپاره په کال ۱۵۹۱

36 Frank H.Knight, "Risk, Uncertainty, and Profit" Houghton Mifflin, Boston-,A21

- له مخکې نه د راتلونکي ناخاپي مالي تاوان تدارک يا بند وېست.

بیمه داسلام له نظره:

د بیمې په اړه د اسلامي علماؤ له بحثونو او کنفرانسونو څخه دا جوتیږي چې د دوی په مینځ کې یو توافق شته او هغه دا چې د بیمې مفکوره (کانسپټ) او اهداف له اسلام سره تضاد نلري، ځکه چې دا په ټولنه کې یو له بل سره مرسته او همکاري تقویه کوي. د نبی کریم صلی الله علیه وسلم او د هغه د اصحابو کرامو له عملي ژوند څخه دا ثابتیدي شي چې شریعت د بیمې مخکې ذکر شوي اهداف منلي دي.

یوازینی اختلاف چې اسلامي علماء یې له اوسنی مروجې بیمې سره لري هغه دا دی چې په بیمه کې سود، غرر[غرر هغه وخت مینځته راځي کله چې عواقب یا انجام دیوه قرار داد یا سودا مبهم پاتي شي]. قیمار، جهالت او داسې نور عناصر وجود لري او دغه شیان د اسلام د اصولو خلاف دي او ضروري ده چې د بیمې له کار و بار څخه دغه غیر شرعي عناصر لرې کړي شي، زیات شمیر اسلامي علماء همدغه پورته نظر لري چې مشهور یې دا دي: مفتي محمد شفیع، مولانا مودودي، شیخ احمد ابراهیم، ډاکتر مصلح الدین او داسې نور.

د بیمې دکار و بار د بڼه چلښت لپاره، اسلامي علماء وايي چې دا باید د دوه اړخیزې همکارۍ (ضمانت) او دوه اړخیز مسئولیت په بنا تر سره شي، د بیمې لپاره لاسته راغلي پیسې باید په داسې لارو چارو وگمارل شي چې شرعا جواز ولري لکه (مشارکت، مضاربت...) تر څو د سود مخنیوی وشي. مخکې له دې څخه چې د بیمې په اړوند نور بحث وکړو لارمه ده چې لومړی د قرارداد اسلامي اصول وڅیړو، ځکه بیمه هم یو ډول قرارداد دی.

د قرارداد اسلامي اصول:

۱- د څه په اړه چې قرار داد کېږي هغه باید له اسلامي اصولو سره تضاد ونه لري: تر موضوع لاندې ماده یا خدمت باید له اسلامي لارښوونو سره په تضاد کې نه وي او هر هغه شي چې داسلام له نظره ناروا دی د هغه پیر و پلور او یا په هغه باندې قرار داد کول روا نه دي، لکه د شرابو، د خوگ د غوښې، فاحشې او داسې نورو پیر و پلور چې دا ټول ناروا دی، نو که څوک له چا سره په دې قرار داد وکړي چې هغه به ورته شراب راوړي یا جوړوي دا ناروا عمل دی.

1. په قرار داد پورې د تړلې مادې موجودیت:

تر موضوع لاندې ماده باید په فزیکي شکل وجود ولري او یا باید خرڅونکی په دې قادر وي چې هغه خرڅ شوی توکی اخستونکي ته وسپاري. کومې معاملې چې په بې باورۍ مشتملې وي، د موجودیت په اړه یې د ناپیژندنې (جهل) او یا بل خطر موجود وي د اسلام له نظره دا ډول معامله منع ده. د دغسې معاملې بیلگې په لاندې ډول سره دي:

- میوې د فصل په پیل او په ونه کې خرڅول پداسې حال کې چې کیفیت او جنسیت به یې وروسته څرگند یږي.
- د هغو ماهیانو خرڅول چې تراوسه په جاري اوبو کې دي.

په عمومي ډول زیاتره اسلامي علماء په دې نظر دي چې د هر هغه شي خرڅول ناروا دي کوم چې وجود ونلري او دوی په لاندې حدیث شریف باندې استدلال کوي:

عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْسَ عَلَى رَجُلٍ بَيْعٌ فِيمَا لَا يَمْلِكُ³⁷

ترجمه: عمرو بن شعيب له خپل پلار له خپل نیکه څخه وایي: رسول الله (صلی الله علیه وسلم) وفرمایل: نشته په سرې د هغه څه خرڅول چې نه یې لري.

له دغه قانون څخه یوازینی استثنا بیع سلم (دسلم خرڅلاو) دی په کوم کې چې اخستونکی پیسې له وړاندې نه په داسې حال کې ورکوي چې د هغه شي تسلیمول به په

37- المصدر: النسائي، الكتاب: البيوع، الباب: ماليس عند البايع، رقم الحديث: ٤٥٣٣

وايي که د دغه حديث هدف د خرڅلاو په وخت کې د شي ملکېت وای نو بيا بيع سلم او داسې ډېرې نورې معاملې تر دې حديث لاندې راځي. او دا هم وايي چې ځنې وخت يو څوک د يوه شي مالک وي مگر په دې نه توانيږي چې هغه شي اخستونکي ته ورتسليم کړي چې په دې صورت کې هم معامله يا سودا ونه شوه.

خلاصه:

۱- له پورته بحث څخه دا څرگنديږي چې له دغه حديث شريف څخه اصلي هدف د پلورونکي قدرت دی چې هغه شي چې خرڅوي يې اخستونکي ته مهيا کولی او تسليم کولی شي او که نه، نو که چيرې څوک ددې قدرت ولري چې يو شي چې فعلا ورسره وجود ونه لري اخستونکي ته مهيا کړي هغه کولی شي چې هغه شي وپلوري سره له دې چې د خرڅلاو په وخت کې ورسره موجود نه وي، د بيلگې په توگه د کور جوړونې کمپنۍ کولی شي مخکې له دې څخه چې کورونه جوړ شي کورونه وپلوري ځکه هغه کمپنۍ ددې توان لري چې کورونه جوړ کړي.

2. له قرار داد څخه مطلوب اهداف بايد د اسلامي اصولو يا د الله (ج) د حکم خلاف نه وي. د هغه هدف لپاره چې يوه معامله يا قرارداد کېږي هغه اهداف بايد له اسلامي شريعت سره په تضاد کې نه وي د بيلگې په توگه که چاته دا معلومه وي چې يو سړی د يوه بل شخص د وژلو لپاره وسله اخلي په هغه سړي باندې وسله (ټوپک) خرڅول ناروا دي.

3. قرار داد بايد د لاندنيو عناصرو څخه پاک وي:

* قمار

* غر

* غبن فاحش: غبن فاحش د ډېر زيات تاوان معنی ورکوي چې د دوکې او يا غلطې بنودنې په وجه د قرار داد يا سودا يوه اړخ يا شخص او پارټۍ ته رسيږي. که چيرې د هغه شي قيمت چې پرې خرڅ شويدي او د مارکېت د اصلي قيمت تر مينځ لږ توپير وي

يوه ټاکل شوې نيټه کې وروسته کېږي. علماء بيع سلم تر هغو توکېو پورې محدودوي کوم چې معين يا ټاکل کېدی شي په شکل، جنسيت او مقدار سره، لکه قلم چې په بازار کې په هغه شان نور قلمونه هم وجود لري او يا موټر. او کوم شي چې خرڅول يې ناروا دي هغه څه دي چې وجود ونه لري لکه آس ټول اسونه مختلف دي او په جنسيت کې سره توپير لري.

ددغه حديث په اړوند چې پورته ذکر شو(مه خرڅوئ هغه شي چې تاسې يې نه لرئ) علماء مختلف تعبيرونه وړاندې کړيدي چې لاندې ذکر کېږي: (38)

i. ، مه خرڅوئ هغه څه چې تاسې يې نه لرئ، ، دا معنی ورکوي چې کوم شي چې له تاسو سره د خرڅلاو په وخت کې وجود ونلري يا ستاسو په ملکېت کې نه وي هغه شي مه خرڅوئ، يوازينۍ استثناء بيع سلم ده چې مخکې ذکر شوه.

ii. د حديثو علماء په عمومي ډول سره بيا په دې نظر دي چې دغه حديث (مه خرڅوئ هغه څه چې تاسې يې نه لرئ) په يو خاص قسم شيانو (غير مثلي شيانو) پورې اړه لري او هغه شيان يا تجارتي توکي چې مثلي دي او په مارکېت کې پيدا کېږي د هغې خرڅول جايز دي و لو که د خرڅلاو په وخت کې له پلورونکي سره نه وي ځکه دغه شيان په آسانۍ سره عوض کېدی شي او په مارکېت کې وجود لري. امامي شافعي هم داسې ويل چې يو څوک کولی شي چې داسې يو شي خرڅ کړي چې ورسره موجود نه وي په دې شرط چې معين (ټاکلی) شيز نه وي ځکه د ټاکليو شيانو برابرول نه شي يقيني کېدلی.

iii. ځينو نورو علماء بيا ددې حديث تعبير داسې کړی چې د هغه شي خرڅول منع دي کوم چې له پلورونکي سره وجود ونلري او پلورونکی په دې قادر نه وي چې هغه شي اخستونکي ته ورتسليم (برابر) کړي. دغه نظريه د مالکي فقهاوو او ابن تيميه ده، دوی وايي چې د حديث شريف هدف يوازې د شي ملکېت ندی بلکې مراد يې په دې باندې د پلورونکي قدرت او توان دی چې نوموړی شي اخستونکي ته برابر او تسليم کړي دوی

³⁸ - Islamic law of contract and business transaction د داکټر محمد طاهر منصور ليکلې

۳. د سود عنصر: د بیمې د مخالفینو بل دلیل دا دی چې په بیمه کې په دوه ډوله سود شته دی: لومړی دا چې د بیمې کمپنۍ د بیمې په نامه اخستل شوې پیسې په حکومتي اسنادو کې چې سود ورکوي په کار اچوي. دوهم دا چې هغه مبلغ چې بیمه کونکی یې کمپنۍ ته ورکوي له هغه سره توپیر لری کوم چې نوموړی به یې د جبران په شکل تر لاسه کوي او د همدې توپیر له امله دا د سود تر عنوان لاندې راځي.

د بیمې دکار و بار دکنترول اسلامي اصول:

1. (بیمه) باید په دوه اړخیزه ضمانت او همکاری بدله شي دکومو اهدافو لپاره چې بیمه په لومړیو وختونو کې جوړه شوه ډېر سپیڅلي وو او هغه دا چې که یوه غمیزه واقع شي د هغه تاوان یا ضرر به په مشترک ډول سره گالل کېږي او یو کس به د هغه بوج ته یوازې نه پاتې کېږي، مگر د اوسنۍ بیمې سیستم داسې جوړشوی چې په هغه کې د بډایانو یو وړوکی گروپ غواړي چې په دې نامه د ټولني پیسې راجمع کړي او بیا دغه پیسې د خپلې شخصي گټې په منظور وکاروي او خپل کار و بار ورباندې کوي. اسلامي بیمه باید یو له بل سره د مرستې په جذبې او یو له بل سره د دوه اړخیزې همکاری او ضمانت په بنا جوړه شي، که له چاسره مرسته کېږي هغه باید له هغه گډ مالي حساب څخه وشي کوم چې په دې منظور جوړشوی او هدف یې دگټې گټل نه دي. د بیمې کمپنۍ دگټې په منظور د هغه مالي حساب پیسې په کار اچولی شي چې د پانگونې (Investment) په خاطر جوړ دی.

2. د پانگونې اسلامي طریقه باید وکارول شي: اسلامي بیمه کمپنۍ باید په هغو لارو کې پیسې وکاروي چې شریعت یې جواز ورکوي، له سود او غرر څخه پاکې وي، لکه مشارکت، مضاربت او داسې نور. معلومه ده چې اوسنۍ بیمه خپلې پیسې په سودي کار و بار کې کاروي او هم په کې د غرر او قمار عناصر لیدل کېږي چې دا شرعا ناروا دي.

دیته غبن یسیر (لږ غبن) وایي او په عمومي ډول سره تجار په دې پسې نه گرځي او ډېر د تشویش وړ نه دی په غبن یسیر سره قرار داد یا سودا نه فسخته کېږي.

• اکراه: اکراه دیته وایي چې په زور او جبر سره څوک مجبور کړی شي چې یوه معامله [خرڅلاو، او داسې نور تر سره کړي] دغه ډول معامله د اسلام له نظره ناروا ده.

د مروجې بیمې خلاف د اسلامي علماوو دلایل:

مروجه بیمه دغه لاندې غیر شرعي عناصر لري:

1. د غرر عنصر: د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د ډېرو احادیثو په رڼا کې هر هغه خرڅلاو چې غرر په کې شامل وي منع کړی شوی دی. په بیمه کې د لوړې درجې غرر وجود لري. د غرر صفت په بیمه کې په څلور ډوله لیدل کېږي:

a. په موجودیت کې: غرر د جبران (معاوضې) د مبلغ موجودیت غیر یقیني (غیر معین) دی ځکه چې یوازې د حادثې د پېښدو په صورت کې ورکول کېږي او هغه په خپله غیر معینه ده.

b. د مقدار غرر: دغه بیمه کړی شوی د قرار داد په وخت کې په دې نه دی خبر (نه پوهیږي) چې د حادثې د پېښدو په صورت کې یا د هغه د مال او ملکیت د خرابیدو په صورت کې به نوموړی څومره جبران تر لاسه کوي.

c. د جبران د ورکولو (تادیې) په اړوند غرر: په بیمه کې د جبران د ورکولو وخت نا معین او نا ټاکلی دی.

۲. د قمار عنصر: د بیمې په قرار داد کې بیمه کونکی هغه پیسې له لاسه ورکوي چې پدې مورد یې هغه د بیمې کمپنۍ ته ورکوي او په بل صورت کې یعنې که حادثه پېښه شي کمپنۍ ده ته د هغه مبلغ څو چنده ورکوي کوم چې ده کمپنۍ ته ورکړی دي. او دغه شیان بیمه قمار ته نژدې کوي.

د تکافل هدف شاید د ژوندون بیمه وي او یا د خطر په مقابل کې د ملکیت او مال بیمه کول (Risk insurance of property)، که چیرې مخکې له دې څخه چې د بیمې مودت ختم شي بیمه کړل شوی شخص مړ شي د ژوندون د بیمې په صورت کې او یا د چا په ملکیت باندې کوم خطر(تاوان) راشي کوم چې بیمه کړی شوی دی، نو په دې صورت کې به کمپنۍ نوموړي شخص ته هغه پیسې بیرته سپاري کومې چې هغه د پانګونې په حساب کې اچولې دي، سره له هغه ګټې چې په دغو پیسو شویده. او بل عنصر د وقف له حساب څخه به جبران کېږي تر څو اړتیا یې رفع شي او یا تر یوه معین حده د تاوان جبران وشي. څرنګه چې دغه کمپنۍ د پانګونې اسلامي طریقه کاروي نو دا د سود څخه پاکه بیمه ده، قیماړ او غرر نشته پکې او که چیرې لږ شان ته غرر په کې وي هم هغه دومره حد ته نه رسیږي چې د تکافل د تحریم سبب شي.

د تکافل یا اسلامي بیمه (کمپنیو) (39) لست:

عربي هیوادونه:

نوټ: د لاندنیو کمپنیو له جملې څخه ځنې سره له دې چې پوره د تکافل کمپنۍ نه دي مګر بیا هم د تکافل له کار و بار سره تړاو لري، نو ځکه په دې لست کې شامل کړی شوي دي.

کومپنۍ	کلونه	هیوادونه
Company(s)	Year(s)	Country(s)
السلام اسلامک تکافل کو	1992	بحرين
Al-Salam Islamic Takaful Co.		

³⁹ - د تکافل دغه لست له لاندیني ویب پاڼې نه تر لاسه شوی:

<http://islamic-finance.net/islamic-insurance/takaful-co..html>

تکافل یا اسلامي بیمه:

اسلامي فقهاوو ددې لپاره چې د بیمې اسلامي عوض یا بدیل یې وړاندې کړی وي ډېر کار کړی او په دې اړوند له ډېرو کنفرانسونو او بحثونو وروسته دې نتیجه چې ته رسیدلي چې تعاوني شرکت د اوسنۍ غیر اسلامي بیمې بڼه بدیل کېدلی شي. ځکه په دې سیستم کې ګټه په خپله د بیمې د پالیسۍ لرونکو تر مینځ شریکه وي، خو دغه وړاندیز په بیمه کې د شخصي سکتور رول محدودوي یا په بل عبارت شخصي سکتور ته پکې څه رول نه ورکول کېږي.

ځینو علماؤ ددغه مشکل د له مینځه وړلو په منظور د اسلامي بیمې د یو بل شکل وړاندیز وکړ چې هغه ته د تکافل سیستم (سکېم) وایي کوم چې د تبرع او مضاربت په عناصرو ولاړ دی. "تکافل" د مشترک ضمانت معنی ورکوي. د تکافل هدف د یو ګروپ یا یوې ډلې د غړو تر مینځ دوه اړخیزه (mutual) مرسته ده. یا په بل عبارت تکافل د ملکیت یا مال د زیانمن کېدو په صورت کې د یوه ګروپ د غړو تر مینځ د مشترک ضمانت یوه طریقه ده، د ګروپ غړي په دې توافق کوي که چیرې یو د دوی څخه د څه ناورین یا حادثې ښکار کېږي، نو هغه ته به یو معین مقدار پیسې ورکول کېږي، ټول غړي د تکافل هڅه کوي چې له ضرورت مند سره مرسته وکړي. د تکافل غړي په کلني ډول سره یو معین مقدار پیسې کمپنۍ ته ورکوي دغه سهم (پیسې) بیا په دوو برخو ویشل کېږي، یو لوی مقدار ددغه پیسو د پانګونې حساب ته ځي او د اعانه ورکونکي یا د پیسو د مالک ملکیت پاتې کېږي. هغه بله برخه چې نژدې ۲-۵% پورې اعانه تشکېلوي د وقف حساب ته ځي او تبرع تصور کېږي.

د تکافل کمپنۍ دغه مجموعي پیسې د مضاربت په کار و بار اچوي او یا په بل داسې کار و بار چې شرعا جواز ولري لکه مشارکت او داسې نور او که څه ګټه وشي هغه د مخکني نسبت په حساب د پانګونې او د وقف له حساب سره یو ځای کېږي یعنې د ګټې د څخه تر ۵% پورې د وقف حساب ته ځي او پاتې نوری د پانګونې حساب (سرمایه) ته.

Al-Aman cooperative insurance (al-Rajihi)		S.Arabia
گلوبل اسلامك انشورنس كو. Global Islamic Insurance Co.	<i>n.d</i>	S.Arabia/Bahrain سعودي عربستان، بحرين
انتر نشنل اسلامك انشورنس كو. International Islamic insurance co.	<i>n.d</i>	S.Arabia/UAE متحدہ عربي امارات، سعودي
اسلامك عرب انشورنس كو. Islamic Arab insurance co. (Dallah al-Baraka group)	1979	S.Arabia سعودي عرب
اسلامك عرب انشورنس كو. Islamic Arab insurance co. (IAIC)	<i>n.d</i>	S.Arabia/UAE متحدہ عربي امارات، سعودي
اسلامك كواپريٽو فار انشورنس اف انوسٽيمنٽ انڊ ايڪسپورت كريڊيٽ Islamic corporation for insurance of investment and export credit	1995	S.Arabia سعودي عربستان
اسلامك انشورنس انڊ كو Islamic insurance and reinsurance Co.(IIRCO)	1985	S.Arabia/Bahrain بحرين، سعودي

بحرين اسلامك انشورنس كو. Bahrain Islamic insurance co.	1992	بحرين
اسلامك انشورنس انڊ ري انشورنس كو. Islamic insurance and Re- insurance Co.	1985	بحرين
شركة التكافل الاسلاميه Sharikat Takaful al-Islamiyah	1983	بحرين
تکافل انٽرنشنل Takaful international	1989	بحرين
اسلامك انشورنس كو. پي ايل سي. Islamic insurance Co. Plc.	<i>n.d</i>	اردن Jordan
انٽرنشنل ڪمپني فار كواپريٽو انشورنس International company for cooperative insurance	<i>n.d</i>	كويت Kuwait
قطر اسلامك انشورنس كو. Qatar Islamic insurance Co.	1994	قطر Qatar
الامانه كواپريٽو انشورنس (الراجحي) 1985	1985	سعودي عربستان

تکافل اسلامک انشورنس کو. بحرین Takaful Islamic insurance Co.Bahrain	n.d	S.Arabia/Bahrain سعودي عربستان. بحرين
البرکة انشورنس کو. Al Baraka insurance Co.	1984	سودان
اسلامک انشورنس کو. Islamic insurance Co.	1979	سودان
شیکن انشورنس کو. Sheikan insurance Co.	n.d	سودان
دي نیشنل ري انشورنس کمپني (سودان) The national Re-insurance company (Sudan) Ltd.	n.d	سودان
دي یونایتیڈ انشورنس کمپني (سودان) The united insurance company (Sudan) Ltd.	1968	سودان
وطني کوآپریٹیو انشورنس کو. National cooperative Ins Co. (NCCI)	1989	سودان

		عربستان
اسلامک انٹرنیشنل انشورنس کو. (سلمت) Islamic international insurance Co. (salamat)	1985	S.Arabia/UAE متحدہ عربي امارات، سعودي عربستان
اسلامک تکافل انڈر ریتکافل کو. Islamic Takaful and Re- Takaful Co.	1986	S.Arabia/Bahamas بحاماس، سعودي عرب
اسلامک تکافل اینڈ ریتکافل کو. (بحاماس) Islamic Takaful and Re- Takaful Co. (Bahamas)	1983	Bahamas بحاماس
اسلامک یونیورسل انشورنس Islamic universal insurance	n.d	S.Arabia/Bahrain بحرين، سعودي عربستان
نیشنل کوآپریٹیو انس کو. National cooperative Ins Co. (NCCI)	1986	سعودي عربستان

تکافل اند ریتکافل کو Takaful and Re-Takaful Co.	1993	Brunei بروناي
تکافل اب برهه Takaful Ab birhad	1993	Brunei بروناي
لايف تکافل Life Takaful (pte)	1999	بنگلديش
جنرل تکافل General Takaful (pte)	1999	بنگلديش
سيريكات تکافل اندونيشيا Syarikat Takaful Indonesia	1999	اندونيزيا
پي تي اسورنسي تکافل کپلورگه PT Asuransi Takaful keluarga	1994	Indonesia اندونيزيا
پي تي اسورنسي تکافل اموم PT asuransi Takaful Umum	1994	Indonesia اندونيزيا
پي تي سريکات تکافل Pt Syarikat Takaful	1994	Indonesia اندونيزيا
تکافل اشورنس Takaful Ashurans	1994	Indonesia

Watania co-operative insurance Co.		
بيست لڈ ايتهمين تونيس سعودي BEIT Iadat Ettamine Tounsi Saudi (Best Re)	1985	Tunisia تونس
الينس اشورنس Alliance insurance	1985	متحدہ عربي امارات
Oman insurance Co. عمان اشورنس کو.	1985	متحدہ عربي امارات
دي اسلامك عرب اشورنس کو. The Islamic Arab insurance Co.	1980	متحدہ عربي امارات

غير عرب اسلامي هيوادونه

انشورنس اسلام تيب سيندي برهه Insurance Islam TAIB sendirian Berhad (IITSB)	1993	Brunei بروناي
تبونگ امانه اسلام Tabung Amanah Islam	1993	Brunei بروناي

نهم فصل

په اقتصاد کې د حکومت رول

• حکومت او د حکومت دندې:

اسلامي حکومت: هغه حکومت ته ویل کیږي چې قدرت او سلطه پکې د الله (جل جلاله)، وي، يعنې د الله تعالی دین پکې حاکم وي. په دغه حکومت کې د الله (جل جلاله) رضا تر ټولو لوړ هدف، اسلامي شریعت اساسي قانون، ولس مشر د الله (جل جلاله) خلیفه دی او وظیفه یې د الله (جل جلاله) د اوامرو پلي کول دي، ټول قوانین باید د قرآن او احادیثو په رڼا کې جوړ شي.

اسلامي اقتصادي سیستم دکمونستي اقتصادي سیستم برخلاف یو آزاد سیستم دی خو دغه آزادي بې پولې نه ده بلکه د شریعت تر چوکاټ پورې محدوده ده، نوځکه پدې سیستم کې د حکومت رول لږ خو مهم دی، حکومت د اقتصادي بې عدالتۍ د له مینځه وړلو او اقتصادي ثبات راوستلو په شان مهمې دندې په غاړه لري، د مثال په توګه حکومت وظیفه لري د انحصار (مناپولۍ)، مخنیوی وکړي او داسې نور.

همدارنگه د ځینو عام المنفعه شیانو برابرول هم د حکومت کار دی، په ځانګړې توګه هغه دکومو لپاره چې شخصي سکتور زړه نه ښه کوي او یا ډېرو لوړو مصارفو ته اړتیا لري لکه د امنیت ساتنه، ښوونه او روزنه، ساینس او تکنالوژي، بریښنا

له نبي کریم صلی الله علیه وسلم نه روایت دی!

حَدَّثَنَا أَبُو خَدَّاشٍ وَهَذَا لَفْظُ عَلِيٍّ عَنْ رَجُلٍ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ غَزَوْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثًا أَسْمَعُهُ يَقُولُ الْمُسْلِمُونَ شُرَكَاءُ فِي ثَلَاثٍ فِي الْكَلْبِ وَالْمَاءِ وَالنَّارِ 40.

⁴⁰ - المصدر: سنن أبي داود، الكتاب: البيوع، الباب: في منع الماء، رقم الحديث: ٣٠١٦

Takaful asuransi		اندونيزيا
اسين ريتكافل اتيرنیشنل	1997	Malaysia
Asian Re-Takaful international (L) Ltd. (ARÝIL)		ماليزيا
اسين تكافل ګروپ	1996	Malaysia
Asean Takaful group (ATG)		ماليزيا
سيريكټ ټكافل ماليزيا بهېد	1984	Malaysia
Syarikat Takaful Malaysia Bhd.		ماليزيا
ټكافل نیشنل بهېد	1993	Malaysia
Takaful national Bhd		متليزيا
احلاس سيګورته	1993	Turkey
Ihlas sigorta As		ترکيه

ترجمه: ابو خداش (رضي الله عنه) روايت كړې او دا لفظ د علي دى چې د نبي كريم (عليه السلام) له مهاجرو ملگرو څخه له يوه مهاجر نه يې روايت كړى وايي: له نبي كريم (ص) سره مې درى ځله په غذا گډون كړى، اوريدل به مې چې فرمايل يې: مسلمانان په دريو شيانو: ورشو، اوبو او اوركې سره شريك دي.

له اور څخه مونږ د انرژۍ مفهوم اخستلاى شو، ددې لپاره چې طبيعي زيرمې (گاز، اوبه، تيل)، انرژي (بريښنا ...) ټولو عوامو ته په عدل سره وويشل شي ددغو شيانو ملكيت بايد له حكومت سره وي نه له شخصي سكتور سره ځكه په حكومت كې ټول خلك سره شريك دي او كه د ضرورت په بنا شخصي سكتور ته ورکړل شي نو بيا بايد د انحصار مخه ونيول شي او حكومت بايد د عوامو حقوق خوندي وساتي او بيخايه د نرخونو د لوړوالي مخنيوى وكړي.

د امام غزالي د قول مطابق حكومتونه په څلور ډوله دي چې ټول په يوه وخت كې وجود لري:

I. حكومت العليا (شريعة): د شريعت حكومت هغه چې د خلكو په ظاهر او باطن دواړو باندې يې حكم چلېږي يعنې د خلكو باطن او ظاهر، خاص او عام دواړه د شرعي احكامو تر حكم او اثر لاندې دي.

II. د خلفاوو، شاهانو او يا اميرانو حكومت: دغه حكومت د ټولني په عمومي مسائلو كې د لاس وهنې يا اداره كولو قدرت لري او ددې لپاره چې د يوه هيواد ادارې په ښه ډول سره وچلېږي قوانين جوړولى شي خو د دوى قدرت يوازې تر اجتماعي امورو پورې محدود وي او د خلكو په شخصي امورو باندې قدرت نه لري د دوى امرونه يا حكمونه په خاص او په عام دواړو باندې مشتمل دي مگر په ظاهر د خلكو نه په باطن باندې.

III. د علماوو حكومت: چې هغوى د انبياو (ع) وارثان دي، حكومت يې يوازې د خاصو خلكو پر باطن باندې دى او عام خلك د دوى تر حكم لاندې نه راځي او په ظاهر د خلكو يې هم حكم نشي عملي كېدلى.

IV. د داغيانو حكومت: د دوى حكومت يوازې په باطن د عامو خلكو مشتمل دى يعنې عام عوام د دوى تر اغيزې او اثر لاندې راځي.

ددې لپاره چې په يوه هيواد كې ښه او پياوړى حكومت وجود ولري لازمه ده چې دغه پورته ټول ذكر شوي حكومتونه او يا اشخاص موجود وي او يو له بل سره همكاري ولري او په گډه سره د عوامو دسوكالۍ لپاره كار وكړي، كه چيرې له دغو پورته ذكر شويو كسانو څخه كوم يو نه وي نو بيا په درست ډول سره حكومت نشي چليدلى د بيلگې په توگه كه علماء له مينځه لاړ شي نو په عالمه طبقه باندې به اثر او حكومت له مينځه ولاړ شي او گډوډي به رامينځ ته شي، نو لازمه ده چې حكومت دغه ټول پورته ذكر شوي حكومتونه قبول كړي او له هغو سره د تفاهم له لارې د هيواد اداري چارې پر مخ بوځي له بده مرغه په تيرو وختونو كې زمونږ حكومتونو دغو مسايلو ته پام نه دى كړى او په يوازې سر «حكومت د اميرانو» سره يې د هيواد چلونې هڅې كړيدي او دغه نور حكومتونه (حكومت العليا) (الشريعة)، د علماء حكومت، او داغيانو حكومت) يې له پامه غورځولى و او د دوى دغه عمل زمونږ دگران هيواد افغانستان د تباهي سبب شويدي.

د حكومت دندې:

دحكومت مهمې دندې عبارت دي له:

1. د غريبۍ او بيكارۍ له مينځه وړل
2. د پيسو د حقيقي ارزښت ساتنه
3. د قانون (شريعت) عملي كول
4. د ټولنيز او اقتصادي عدالت تامينول
5. د امنيت ساتل او په عادلانه ډول د عايد ویش
6. نړيوالې اړيکې او قوي دفاع

اوس به په لنډ ډول د حکومت دغه پورته ذکر شوي دندې وڅيړو:

۱- د غريبې او بیکارۍ له مینځه وړل:

څرنګه چې اسلام پدې نظر دی چې د ټولو وسایلو اصلي مالک الله (ج) دی، مال او ثروت مونږ ته د امانت په ډول راکړل شويدي، نو دا باید د الله تعالی د اوامرو مطابق وکارول شي، حکومت پدې کې اهم رول لري، د زکات ټولول او ویش د حکومت کاردی، حکومت باید د وسایلو په استعمال کې هغه کارونو ته اولویت حق ورکړي چې عوامو ته د کار ډېر شرایط برابرکړي او ټولنی ته ګټور وي، ددې هدف د تحقق لپاره حکومت دوه لازې لري:

لومړی پلان کول: حکومت باید داسې پلان جوړکړي ترڅو وسایل په هغه سکتور کې وکارول شي د کوم چې اړتیا او فایده چې ډېره وي او ددې تر څنګ د انفلاسیون مخنیوی هم وکړي.

دوهم د اقتصادي زیربنا برابرول: د هر هیواد د اقتصادي پرمختګ لپاره د فزیکي او ټولنيزې زیربنا موجودیت اړین دی او بې لډېنه پرمختګ ناشونی دی، دغه فزیکي زیربنا لکه د سرکونو جوړول، بنسونه او روزنه، ډېرو لوړو مصارفو ته اړتیا لري او شخصي سکتور ورته کمه پاملرنه کوي ځکه ګټه یې کمه ورته بریښي، نو دا زیربنا باید حکومت برابره کړي.

۲- د پیسو د اصلي ارزښت ساتنه:

د نني عصر یو لوی مشکل د انفلاسیون مسلسل زیاتوالی او ددې په وجه د پیسو د اصلي ارزښت کمی دی، نو ددې مشکل د حل لپاره حکومت باید په خپلو اقتصادي پالیسیو کې له احتیاط څخه کار واخلي.

۳- قانون او نظم: د قانون عملي کول او د ټولني امنیت ساتل د حکومت له اصلي دندو څخه دي، ترڅو چې په کومه ټولنه او هیواد کې نظم او قانون پلي شوی نه وي ترهغې پورې هلته اقتصادي پرمختګ مینځته نشي راتلی، په بې امنه هیواد کې څوک پانګه اچونې ته زړه نه ښه کوي. پانګه د هغه مرغه په شان ده چې همیش په هوا کې ګرځي او د ښه مناسب او پور امنه ځای په لټه کې وي او کوم ځای چې ورته ښه ښکاره شي هلته کېږي، نو حکومت باید داسې شرایط برابر کړي چې د پانګوالو توجه را جلب کړي. نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي:

عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَمَنَى أَتَدْرُونَ أَيُّ يَوْمٍ هَذَا قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ فَإِنَّ هَذَا يَوْمٌ حَرَامٌ أَفْتَدْرُونَ أَيُّ بَلَدٍ هَذَا قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ بَلَدٌ حَرَامٌ أَتَدْرُونَ أَيُّ شَهْرٍ هَذَا قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ فَإِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْكُمْ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا (41).

ترجمه: له ابن عمر (رض) څخه روایت دی وايي چې نبي کریم (ص) په منی کې وفرمایلي: آیا پوهیږئ چې دا کومه ورځ ده؟ دوی وویل چې الله (ج) او رسول ښه پوهیږي، ویي فرمایلي: دا حرامه ورځ ده، آیا پوهیږئ چې دا کوم ښار دی؟ دوی وویل چې الله (ج) او رسول یې ښه پوهیږي، ویي فرمایلي: دا حرام ښار دی، آیا پوهیږئ چې دا کومه میاشت ده؟ دوی وفرمایلي الله (ج) او د هغه رسول ښه پوهیږي ویي فرمایلي: دا حرامه میاشت ده، او ویي فرمایلي: پس الله پاک ستاسې وینې او ستاسو مالونه او ستاسو عزت او آبرو په یو او بل باندې داسې حرام کړي لکه ستاسو دغه ورځ، ستاسو په دغه میاشت کې ستاسو په دغه ښار کې. له دینه دا په ډاګه شوه چې د عوامو د ژوند او مال ساتنه د حکومت کار مسئولیت او دنده ده.

41- المصدر: صحيح البخاري، الكتاب: الادب، الباب: قول الله تعالى يا ايها الذين آمنوا لا يسخر قوم من...، رقم الحديث: ٥٥٨٣

۴- ټولنيز او اقتصادي عدالت:

د اسلام له نظره ټولو خلکو ته په يوه نظر کتل کېږي، د غريب او امير تر مينځ توپير نشته قانون او حکومت ورته په يوه سترگه گوري، نوځکه بايد هيڅ تبعيض ونه شي او حکومت بايد ټولو عوامو ته يوشان اسانتياوې او دکار شرايط برابر کړي. او هم شخصي سکتور وڅاري ترڅو دکارگرواو مصرف کونکو سره بې عدالتي ونشي

نبي کریم صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي:

حَدَّثَنَا آدَمُ بْنُ أَبِي إِيَاسٍ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ حَدَّثَنَا وَاصِلُ الْأَحْذَبِ قَالَ سَمِعْتُ الْمَعْرُورَ بْنَ سُوَيْدٍ قَالَ رَأَيْتُ أَبَا ذَرٍّ الْغِفَارِيَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَعَلَيْهِ حَلَّةٌ وَعَلَى غُلَامِهِ حَلَّةٌ فَسَأَلْنَاهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ إِنِّي سَابَبْتُ رَجُلًا فَشَكَانِي إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْبَرْتَهُ بِأُمَّهِ ثُمَّ قَالَ إِنَّ إِخْوَانَكُمْ حَوْلَكُمْ جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدِهِ فَلْيَطْعَمَهُ مِمَّا يَأْكُلُ وَلْيَلْبِسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ وَلَا تَكْلِفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ فَأَعْيَنُوهُمْ⁴²

ترجمه: معرور بن سوید وایي: ابوذر غفاري رضي الله عنه مې په داسې حال کې چې يوه نوې جامه (چپنه) يې اغوستې ده او يوه يې غلام اغوستې وه وليد، نو ددې پوښتنه مو ترې وکړله، ويې ويل يوه سړي ته مې ښکښلې وکولې، نو هغه له ما نه نبي کریم صلی الله عليه وسلم ته شکایت وکړ، ما ته نبي کریم صلی الله عليه وسلم وفرمايل: آیا د مور پيغور دې ورکړی؟ بيا يې وفرمايل: ستاسې وروڼه ستاسو چوپړيان دي، الله پاک ستاسې تر لاس لاندې گرځولي، نو د چا چې خپل مسلمان ورور تر لاس لاندې وي له هغه څه نه چې دی يې خوري هغه ته هم ورکوي او له هغه څه نه چې اغوندي يې هغه ته هم ورواغوندي، او داسې کار مه ورته سپاری چې په دوی زورور وي او که مو ورته وسپارلو بيا نو د هغه په سرته رسولو کې مرسته ورسره وکړی. له پورتنی حدیث څخه دا څرگندېږي چې د اصغری تنخوا او دکار د ساعتونو ټاکل د اسلام له نظره جواز لري

⁴²- المصدر: صحيح بخاري، الكتاب: العتق، الباب: قول النبي العبيد اخوانكم فاطعموا مما تأكلون، رقم الحديث:

۵- د امنيت تامين او په عادلانه ډول د عايد ویش:

د امنيت مهيا کول د اقتصادي پرمختگ لپاره لازمي شرط دی، په غير عادلانه ډول د عايد ويشل د بې امنۍ او گډوډۍ مهم عامل دی، د عايد غير عادلانه ويش د غريب او امير تر مينځ نفرت او کرکه پيدا کوي او غريب دې ته اړ باسي چې په نا مشروع لاره له اميرانو څخه مال تر لاسه کړي لکه غلا، قتل ...

د اسلام مبارك دين په هر څه کې د عدل مراعاتولو حکم کوي د حکومت لپاره دا پکار ده چې په ټولنه کې د شريعت او امر پلي کړي لکه د زکات راټولول، د ميراث اسلامي قانون پلي کول، له حرامو څخه منع کول د غلا او رشوت مخه نيول ... ددغو کارونو د ترسره کولو په وسيله په ټولنه کې د غريب او امير تر مينځ د عايد د لوی توپير د مينځ ته راتگ او زياتوالي مخنيوی کېدی شي.

۶- نړيوالې اړيکې او قوي دفاع:

يو اسلامي هيواد بايد له نورو هيوادونو او نړيوالو سره بڼې اړيکې ولري البته د اسلام تر قوانينو لاندې او ددې تر څنګ کفارو ته د اسلام بڼه تصور وړاندې کړي او له کفارو او نورو سره دکړيو لوظنامو او تړونونو مراعات وکړي. مگر ددې تر څنګ بايد د ملک د دفاع توان هم ولري لکه الله (ج) چې فرمايي:

وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَأَنْتُمْ أَعْلَمُ بِاللَّهِ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ،، (الأنفال: 59)

ترجمه: او تياروئ (اې مومنانو) لپاره (د جنگ) ددغو (ماتوونکو د عهد يا د مطلق کفارو) څومره چې توانيږئ (جمع کولی شئ) تاسې له قوت (اسباب د جنگ) چې وويروئ تاسې په دغه (قوت اوتيارۍ) سره دښمنان د الله او دښمنان ستاسې او نورکسان بې له دوی نه چې نه پيژنئ تاسې هغوی الله عالم دی په (عداوت د) هغوی او هر هغه څه چې

نفقة کوی تاسې له یوه شي په لاره د الله کې (لپاره د دین) پوره (بدل د هغه) به درکړی شي تاسې ته حال دا چې پر تاسې به ظلم ونه کړی شي (د ثواب په لږوالي او د عذاب په ډیروالي).

د اقتصادي پرمختګ لپاره د نړیوالو سره د بنو اړیکو ساتل اړین دي ترڅو زموږ سوداګر پدې وتوانېږي چې له بهرنیو هیوادونو سره په ښه توګه تجارت وکړي شي او هم نور هیوادونه خصوصاً اسلامي هیوادونه تشویق کړي شي چې زموږ په هیواد کې پانګه واچوي ترڅو عوامو ته د کار شرایط برابر کړي شو.

د حکومت د عاید سرچینې:

د یوه اسلامي حکومت د عاید لارې (سرچینې) په لاندې ډول دي:

1. زکات او عشر: زکات د اسلام څلورمه بنا ده، د زکات ورکول په هر بډای مسلمان باندې فرض دی، د زکات راټولول د حکومت دنده ده، له زکات نه د غریبې په له مینځه وړلو او عام المنفعه کارونو کې کار اخستل کېدای شي، عشر د ځمکې یا حاصل زکات دی.

2. عاید د طبیعي منابعو څخه: طبیعي منابع لکه معدن او کان، د تیلو زیرمې او

داسې نور

3. وقف او صدقه: د ملکیت یا مال وقف (خاص) کول دي الله تعالی ته او هغه پدې ډول چې خپل مال د الله (ج) په لاره کې د مصرف لپاره ورکړی شي او صدقه هم د الله (ج) د رضا لپاره د مال مصرف ته ویل کېږي او صدقه په دوه ډوله ده یو واجب صدقه (زکات) او دوهم ډول نفلي صدقه ده. د اسلامي حکومت په موجودیت کې صدقه باید خلیفه (بیت المال) ته وسپارل شي، د اسلامي حکومت د نه موجودیت په صورت کې څرنګه چې د عوامو سره دا ویره وي چې د دوی مال (صدقات ...) به د الله

(ج) د اوامرو مطابق ونه کارول شي دوی کولی شي چې په مستقیم ډول صدقات مستحقینو ته ورکړي.

4. جزیه، خراج او خمس: کله چې کوم غیر مسلم د اسلامي حکومت اوامرو ته غاړه کېږدي حکومت د دوی د مال او ځان ساتلو دنده په غاړه لري لکه د نورو هیوادوالو په شان، حکومت له دوی څخه ددې په بدل کې ټکس (جزیه) اخلي. د جزیه په اړوند الله تعالی فرمایي:

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَمْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ.
(التوبة 28)

ترجمه: وجنګېږئ تاسې له هغو کسانو سره چې نه راوړي ایمان پر الله (ج) او نه په ورځې د آخرت باندې او نه حرام ګڼي دوی هغه چې حرام کړي دي الله (ج) او رسول د هغه او نه قبلوي دوی دین حق (اسلام) له هغو کسانو نه چې ورکړ شويدي دوی ته کتاب تر هغه پورې چې ورکړي دوی جزیه له لاسه حال دا چې دوی ذلیل وي.

خراج: که د اسلامي دولت لخوا د کفارو ځمکه فتحه شي او بیا دا ځمکه هغوی ته پرېښودل شي چې د ټکس (مالیې) په بدل کې یې وکړي، دېته خراج وايي. د لومړي ځل لپاره دغه پالیسي د حضرت عمر (رض) لخوا د سوريې او عراق په ځمکو کې عملي شويده، کله چې دغه سیمې فتحه شوي ځینو اصحاب کرامو غوښتنه وکړه چې دا باید د غنیمت په ډول په مجاهدینو وویشل شي، مګر حضرت عمر (رض) دا ونه منله ځکه چې دومره زیاته ځمکه مجاهدینو په موثر ډول نشوي کارولی نو ځکه یې د مالیې (خراج) په بدل کې د همغو ځای خلکو ته پرېښوده.

خمس: د غنیمت او معدن (سره زر، سپین زر ...) پنځمه حصه بیت المال ته ورکول فرض دي او دېته خمس وايي، الله (ج) فرمایلي دي:

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ أَمْنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّفَٰقَىٰ

اسم فصل

داسلامي دولت مالي او پولې پاليسي

له مالي پاليسي (Fiscal Policy) نه هدف حكومتي مصارف او ماليه (ټكس) اخستنه ده. او په پولې پاليسي (Monetary Policy) يا پولې سياست كې د پيسو چاپول او د هغې د ارزښت د ساتنې لارې چارې شاملې دي.

په اسلامي دولت كې د مالي پاليسي اهداف:

په غير اسلامي هيواد كې مالي پاليسي ددې لپاره كارول كېږي ترڅو د خلكو لپاره په دنيا كې عظمي مادي گټه ترلاسه شي او د خلكو اخلاقي او روحي اړتياوو ته توجه نه كېږي. د مالي پاليسي هدف د وسايلو بڼه وپلورل، اقتصادي ثبات، اقتصادي وده (پرمختگ) او دعوایدو با انصافه وپلورل دي.

په اسلام كې مالي پاليسي د شرعي اهدافو مقاصد شريعه: حفظ الدين، حفظ العقل، حفظ المال، حفظ النسل... د ترلاسه كولو يوه وسيله ده. مالي او پولې پاليسي بايد داسې جوړې شي چې د عوامو د مادي بڼيگنې ترڅنگ د هغوی روحي او اخروي مفاد هم په كې خوندي وي. لنډه دا چې مالي پاليسي بايد داسې جوړه شي چې د خلكو د اخروي گټو په نظر كې نيولو سره سره د هغوی د دنيوي ژوند سطحه لاسپسې بڼه شي.

مالي پاليسي او د وسايلو وپلورل:

مالي پاليسي بايد داسې جوړه شي چې د مادي او روحي (اخلاقي) اهدافو په لاسته

الْجَمْعَانَ وَاللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (الأَنْفَالُ 40)

ترجمه: او پوه شئ بيشكه هر هغه شي چې په غنيمت واخستل تاسې له يوه شي نه نو بيشكه الله (ج) لره دی خمس د هغه او له پاره د رسول او له پاره د خپلوانو (د رسول الله او لپاره) د يتيمانو او مسكېنانو او مسافرانو، كه ايمان لرئ په الله (ج) او په هغو چې نازل كړيدي مونږ پر بنده خپل په ورځ د فيصلې كې هغه ورځ چې سره مخامخ شولې دواړه جمعې (ډلې) او الله (ج) پر هر شي باندي بڼه قادر دی.

5. ټكس: كه چيرې د حكومت لگښتونه يا بوديجه د پورته ذكر شوو منابعو څخه (زكات، عشر، خراج، جزيه، صدقات...) پوره نشي، نو بيا حكومت د ضرورت په اساس ټكس لگولی شي.

6. د وارداتو ټكس يا عشور (Import duty): عشور د لومړي ځل لپاره د حضرت عمر (رض) لخوا ولگول شو په هغو تجارانو چې اسلامي خلافت ته به يې تجارتي مالونه راوړل، ځكه په هغه وخت كې ايران او روم په هغو مسلمانو تجارو چې د دوی هيوادونو ته يې تجارتي توکي وړل د واړيدولو ټكس لگولی و، نو حضرت عمر (رض) متقابلا د دوی پر تجارو هم ټكس ولگولو. دا ټكس په كال كې يو ځل اخستل كېده.

7. د حكومت د عايد نورې لارې: كه چيرې د حكومت اړتياوې د پورته ذكر شوو منابعو په وسيله پوره نشي بيا حكومت قرض اخستلای شي خو دا پور به بې سوده وي، ځكه چې سود حرام دی، ددې تر څنگ حكومت د ځينو پروژو د تمويلولو لپاره د مشاركې او مضاربې اسناد يا سرټيفيكاټ او سكوك (اسلامي بانك) هم ماركېټ ته عرضه كولاى شي.

ملي پاليسي او اقتصادي وده:

د اقتصادي ودې (پرمختګ) لپاره مالي سيستم بايد داسې جوړ شي کوم چې عوام د کار کولو او سپما (Save) کولو څخه ډډه کولو ته ونه هڅوي، ډېر زيات ټکس لګول عوام د کار کولو او پانګونې (سرمایه اچونې) څخه منع کوي او پدې ډول د اقتصادي ودې (پرمختګ) په وړاندې خنډ ګرځي.

په مخ په وده (وروسته پاتې) هيوادونو کې مالي پاليسي د شتمني په توليد او زياتولو کې اهم رول لري. په اسلامي هيوادونو کې شتمني جوړول (Capital Formation) له هغې پانګونې (سرمایه ګزاري) څخه عبارت ده کوم چې د بشري قوې او مادي وسايلو په پرمختګ او وده کې او هم د عوامو په اخلاقي او روحي روزنه کې اغيزمنه واقع شي.

د مالي پاليسي هدف له ټولو وسايلو څخه عظمې کاراڅستنه، خلکو ته د کار برابرول او د بيکارۍ له مينځه وړل ګڼل کېږي. احتکار په اسلام کې ناروا او زکات په هر مسلمان باندې چې صاحب د نصاب وي فرض کړی شوی چې دا ټول په اقتصادي پرمختګ کې اهم رول لري چې په راتلونکو کړنو کې به د زکات تر عنوان لاندې په تفصيل سره يادونه ورنه وکړو:

د اقتصادي پرمختګ لپاره ضروري ټکي:

وسايل له غير ضروري شيانو څخه د سرمايه جوړونې (Capital formation) او يا په اقتصادي پرمختګ کې د اغيزمنې اقتصادي زير بنا جوړونې خوا ته ليرېدل. پانګي اچونې ته بايد ځانګړې توجه وشي او کومې فابريکې چې په اقتصادي پرمختګ کې اهم رول لوبوي په هغوی باندې بايد تر ټولو کمه ماليه (ټکس) ولګول شي. او هم بهرنۍ پانګه اچونه او سرمايه اچونکي را جذب او تشويق شي.

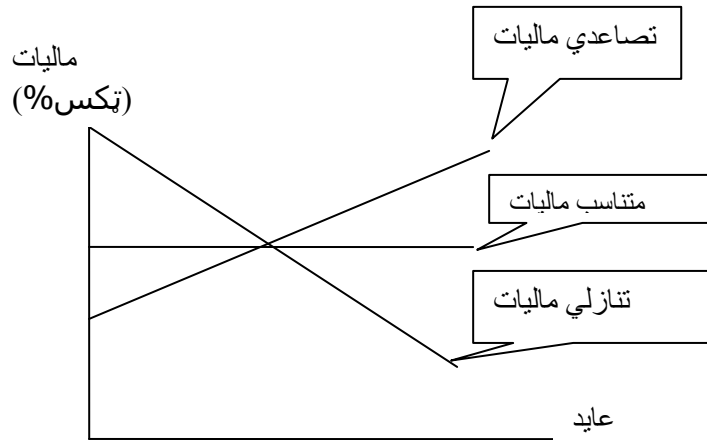
راوړلو کې مثبت رول ولوبوي. لږمي ده په يوه هيواد کې وسايل داسې استعمال او وکارول شي چې اسراف په کې ونشي او هم د راتلونکو نسلونو اړتياوې په نظر کې ونیول شي. شخصي او حکومتي سکتور بايد حلال يا روا شيان توليد کړي. دولت بايد د عوامو اړينو (ضروري) شيانو ته لکه بڼوونې، روغتيا، سرکونو او داسې نورو عام المنفعه کارونو ته توجه وکړي. ددې تر څنګ بايد دولت د هيوادوالو روحي روزنې ته هم پام وکړي.

د ابن خلدون په نظر هغه کارونه بايد وشي کوم چې عوامو ته ډېره ګټه رسوي او داسې کار بايد ونشي کوم چې له ګټې څخه يې تاوان ډېر وي. په ظاهره خو دغه خبره ډېره ساده معلومېږي مګر دا ډېره مهمه مسئله ده، ډېر ځلې زمونږ حکومتونو داسې کارونه کړي چې له ګټې نه يې تاوان ډېر وي، د بيلګې په توګه د مطبوعاتو د آزادۍ تر عنوان لاندې په تلویزيون کې د داسې فلمونو او بدلو (سندرو) د خپرولو اجازه ورکول کېږي کوم چې زمونږ په ځوان نسل کې روحي او اخلاقي امراض خپروي او د هغې په نتيجه کې په ټولنه کې نا آرامي مينځته راځي او يا داسې مرضونه خپرېږي چې بيا يې دولت د کنټرول وس نلري. همدا شان په بازار کې د نامشروع توکيو خرڅلاو درواخله.

مالي پاليسي او اقتصادي ثبات:

د کال 1930 د لوی اقتصادي زوال (رکود، بحران) څخه وروسته اقتصادي مالي پاليسي د اقتصادي ثبات په لاسته راوړلو کې اهم مقام تر لاسه کړيدی. معنی دا چې د توليدي موثريت په بڼه کولو او د عمومي تقاضا په منظمولو او ترتيبولو کې اهم رول لري. د ابن خلدون په نظر اقتصادي زوال هغه وخت مينځته راځي کله چې له دولت څخه عوامو ته د پيسو انتقال بند شي.

د روپيو (پولي واحد) د ارزښت يا بيه ثابت ساتل د انفلاسيون کنټرول او اقتصادي پرمختګ لپاره اهم ګڼل کېږي. د نرخونو ډير جګيدل او بنکته کېدل دواړه د اقتصادي ثبات او پرمختګ لپاره ګواښ ګڼل کېږي.

د مالياتو په وسيله لاندې اهداف لاسته راوړل کېدی شي.

په پورته شکل کې مونږ ماليات په عمودي خط باندې کچه کوو او په افقي خط باندې عايد (درآمد) بنودل شويدي، په متناسبه ماليه کې د عايد په زياتيدو او کميدو سره په ماليه څه اثر نه پريوزي بلکه هغه معينه وي، په تصاعدي مالياتي سيستم کې څومره چې د يوه سړي درآمد (عايد) زياتيږي په همغه کچه په هغه باندې ماليه زياتيږي. او په تنازلي ماليه کې ددې عکس خبره ده.

- د غير ضروري شيانو د پيرونې کمونه، يعنې د هغو شيانو پيرونه چې د صحت لپاره گټور نه وي بايد کم کړی شي، د بيلگې په توگه هيواد ته د سگريټو واريډول او خرڅلاو.

- د دولت د مصارفو او يا بوديجې برابرول، دا څرگنده ده چې هيواد د تل لپاره په پورونو او د بهرنيانو په مرستو سره نه شي چلیدلی نو ماليات د دولت د بوديجې د

I. د هيواد له کانونو او معدنونو څخه په موثر ډول استفاده کول.

II. مالي پاليسي بايد په داسې شکل جوړه شي چې د اقتصادي پرمختگ تر څنگ د عايد ویش په منصفانه او عادلانه توگه سره وشي. ځکه مساوات (عدل، انصاف) د اسلام له بنسټيزو اصولو څخه دي. اسلام په عادلانه او با انصافه ډول ټولو خلکو ته د وسايلو او مواقعو د ویش امر کوي. اسلام په يو څو لاسونو کې د دولت د جمع کېدو مخالف دی [د دغه اهدافو د لاسته راوړلو لپاره د مالياتو څخه کار اخستل کېدی شي]. د حضرت عمر (رض) څخه روايت دی چې فرمایي: که چيرې يو کال نورهم ژوندی پاتې شوم دولت (عايد) او وسايل به په داسې ډول وويشم چې غريب به له امير سره برابر شي. د زکات په موثر ډول استعمال د غريب او بډای تر مينځ توپير تر ډېره حده را کمولی شي.

په اسلامي هيواد کې ماليه (ټکس):

ټکس که راسا له چا څخه واخستل شي لکه د عايد ماليات هغه ته مستقيم ټکس وايي او که په غير مستقيم ډول سره مثلاً د نورو تجارتي توکپو د خرڅلاو د قيمت په صورت کې تر لاسه شي هغې ته غير مستقيم ماليات وايي. له بل پلوه ټکس په درې ډوله دی تصاعدي ماليات، متناسب ماليات او تنازلي ماليات، زکات د متناسب مالياتو په ډله کې راځي. او دغه ډولونه په لاتدي گراف کې بنودلای شو.

لوړ ټکس غوره دی

- هغه کمپنۍ (سکتور) چې په اقتصادي پرمختګ کې اهم رول لوبوي باید کم ټکس ورکړي او یا د امکان په صورت کې له ټکس څخه معاف او ددې تر څنګ ورسره لږمه مرسته هم وشي .
- د ټکس لگولو په وخت کې باید د خلکو مالي حالت په نظر کې ونیول شي، یعنې داسې ټکس ولگول شي چې عوام یې د ورکولو توان ولري. ډیر لوړ مالیات خلک دینته اړ کوي چې کم کار وکړي او خپله پانګه له هیواد څخه بهرته نقل کړي، چې په دې سره د نورو مضرو اثراتو ترڅنګ د بیکارۍ کچه لوړېږي او دا د اقتصادي پرمختګ لپاره لوی ګواښ مینځته راوړي .

په اسلامي هیواد کې د حکومت لګښت:

د عوامو او ملت هوساینه د اسلامي دولت د لګښتونو یو هدف دی، حکومت خپلواک نه دی چې څرنګه وغواړي د بیت المال پیسې وکاروي، بلکې په هغو شیانو یې باید مصرف کړي چې د مقاصد شریعه په لاسته راوړنه او د عوامو د ژوند د سطحې په لوړوالي او هوساینه کې مفید او ګټور واقع کېږي.

د حکومت لګښتونه باید داسې وي چې د عامو خلکو د ژوند سطحه ورسره لوړه شي او هم عامه وسایل لکه ښوونه، روغتیا، دفاع او داسې نور برابر شي او ددې تر څنګ اقتصادي ثبات وساتل شي، د انفلاسیون په حالت کې حکومت ته ښایي چې خپل لګښتونه کم او د اقتصادي زوال په حالت کې یې لوړ کړي.

برابرو لویو یوازینۍ لار ده.

- له مالیاتو (ټکس) څخه د اقتصادي ثبات لپاره او هم د عمومي تقاضا د کنټرول او تنظیم په لاره کې کار اخستل کېدې شي. اموڼ کولی شو چې په وارداتو باندې لوړ مالیات ولگوو او په دې وجه خپل وادرات (طلب، تقاضا) را کمه کړو[
- په ټولنه کې د غریب او بډای تر مینځ د عاید د تفاوت د له مینځه وړلو (کموولو) په موخه حکومت کولی شي چې په در امد باندې تصاعدي مالیات ولگوي، یعنې څومره چې د یوه سړي درآمد زیات وي په همهغه اندازه ور باندې زیاته مالیه ولګیږي.

په اسلامي هیواد کې د مالیاتي (ټکس) سیستم جوړونه

ټکس تر یوه حده تصاعدي کېدی شي خو له هغه نه پورته او زیات د اقتصادي پرمختګ مانع ګرځي. د ټکس د سیستم د جوړولو لپاره ځنې اړین اصول په لاندې ډول دي:

- ټکس باید د غیر ضروري شیانو پیرودل کم کړي پرته له دې نه چې په تولیدي پیداوارو باندې ناوړه اغیزه وکړي او باید په سرمایه جوړونه (Capital Formation) کې مرسته وکړي.
- لوړ ټکس باید د تحسیني او غیر مفیدو تجارتي توکېو په وارداتو او خرڅلاو باندې ولګیږي. د بیلګې په توګه په ډیش آتنن، ویديو، سګریتو او داسې نورو شیانو

زکات

لکه څرنگه مو چې مخکې یادونه وکړه، زکات د اسلام دریمه بنا ده او د اسلامي مالي پالیسی د ملا د تیر حیثیت لري. زکات په لغت کې پاکوالي او په اصطلاح کې ودې ته وايي. الله تعالی د زکات په اړوند داسې فرمایي:

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (البقرة: 109)

ترجمه: او سم دروي (اداکوي) له ټولو حقوقو سره (لمونځ او ورکوي) زکات او هغه شي چې مخ کې ليرې لپاره د ځانو خپلو له نیکۍ (لکه صلاه او صدقه) وبه مومي (ثواب د) هغه په نزد د الله، بيشکه چې الله په هغه شي چې کوي يې تاسې بڼه ليدونکی دی.

د زکات نه ورکونکي جزا:

1. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَلَمْ يُؤَدِّ زَكَاتَهُ مِثْلَ لُحْمٍ مِثْلَ لُحْمٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شُجَاعًا أَقْرَعًا لَهُ زَيْبَتَانِ يُطَوَّقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ يَأْخُذُ بِلَهْزَمَتَيْهِ يَعْنِي بِشِدْقِيهِ ثُمَّ يَقُولُ أَنَا مَالِكٌ أَنَا كَنْزُكَ ثُمَّ تَلَا لَأَيُّحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ آيَةَ 43.

ترجمه: له ابې هريرة رضي الله عنه خخه روايت دی وايي رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: چا ته چې الله پاك مال ورکړ او ده يې زکات ورنه کړ، نو دغه مال به يې

د قيامت په ورځ د لغړ سړي کمچه مار په څير چې دوه نيشونه به لري دده تر غاړه را تاو شي او له وښکېو نه به يې ونيسي بيا به ورته وايي زه ستا مال يم زه ستا خزانه يم، بيا يې دا آيت ولوست: يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ آيَةَ 44.

2. عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ جِئْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ جَالِسٌ فِي ظِلِّ الْكَعْبَةِ فَلَمَّا رَأَيْتُ مُقْبِلًا قَالَ لَهُمُ الْأَخْسَرُونَ وَرَبِّ الْكَعْبَةِ فَقُلْتُ مَا لِي لَعَلِّي أَنْزِلَ فِي شَيْءٍ قُلْتُ مَنْ هُمْ فَذَكَرَ أَبِي وَأُمِّي قَالَ الْكَثْرُونَ أَمْوَالًا إِلَّا مَنْ قَالَ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا حَتَّى بَيْنَ يَدَيْهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ ثُمَّ قَالَ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَمُوتُ رَجُلٌ فَيَدْعُ إِلَيَّ أَوْ يُقْرَأُ لَمْ يُؤَدِّ زَكَاتَهَا إِلَّا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْظَمَ مَا كَانَتْ وَأَسْمَنَهُ تَطَوُّهُ بِأَخْفَافِهَا وَتَنْطَحُهُ بِقُرُونِهَا كَلِمًا نَفَدَتْ أُخْرَاهَا أُعِيدَتْ أُولَاهَا حَتَّى يُقْضَى بَيْنَ النَّاسِ 45.

ترجمه: له ابې ذر رضي الله عنه خخه روايت دی وايي نبي كريم صلى الله عليه وسلم ته په داسې حال کې چې د کعبې شريفې په سيوري کې ناست ؤ راغلم، کله چې يې مخامخ ورتلونکی وليدم ويې فرمايل: د کعبې په پالونکي مې قسم چې همدوی تاوانيان دي، له ځان سره مې وويل ما له څه دي؟ کېدای شي زما په هکله څه را نازل شوي وي، نو ومې ويل مور او پلار مې له تا قربان څوک دي دوی؟ ويې فرمايل: د مالونو ډېروونکي، مگر هغه څوک نه چې خيراتونه ورکوي تر دې پورې چې مخې، ښي اړخ او کښي اړخ ته يې وشيندي، بيا يې وفرمايل: زما دې قسم په هغه ذات وي چې زما نفس د هغه په لاس کې دی، نه مري يو سړی چې اوبنان يا غوايان پرېږدي او د هغه زکات يې نه وي ورکړی، مگر دا چې دغه اوبنان او غوايان به په ورځ د قيامت له هغه نه چې وو غټ او چاغ وي را به شي په پښو به يې پاي مالوي او په ښکرو به يې وهي، کله چې پای ته ورسېږي، لومړنی به بيرته پرې را وگرځي تر څو چې د خلکو تر منځ فيصله وشي.

د زکات راټولول د حکومت دنده ده، په تيرو اسلامي ادوارو کې اسلامي زکات را

44- المصدر: صحيح البخاري، الكتاب: الزكاة، الباب: اثم مانع الزكاة، رقم الحديث: 1315

45- المصدر: سنن النسائي، الكتاب: الزكاة، الباب: التعليل في حبس الزكاة، رقم الحديث: 2397

43- المصدر: صحيح البخاري، الكتاب: الزكاة، الباب: اثم مانع الزكاة، رقم الحديث: 1315

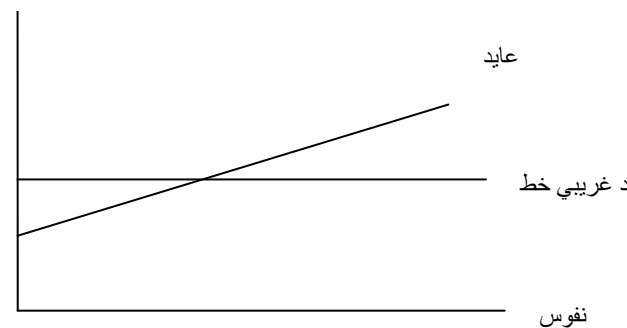
ټولول د حکومت وظیفه وه، له بده مرغه چې په عباسي دور کې دوکه بازي شروع شوه، خلك په ويره کې شول چې حکومت شايد د زكات پيسې سمې ونه کاروي او ځينو علماو داسې فتوی ورکړه چې خلك يې په خپله مستحقينو ته ورکولی شي، له هغه څخه وروسته خلکو د زكات پيسې حکومت ته نه ورکولې او په خپله يې مستحقينو ته زكات ورکول شروع کړل.

په زور سره هم د زكات را ټولول جواز لري حضرت ابوبکر (رض) د زكات نه ورکوونکو خلاف جهاد وکړ، ترهغې پورې چې هغوی يې د زكات ورکولو ته اړ کړل.

په کومو شيانو کې زكات فرض دی او څومره؟

سره له دې چې د زكات اندازه مخکې ذکر شوه دلته يې يو ځل بيا په لنډه توگه تکرارو. اسلامي علماء په دې باندې متفق دي چې په پيسو باندې (2,5%) په کانونو او معدنونو (20%) د توليد يا پيداوار : په باراني مخکه (10%) او په غير باراني ځمکه (5%) د فابريکې په توليداتو هم (10%-5%) لگېدی شي

درآمد يا عايد

د اسلام له نظره نصاب د زكات د غريبی د خط⁴⁶ په وسيله ټاکل کېږي. ټول هغه خلك چې صاحب د نصاب وي يعنې عايد يې د ضروري اړتياوو له پوره کولو څخه زيات وي، هغوی ددغه غريبی له خط نه برسيره راځي او زكات ورباندې فرض دی. د غريبی د خط ټاکل يا د هغه مقدار پيسو ټاکل چې د يوه سړي لومړنۍ اړتياوې رفع کولی شي په هر هيواد کې مختلف دي او د هغه هيواد په حالاتو او د نوموړي شخص په ضرورياتو پورې اړه لري.

خلك ټول درى طبقې دي:

- i. يو هغه گروپ خلك دي چې عايد يې د ژوند اړتياوې نشي پوره کولی دوی د زكات مستحقين دي
- ii. هغه گروپ خلك چې عايد يې د ژوند اړتياوې پوره کوي، خو بيا هم صاحب د نصاب نه وي، دا ډله نه زكات ورکوي او نه يې اخلي
- iii. هغه خلك چې عايد يې له نصاب نه زيات وي دوی زكات ورکوي.

اللّٰهُ يٰكُفْرًا كَرِيمًا كَيْ د زكات آته مستحقين را بنودلي دي:

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (التوبة 59)

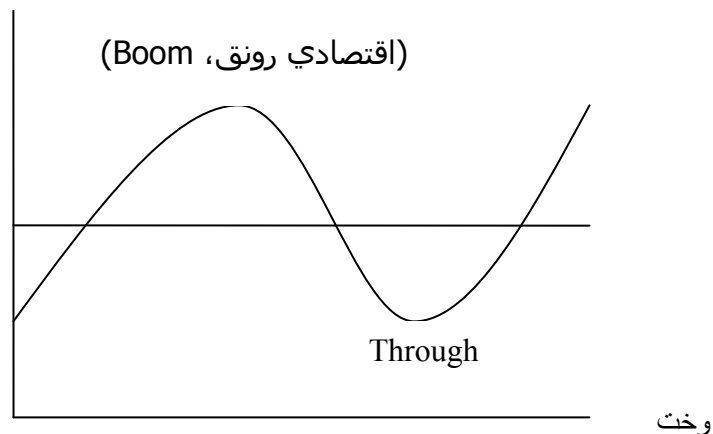
ترجمه: بې شکه همدا خبره ده چې صدقې (زكات صرفیږي) لپاره د فقيرانو او مسکېنانو او عاملانو پر هغه او هغوته چې الفت اچولی شي په زړونو د دوی کې (له

⁴⁶ - Poverty Line د عايد هغه اندازه چه د يوه شخص د ژوندي پای کيدو ضرورت رفع کولی شي

په هر هیواد کې کله بڼه اقتصادي حالت وي (اقتصادي رونق، دکار وکسب اوج چې په بڼه اقتصادي حالت کې تولیدات زیات، بیکاري کمه او عایدات یا درآمد زیات وي بالعکس په خراب اقتصادي حالت کې (اقتصادي زوال یا رکود وي) تولیدات کمیږي، بیکاري زیاتېږي او عاید ورسره ښکته کېږي. مونږ دغه اقتصادي حالات په لاندې شکل (دکار او کسب دور یا د اقتصادي فعالیت دور) ښودلای شو.

او ددې لپاره چې اقتصادي حالت اوسط وساتل شي (اقتصادي ثبات) او په لاندې شکل کې هغه په مستقیم خط باندې ښودل شوی مونږ د زکات څخه اغیزمنه استفاده کولی شو. له همدې وجې (د زکات سیستم) له امله ویلی شو چې اسلامي اقتصادي سیستم د غیر اسلامي اقتصادي سیستم په پرتله ډیر اقتصادي ثبات لري چې ستره وجه یې د زکات موجودیت او له سود څخه منع ده.

داخلي ناخالص
محصول (GDP)

په پورتنی شکل کې مونږ په اقتصاد کې د کار او کسب رول، یا د اقتصادي فعالیت رول (Business cycle) وینو. کله چې اقتصاد په رونق کې وي (دکار و اوج وي

اسلام سره) او (صرفیږي) په (خلاصولو) د غاړوکې او پور وړو او په لاره د الله (ج) کې او مسافرانو (چې مال ورسره نه وي)، (مقررہ او لازم کړی شویده دغه) فریضه (زکات) له (جانبه) د الله (ج) او الله (ج) په هرڅه بڼه پوه او د حکمت خاوند دی

اوس دا سوال پیدا کېږي چې آیا دغه لست ته وسعت ورکول کېدی شي او که نه؟ او یا په بل عبارت آیا حکومت د زکات پیسې په نورو حکومتي کارونو کې لکه سرک جوړولو ... مصرف کولی شي او که نه؟

زیات شمیر علماء پدې نظر دي چې دغه لست ته وسعت نشو ورکولای، ځکه چې په پورته آیت کې د زکات مستحقین ټاکل او تثبیت شويدي، امام شافعي (رح) استدلال کوي چې د لام تمليك په وجه (للفقراء...) مونږ نشو کولی دې لست ته وسعت ورکړو ځکه لام التملیک ملکیت ښيي. مگر ځینې نور علماء بیا وایي چې دغه لست ته وسعت ورکول کېدی شي. هغوی وایي چې په في سبیل الله کې ټول نیک کارونه لکه ښوونځي اوسرک جوړول... او په عاملین کې د حکومت ټول کارکونکي شامل دي.

هغه کسان چې زکات ورکول ورته جواز نلري عبارت دي له والدین (مور او پلار)، خپل ماشومان او کفار، دا ځکه چې یو سړی نشي کولی چې د زکات څخه په خپله گټه او کار واخلي، د والدینو او خپلې کورنۍ نفقه خو هسې هم پر سړي فرض ده او که چیرې یو سړی د خپلو ماشومانو او والدینو نفقه نشي برابرولی هغه صاحب د نصاب نه دی او پر هغه باندې زکات ورکول لازم نه دي. له دینه علاوه نورو خپلوانو ته نه یوازې دا چې زکات ورکول جواز لري بلکې بهتره هم دی.

زکات او اقتصادي ثبات:

او بیکاری ته هڅوي، ځکه دوی وایي چې په مفتحه د زکات پیسې رارسېږي نو کار کولو ته څه اړتیا؟ خو دغه وهم په ځای نه دی ځکه مسلمانان په دې عقیده دي چې د زکات پیسې یا دولت نا پاکي ده [د زکات ورکولو په وسیله خلك خپل مال پاکوي] نو ځکه زکات اخستونکي کونښن کوي چې په خپله ډېر کار وکړي تر څو حلال رزق وگټي او ددې جوگه شي چې په خپله غریبو خلکو ته زکات ورکړي.

د زکات او ټکس تر منځ توپیر:

- زکات د الله (ج) له اړخه په هر بډای مسلمان فرض دی، خو ټکس د حاکم له خوا په عوامو باندې لگول کېږي، معنی دا چې زکات دیني وجیبه ده چې په ورکولو یې ثواب او په نه ورکولو یې عذاب دی.
- د زکات حد (کچه، اندازه) معینه ده، پداسې حال کې چې ټکس حاکم په خپله خوښه لگوي او هر څومره چې وغواړي حد یې لوړولی شي.
- زکات دایمي دی، خو ټکس دایمي نه بلکې موقتي دی او د اړتیا په وخت کې د حکومت له خوا په عوامو لگول کېږي هغه هم هغه وخت کله چې د زکات په وسیله مشکل حل نشي.
- د زکات مستحقین الله پاک ټاکلي دي، خو ټکس حاکم په هر ځای کې چې وغواړي مصرفولی شي.

مالیه (ټکس):

په قرآنکریم کې د مالي چارو په برخه کې یوازې د دوو شیانو د اجباري ورکړې امر

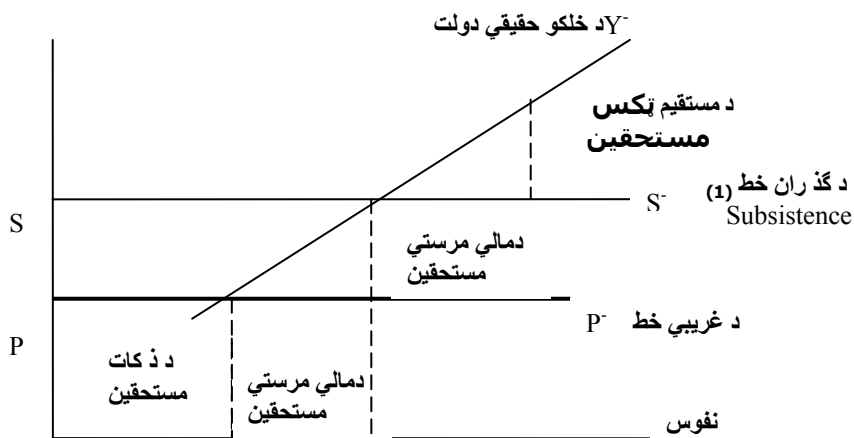
(Boom) I عمومي تقاضا، تولیدات او د وگړو لپاره د روزگار شرایط برابرېږي (د بیکاری سطحه ورسره ټیټیږي) او په عمومي ډول د خلکو د ژوند سطحه لوړېږي پدې حالت کې ډېر کسان د نصاب خاوندان کېږي او د زکات څخه لاسته راغلې پیسې یا بودیجه زیاتېږي، خو په مقابل کې دومره غریبان نه پیدا کېږي چې دغه د زکات ټولې روپۍ ورباندې مصرف شي، نو حکومت کولی شي دغه زیاتې او یا تفاضلي پیسې وساتي. او کله چې خراب اقتصادي حالت [اقتصادي بحران، اقتصادي رکود] مینځته راشي بیا نوموړې پیسې په کار واچوي. ځکه په خراب اقتصادي حالت کې عمومي تولیدات کمیږي، د بیکاری سطحه لوړېږي او د شیانو د اخستنې عمومي تقاضا کمیږي [کله چې د شیانو د اخستنې عمومي تقاضا کمه شي، هغه کمپنۍ چې نوموړي تجارتي توکي تولیدوي خپل تولید کموي او ډیر کارگران له کاره گوښه کوي چې دا د بیکاری مشکل نور هم زیاتوي]. نو حکومت کولی شي چې هغه د زکات ذخیره شوي پیسې په غریبانو وویشي او پدې ډول عمومي تقاضا بیا پورته او دغه بد اقتصادي حالت [اقتصادي رکود یا تنزیل] له مینځه یوسي. خلاصه دا چې د زکات په وسیله مونږ تر ډیره حده د اقتصادي ثبات په ساتنه او مینځته راوړنه کې بریالي کېدی شو.

نوټ: په غوره اقتصادي حالت کې د وگړو عاید (گټه) زیاته وي، نو ځکه د هغوی د لگښت فیصدي راټیټیږي [Marginal Propensity to consume (MPC) کمیږي] بالمقابل په خراب اقتصادي حالت [اقتصادي رکود یا تنزیل] کې څرنگه چې د ډېرو وگړو عاید کمیږي نو ډېر خلك د غریبۍ له کربنې نه د لاندې راځي، که په دغه حالت کې د زکات ذخیره شوې پیسې غریبانو ته ورکړل شي نو عمومي تقاضا ورسره زیاتېږي. باید په یاد ولرو که چیرې د شتمنو خلکو څخه پیسې واخستل شي او غریبو یا نیستمونو خلکو ته ورکړل شي عمومي تقاضا ډېره ورسره لوړېږي ځکه نهایی میل په مصرف (MPC) او متوسط میل په مصرف (APC) دواړه لوړېږي.

ځنې خلك دا وایي چې د زکات پیسې غریبان له کار کولو څخه ډډې کولو یا سستی.

لکه څرنگه مو چې مخکې وویل ټکس په دوه ډوله دی مستقیم او غیر مستقیم: غیر مستقیم ټکس ددې لپاره لگول کېږي چې د انفاق نړیوال هدف پوره کړی شي. مستقیم ټکس د لوړ عاید او پر دولت لرونکو خلکو لگېږي ترڅو عاید په انصاف او عدل سره وويشل شي او د اسلام د انصاف او عدل اصل تطبیق شي. سره له دې چې دغه غیر مستقیم ټکس به په ځینو غریبو او بیوزلو عوامو بوج وي، خو بیا هم حکومت کولی شي چې د زکات او یا د حکومت له بودیجې نه له هغوی سره مرسته وکړي. په لاندې گراف کې په ټولنه کې مستقیم او غیر مستقیم مالیات دواړه ښودل شوي دي او دا په ډاگه شويده چې د زکات له بودیجې نه د حکومت له خوا له غریبانو سره د مرستې (انتقالي پرداخت) په وسیله پر غریبو او بیوزلو خلکو د غیر مستقیم ټکس مضر اثرات جبران کېدلی شي.

شخصي عاید

د زکات حد، سبسېډي، مالیاتو (ټکس)

شويدي: زکات پر مسلمان او جزیه پر کا فر باندې کوم چې د اسلامي حکومت تر حکم لاندې ژوند کوي. پدې برخه کې د نبی کریم صلی الله عليه وسلم او لومړي خليفه (رض) احکام تر همدغو دوو پورې محدود وور حضرت عمر (رض) د زکات ترڅنگ خراج هم ولگولو. د ټکس مسئله له انفاق او صدقې سره تړلی شو، انفاق او صدقه په قرآنکریم کې ذکر شوی، انفاق تقریبا (۶۰) ځلې او زکات او صدقه تقریبا (۳۰) او (۱۵) واری په قرآنکریم کې ذکر شويدي. نبی کریم صلی الله عليه وسلم مستقیم ټکس نه و لگولی، ځکه چې اړتیا ورته نه وه او د ضرورت (جهاد) په وخت کې او یا بل وخت چې به د وسایلو اړتیا وه نو صحابه کرامو (رض) ته به یې وویل چې دا وسایل برابر کړئ هغوی به په داو طلبانه ډول دا کار کولو.

اوس دا سوال پیدا کېږي چې اسلامي دولت د زکات ترڅنگ ټکس لگولی شي او که نه؟ نبی کریم صلی الله عليه وسلم په یوه حدیث کې فرمایلي:

«، وفي اموالکم حق معلوم للسائل والمحروم،»

ترجمه: ستاسو په مالونو کې د سوال کونکي او بې برخې فقیر لپاره په فرض زکات سربیره نور حق هم شته

لدینه دا څرگندېږي چې حکومت ټکس لگولی شي، امام غزالي په خپل وخت کې د حکومت لخوا د ډېر ټکس لگولو خلاف و، ځکه ده ویل چې دغه زیاتوالی د شریعت مطابق ندی، خو هغه وایي چې حکومت کولی شي د عوامو د گټې پخاطر د زکات تر څنگ ټکس هم ولگوي او هغه په دوه حالتونو کې:

۱- د هیواد د دفاع او د عوامو د امنیت ساتلو لپاره.

۲- که چیرې اسلامي ټولنه د بیا ایا نو (فیوډال، شتمنو) له اړخه له خطر سره مخ وي او یا که چیرې شتمن یا دولت مند په ټولنه کې د ورورگلوۍ فضا ګوډوي.

شريكونې نسبت (Profit Sharing Ratio)، د قرض ورکونې نسبت (Lending Ration)، د بيا مالي کولو امداد نسبت (Refinance Ration)، او داسې نورې لارې شته چې په وسيله يې اسلامي بانک پولې سياست په بڼه او موثر ډول سره پر مخ بيولی شي، دا په دې معنی چې د سودي لارو په نه کارولو سره د اسلامي بانک موثريت او د پولې سياست اداره کول نه زيانمن کېږي. په لاندې کرښو کې به د اسلامي بانک په وسيله د پولې سياست د کنټرول لارې تر څپرې لاندې ونیسو:

• د بيا مالي امداد نسبت (Refinance Ratio):

د بيا مالي امداد نسبت: د مرکزي بانک له خوا تجارتي بانکونو ته د قرض حسنه، د يوه نسبت دوه وارې تاديه کولو ته وايي کوم چې بانک يې بيرته نشي ترلاسه کولای. مثلاً: که چيرې تجارتي بانکونو ته قرض حسنه ورکړی شی او ځنې قرضونه بيرته واپس نه شي، نو مرکزي بانک ددغه تاوان يوه برخه نوموړي بانک ته ورکوي، د مرکزي بانک په وسيله ددغه نسبت بدلون د تجارتي بانکونو د لنډ مهالي قرض ورکونې په قدرت باندې اثر پرياسي.

• د قرض ورکونې نسبت (Lending Ration):

د پور ورکونې نسبت، د قرض حسنه د هغې نسبت څخه عبارت دی چې تجارتي بانکونه په قانوني توگه مجبور دي چې کم تر کمه هغه ټاکل شوی مقدار قرض حسنه ورکړي او ددې کچه د مرکزي بانک لخوا ټاکل کېږي چې د هغو پيسو يو نسبت دی چې عوامو په بانک کې اچولې (Demand Deposits)، وي، مثلاً بانک د ټولو هغو پيسو چې په کې اچول شوي ۲٪ په لزمې توگه په قرض ورکړي، دغه نسبت د مرکزي بانک لخوا ټاکل کېږي او په دې سره مرکزي بانک کولی شي چې په اقتصاد يا بازار کې د پيسو عرضه کنټرول کړی شي.

(۱) د گذران خط (Subsistence Line)، د پيسو (عايد) هغه مقدار ښيي چې دومره د ژوند ضروري شيان پرې واخستل شي چې د يوه سړي د ژوندي پاتې کېدلو لپاره بس وي.

هغه خلک چې د غريبې له کرښې نه ښکته دي د زکات اخستلو مستحق دي او په دوی باندې ټکس (مستقيم ټکس) نه شته، هغه خلک چې عايد يې د غريبې له کرښې نه پورته وي مگر بيا هم د ژوند ټولې اړتياوي نشي پوره کولی، دوی ته له حکومتي خزانه څخه مرسته ورکول کېدی شي (انتقالي پرداخت، سبسېډي)، او هغه کسان چې حقيقي دولت (حقيقي درآمد) يې د گذران خط څخه (Subsistence Line) پورته وي پر هغوی باندې مستقيم ټکس لگيږي.

اسلامي پولې پالیسي (Monetary Policy in Islam):

پولې پالیسي هم د مالي پالیسي په شان په اقتصادي پرمختگ او ثبات کې اهم رول لوبوي، د پولې پالیسي په سمې کارونې سره مونږ ډېر اقتصادي اهداف لکه د نرخونو ثبات، د عايد منصفانه ویش، د بيکارۍ له مینځه وړل او داسې نور لاسته راوړی شو. پولې سياست د يوه هیواد د مرکزي بانک چې زموږ په هیواد کې د افغانستان بانک په نوم يادېږي اداره کېږي.

مرکزي بانک د پورته ذکر شویو اهدافو د لاسته راوړلو په خاطر ډېرې لارې يا طريقې لري، چې له دې جملې څخه ځنې داسې طريقې دي چې په سود ولاړې دي (د سود کچه کم وی يا زیاته)، اسلامي بانک ته دا لارې نه دي خلاصې مگر ددې څخه علاوه نورې لارې چې سود په کې نه وي موجودې دي لکه: د بسپنې نسبت (Reserve Ratio)، د گټې

ماخذونه

References

1. Quran karim [د قران کریم کمپیوټري سافټویر]
د قران کریم د مبارکو آیتونو ترجمه له قران کریم څخه [قران کریم ترجمه او تفسیر
په پښتو ژبه کې، چې د سعودي عربستان لخوا چاپ شوی دی] اخستل شوی ترڅو
له غلطۍ او اشتباه څخه مخنیوی شوی وي
2. Sahahi Sitha (Ahadith) کمپیوټري سافټویر
3. IIE's Blueprint of "Islamic Financial System":
4. Dr, Tahir Mansory, "Islamic Law of Contract and Business Transactions"
5. Prof. Abdul Hameed Dar and Pro. Main Muhammad Akram "Islamic Economics"
6. Mivhael P. Todaro, Stephen C. Smith "Economic Development"
7. Studies in the science of Islamic Economic, Abdurhaman Usri

۸- اسلام مین رباکې حرمت اور بلا سود بینکاری، د دکتور غازي، د نړیوال
اسلامي پوهنتون (رئیس).

۹- د اسلامي اقتصاد تر نامه لاندې کنفرانسونو کې د مختلفو اقتصاد پوهانو لخوا
وړاندې شوي مقالې

۱۰- د انټرنیټ ځنې ویب پاڼې . پای

و من الله التوفیق

- د گټې شریکولو نسبت (Profit sharing Ratio)

د تجارتي بانک او پیسو کارونکي یا صنعتکار تر مینځ د گټې گډولو نسبت د
مرکزي بانک په وسیله کنټرول کېدی شي او پدې وسیلې سره مرکزي بانک د پیسو په
تقاضا او عرضه باندې اثر پرېباسي.

له دې څخه علاوه مرکزي بانک د مضاربوي بودیجې په زیاتولو او یا کمولو سره کولي
شي د خپلې بودیجې یوه برخه گونبې کړي، کومه چې د نورو تجارتي بانکونو سره د
مضاربوي پانگې په ډول سره کارول کېدی شي.

- مرکزي بانک کولی شي چې د گټې شریکونې باندې (سکوک) مارکېټ ته وړاندې
کړي او په دې وسیلې سره د پیسو تقاضا او عرضه کنټرول کړي

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**